

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném 19. 3. a 1. 4. 2025 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Navrátilové a soudců JUDr. Radka Hartmanna a JUDr. Evy Rejchrtové odvolání obžalovaných [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] a státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze proti rozsudku Krajského soudu v Plzni z 22. 7. 2024, č. j. 33 T 14/2022–1257, a dne 1. 4. 2025 rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b), d), e) trestního řádu se napadený rozsudek zrušuje v celém rozsahu.

Podle § 259 odst. 3 písm. a) trestního řádu se znovu rozhoduje tak, že

Obžalovaní

- I. [jméno] [příjmení], roz. [příjmení], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa], okres [okres], jednatelka a jediný společník společnosti SD REAL s.r.o., zaměstnankyně společnosti TRIANGL desing s.r.o., komandista společnosti Golf Resort Franzenbad k.s. a podnikatelka podle živnostenského zákona,
- II. Ing. [jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa], člen dozorčí rady společnosti BAU-STAV a.s., jednatel a jediný společník společnosti TRIANGL design s.r.o., jednatel a jediný společník společnosti BS-RESIDENCE s., člen představenstva a jediný akcionář společnosti BSI Capital a.s. a prokurista a jediný akcionář společnosti BAU-HOLD a.s.

jsou vinni, že

[jméno] [příjmení] od 5. 2. 2010 do 19. 12. 2017 jako jediná jednatelka a od 5. 2. 2010 do 29. 12. 2017 i jako jeden ze společníků společnosti Silberstein s.r.o. (do 12. 2. 2010 Belet Holding s.r.o.)

Ing. [jméno] [příjmení] jako jediný akcionář společností BAU-STAV a.s. a BAU-HOLD a.s. a jediný společník společnosti BAU-UNION s.r.o., do 31. 12. 2010 předseda představenstva a od 1. 1. 2011 předseda dozorčí rady společnosti BAU-STAV a.s. a prokurista společností BAU-HOLD a.s. a BAU-UNION s.r.o.,

všechny jmenované společnosti se sídlem nebo fakticky sídlící na adrese Loketská 344/12, Dvory, 360 06 Karlovy Vary, tedy sídlící v budově společnosti BAU-HOLD a.s.,

v době nejméně od srpna 2009 do července 2011 v Karlových Varech, Abertamech a dalších místech České republiky jako navzájem si blízké osoby, partneři v osobním životě, společně činili postupné kroky k tomu, aby vylákali dotaci ve výši 16 150 881 Kč z Regionálního operačního programu NUTS II Severozápad pro období 2007 – 2013 na výstavbu penzionu v Abertamech, konkrétně projekt označovaný názvem Penzion Silberstein, primárně ve prospěch

o dotaci, společnost Silberstein s.r.o. a sekundárně ve prospěch společnosti BAU-STAV a.s., která měla realizovat výstavbu projektu,

a to na úkor jiných soutěžitelů tak, že

[jméno] [příjmení] se sešel s doc. Ing. [jméno] [příjmení], Ph.D., ředitelem a poté zástupcem ředitele pro strategické řízení Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad, aby zjistil podmínky pro čerpání dotace na výstavbu penzionu v Abertamech,

a protože zjistil, že pro splnění podmínek poskytnutí dotace bude muset žadatel o dotaci splňovat to, že má stabilní a dostatečné finanční zdroje pro zajištění své existence během realizace projektu a k účasti na jeho financování, k čemuž je mj. potřeba dvouleté historie firmy a její ukončené dvouleté účetní období, což [jméno] [příjmení] nesplňovala, [jméno] [příjmení] jí doporučil advokáta JUDr. [jméno] [příjmení], od 1. 7. 2009 do 13. 1. 2011 člena představenstva společnosti BAU-STAV a.s. a člena dozorčí rady společnosti BAU-HOLD a.s., který zařídil, že dne 5. 2. 2010 [jméno] [příjmení] podepsala jménem svým a jménem společnosti SD REAL s.r.o., ve které působila jako jednatelka, Smlouvu o převodu obchodního podílu společnosti Belet Holding s.r.o., která podmínku nejméně dvouleté historie firmy splňovala, stejného dne 5. 2. 2010 se stala jednatelkou této společnosti a dne 12. 2. 2010 společnost Belet Holding s.r.o. přejmenovala na Silberstein s.r.o.,

následně dne 25. 2. 2010 [jméno] [příjmení] jednající jménem společnosti BAU-HOLD a.s. převedl Kupní smlouvou vlastnické právo k rozestavěné stavbě bez čísla popisného a evidenčního stojící na pozemku parc. č. st. 790, dále pozemkům parc. č. st. 790 a parc. č. 144/1 v obci Abertamy, které společnost BAU-HOLD a.s. nabyla kupní smlouvou ze dne 27. 8. 2009, kde za společnost BAU-HOLD a.s. jednal rovněž [jméno] [příjmení], na společnost Silberstein s.r.o. zastoupenou [jméno] [příjmení], a to za stejnou částku 400 000 Kč, za kterou tyto nemovitosti společnost BAU-HOLD a.s. na základě kupní smlouvy ze dne 27. 8. 2009 nabyla za účelem výstavby penzionu, a protože částku 400 000 Kč společnost Silberstein s.r.o. neměla, použila [jméno] [příjmení] na úhradu kupní ceny peníze složené zájemcem o koupi bytu jako rezervaci, bez vědomí tohoto zájemce,

jako Partnera projektu [jméno] [příjmení] doporučil [jméno] [příjmení] společnost IPM stars, s.r.o.,

se kterou [jméno] [příjmení] uzavřela jménem společnosti Silberstein s.r.o. dne 8. 7. 2010 Dohodu

o partnerství,

následně [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] s vědomím toho, že ona i společnost Silberstein s.r.o. není schopna projekt z vlastních prostředků financovat a nemá potřebné finanční prostředky ani na náklady spojené s chodem společnosti Silberstein s.r.o., tedy že

společnost Silberstein s.r.o. nemá stabilní a dostatečné finanční prostředky pro zajištění své existence během realizace projektu a k účasti na jeho financování a nedosahuje potřebné výše finančního krytí a tedy nesplňuje podmínky pro poskytnutí dotace, zajistil [jméno] [příjmení] přechodně potřebný objem finančních prostředků,

a aby zamezili zjištění skutečného původu finanční prostředků, tak si dne 8. 7. 2010 [jméno] [příjmení] založil osobní bankovní účet číslo 43 [bankovní účet] a [jméno] [příjmení] si dne 13. 7. 2010 založila osobní bankovní účet číslo [bankovní účet], aniž by tyto účty použili k jinému účelu než k zastření skutečného původu finančních prostředků k prokázání finančního krytí pro účely podání Žádosti o dotaci,

následně koordinovaným postupem zajistili, aby [jméno] [příjmení] na bankovní účet číslo [bankovní účet] byla pouze pro potřeby prokázání splnění podmínky dostatečného finančního krytí projektu [příjmení] [příjmení] dne 16. 7. 2010 připsána z bankovního účtu [jméno] [příjmení] číslo 43 [bankovní účet] peněžní částka ve výši 14 750 000 Kč, když předtím na uvedený bankovní účet [jméno] [příjmení] byla dne 9. 7. 2010 zaslána částka ve výši 15 000 000 Kč z bankovního účtu společnosti BAU-STAV a.s. číslo 3585331/0300,

částku ve výši 14.750.000 Kč poté dne 20. 7. 2010 [jméno] [příjmení] převedla na bankovní účet společnosti Silberstein s.r.o. číslo [bankovní účet],

čímž docílili toho, že zůstatek na bankovním účtu společnosti Silberstein s.r.o. číslo [bankovní účet] ke dni 31. 7. 2010 dosahoval částky 14 801 613,02 Kč, která byla dostačující pro prokázání potřebného finančního krytí, což představovalo nezbytnou podmínku pro účast v soutěži o dotace a splnění formálních náležitostí Žádosti o dotaci, a následně, vědoma si účelového a krátkodobého navýšení zůstatku na tomto účtu, si poté u Raiffeisenbank a. s. jako jediná osoba s dispozičním právem k účtu společnosti Silberstein s.r.o. nechala [jméno] [příjmení] vystavit bankovní výpis z tohoto účtu,

poté, co navýšení zůstatku na bankovním účtu splnilo svůj účel, tyto účelově a krátkodobě připsané finanční prostředky [jméno] [příjmení] nijak dále nepoužila a ani je nehodlala využít na realizaci projektu, neboť ihned po vyhotovení výpisu z účtu převedla dne 5. 8. 2010 tyto prostředky ve výši 14 750 000 Kč z bankovního účtu společnosti Silberstein s.r.o. číslo [bankovní účet] zpět na svůj osobní bankovní účet číslo [bankovní účet], v důsledku čehož vykazoval bankovní účet společnosti Silberstein s.r.o. číslo [bankovní účet] zůstatek ve výši 21 566 Kč, a společnost Silberstein s.r.o. tak dále nesplňovala podmínky přidělení dotace,

a poté dne 6. 8. 2010 převedla peněžní částku ve výši 14 750 000 Kč i ze svého osobního bankovního účtu zpět na bankovní účet [jméno] [příjmení] číslo 43 [bankovní účet] a i tento její osobní bankovní účet číslo [bankovní účet] nadále již nikdy nevykazoval zůstatek, který by dosahoval potřebné výše finančního krytí, a [jméno] [příjmení] následně částku ve výši 13 000 000 Kč, vrátil zpět společnosti BAU-STAV a.s.,

následně dne 24. 8. 2010 společnost Silberstein s.r.o. zastoupená [jméno] [příjmení] podala na územní pracoviště Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad v Karlových Varech, Závodní 353/88, Karlovy Vary (dále i jen,, Úřad“) Žádost o dotaci (dále i jen,, Projektová žádost“) na projekt s názvem Penzion Silberstein, která byla Úřadem zaevidována pod číslem CZ .1.09 4.2.00 /30.00725, kterou požádala o dotaci na tento projekt ve výši 16 150 881 Kč, jež měla být ve výši 13 728 248,85 Kč hrazena z Evropského fondu regionálního rozvoje a ve výši 2 422 632,15 Kč z národních veřejných zdrojů České republiky,

ke které [jméno] [příjmení] připojila Čestné prohlášení a jako jeho přílohu výpis bankovního účtu s účelově navýšeným zůstatkem, ve kterém v rozporu se skutečností nepravdivě prohlásila a svým podpisem stvrdila, že společnost Silberstein s.r.o. ke dni podání Žádosti o dotaci má a nadále bude mít dostatečné finanční prostředky pro úspěšnou realizaci projektu,

a to na plné krytí 100 % celkových výdajů minimálně prvních dvou etap projektu, nebo jedné třetiny celkových výdajů projektu, podle toho, co je vyšší, ve výši uvedené v Projektové žádosti o poskytnutí dotace, jakož i k úhradě všech nezpůsobilých výdajů projektu nutných k jeho úspěšné realizaci a na pokrytí případných provozních ztrát po dobu povinné udržitelnosti projektu, tedy minimálně částku 13 050 055 Kč, a dále prohlásila, že veškeré údaje uvedené v Žádosti o dotaci a Čestném prohlášení jsou pravdivé a úplné a že si je vědoma právních následků nepravdivého prohlášení včetně případné trestně právní odpovědnosti, ačkoliv společnost Silberstein s.r.o. ke dni podání Žádosti o dotaci a ani později potřebnou výši finančních prostředků neměla a podmínky dotace nesplňovala,

současně, aby navýšila bodové hodnocení projektu Penzion Silberstein a zvýšila tak šanci projektu na získání dotace, předstírala existenci kompletního projektového týmu tím, že v Žádosti o dotaci jako člena projektového týmu uvedla [jméno] [příjmení], která údajně jako ekonomka měla v přípravné fázi projektu zajišťovat finanční krytí projektu, řešit výši nákladů na projekt s vedením společnosti, připravovat ekonomické podklady pro zpracování Žádosti o dotaci, finanční plán, finanční krytí a spolupracovat na přípravě Žádosti o dotaci z hlediska ekonomické stránky, ačkoliv [jméno] [příjmení] ekonomkou nebyla a ani se necítila být, na finančním krytí projektu se nepodílela a vědomě se nepodílela ani na zpracování Žádosti o dotaci a ani nevěděla, že je v realizačním týmu uvedena,

a ve Studii proveditelnosti [jméno] [příjmení] nepravdivě uvedla, že Žadatel o dotaci má zajištěny dostatečné finanční prostředky, riziko vyhodnotila jako nepravděpodobné, ačkoliv společnost Silberstein s.r.o. potřebné finanční prostředky neměla, a i riziko nekvalitního projektového týmu uvedla jako nepravděpodobné, ačkoliv si byla vědoma toho, že [jméno] [příjmení] členkou týmu fakticky nebyla a ani [jméno] [příjmení] nemá zkušenosti s projekty dotovanými z evropských fondů,

čímž [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] dosáhli toho, že Žádost o dotaci s názvem Penzion Silberstein byla přijata do soutěže o dotace a po všech fázích hodnocení se umístila mezi projekty, které v soutěži o dotaci uspěly, a kterou Úřad doporučil Výboru Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad (dále i jen, „Výbor“) ke schválení poskytnutí dotace, což Výbor na svém 46. zasedání dne 26. 11. 2010 učinil a rozhodl o poskytnutí dotace pro tento projekt,

v dalším kroku [jméno] [příjmení] prostřednictvím společnosti Sancho Panza s.r.o., kterou jí doporučil [jméno] [příjmení], uspořádala výběrové řízení na dodavatele stavby, a přestože ji pracovnice této společnosti, [jméno] [příjmení], poučila o tom, že kdyby oslovili firmu, se kterou má nějaký vztah, ohrozila by výběrové řízení,

[jméno] [příjmení] s cílem, aby stavbu realizovala společnost BAU-STAV a.s., navrhla vedle oslovení společností ISSO – Inženýrské stavby Sokolov s.r.o. a Stavební výplně a.s. i oslovení společností IPM Stars s.r.o., a BAU-STAV a.s., ačkoliv věděla, že jako podnikatelka má se společností BAU-STAV a.s. zastoupené [jméno] [příjmení] uzavřeny dvě Smlouvy o poskytování služeb ze dne 2. 1. 2009 a 4. 1. 2010, na základě kterých poskytovala za úplatu služby společnosti BAU-STAV a.s. spočívající ve správě nemovitostí, a dále má společnost BAU-STAV a. s. oproti ostatním společnostem informace o projektu penzionu v Abertamech a v záležitosti tohoto penzionu za společnost S již jednala a byla si i vědoma toho, že se společností IPM Stars s.r.o. uzavřela jménem společnosti Silberstein s.r.o. Dohodu o partnerství, což vylučovalo, aby tato společnost byla vybrána jako dodavatel stavby,

a poté jako členka komise pro kontrolu a hodnocení nabídek dne 19. 11. 2010 podepsala Prohlášení o nestrannosti a důvěrnosti, v němž vědomě nepravdivě prohlásila, že je nezávislá

na všech stranách, které by mohly mít užitek z výsledku hodnocení, a dle jejího nejlepšího vědomí a svědomí neexistují žádné skutečnosti ani okolnosti, minulé nebo přítomné, nebo které by se mohly objevit v dohledné budoucnosti, jež by mohly zpochybnit její nezávislost v očích kterékoliv strany

a současně se zavázala, že pokud by v průběhu procesu hodnocení zjistila, že takové vztahy existují nebo byly vytvořeny, svou účast v procesu hodnocení ukončí,

a i přesto, že [jméno] [příjmení] jako předseda představenstva společnosti BAU-STAV a.s. podepsal dne 16. 11. 2010 jménem společnosti BAU-STAV a.s. Čestné prohlášení o splnění kvalifikačních předpokladů k veřejné zakázce s názvem, „Penzion Silberstein“, které bylo součástí podané nabídky společnosti BAU-STAV a.s.,

[jméno] [příjmení] svou nestrannost vůči společnosti BAU-STAV a.s. a společnosti IPM Stars s.r.o. dále předstírala, svou činnost v komisi neukončila a nepřijala žádná opatření k nápravě, čímž umožnila pokračování výběrového řízení i výběr společnosti BAU-STAV a.s. jako dodavatele veřejné zakázky, což si od počátku přála,

čímž [jméno] [příjmení] vědomě porušila zásady postupu zadavatele při zadávání veřejných zakázek, a to zásadu transparentnosti, zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace, zásadu zamezení nečestné soutěže a zákazu zvýhodňování určitých subjektů uvedené v článku 6 části první Přílohy č. 5 Příručky pro žadatele - Pokynu pro zadávání veřejných zakázek, podle kterých byli žadatelé povinni v rámci výběrového řízení na veřejnou zakázku postupovat, neboť společnost BAU-STAV a.s. měla ekonomický a osobní vztah k zadavateli veřejné zakázky, tedy společnosti Silberstein s.r.o. a k [jméno] [příjmení], a zároveň se podílela na přípravě podání Žádosti o dotaci včetně zadání a převzetí Projektové dokumentace stavby projektu Penzion Silberstein, záměrně tyto informace před Úřadem zatajila, neuvedla ji ani v dokumentaci k projektu (porušení zásady transparentnosti), společnost BAU-STAV a.s. vědomě zajistila zásadní výhodu oproti ostatním osloveným uchazečům (porušení zákazu nečestné soutěže), neboť společnost BAU-STAV a.s. prostřednictvím svého zaměstnance jednala o koordinaci prací na demolici a realizaci penzionu v Abertamech, a to přibližně pět měsíců před zahájením výběrového řízení, ke kterému došlo dne 1. 11. 2010 oslovením uchazečů, kteří se jinak mohli s předmětem a rozsahem veřejné zakázky seznámit až po zahájení výběrového řízení a s Projektovou dokumentací až po jejím osobním převzetí u pověřené osoby zadavatele společnosti Sancho Panza s.r.o. od 2. 11. 2010, a zároveň byli omezeni při tvorbě nabídky lhůtou pro podání nabídek, která končila dne 18. 11. 2010, a společnost BAU-STAV a.s. byla zvýhodněna při tvorbě své nabídky a ocenění stavebních prací znalostí skutečného stavu věci a osobního i ekonomického vztahu k zadavateli, společnosti Silberstein s.r.o.,

a disponující takovými znalostmi, které ostatní uchazeči neměli a nemohli mít (porušení zásady rovnosti uchazečů a zákazu diskriminace), podala společnost BAU-STAV a.s. nabídku do výběrového řízení, která byla hodnotící komisí pověřenou zadavatelem, jejíž členkou byla i [jméno] [příjmení], posouzena jako způsobilá pro plnění veřejné zakázky a vyhodnocena jako nejvýhodnější ze všech podaných nabídek, s nabídkovou cenou ve výši 32 741 499 Kč bez DPH, ačkoliv si [jméno] [příjmení] jako Členka hodnotící komise byla vědoma jednak zásadního porušení podmínek pro přidělení dotace na projekt Penzion Silberstein, jednak i porušení zásad postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky, a jako osoba jednající za zadavatele, společnost Silberstein s.r.o., s tímto vědomím následně dne 19. 11. 2010 rozhodla o výběru společnosti BAU-STAV a.s. jako dodavatele veřejné zakázky

a dne 25. 1. 2011 podepsala se společností BAU-STAV a.s., zastoupenou [jméno] [příjmení], Smlouvu o dílo č. 1/20970/ 2010 na zhotovení stavby Penzion Silberstein,

následně dne 16. 2. 2011 [jméno] [příjmení] uzavřela jménem společnosti Silberstein s.r.o. s Regionální radou regionu soudržnosti Severozápad Smlouvu č. CZ .1.09 4.2.00 /30.00725 o poskytnutí dotace z rozpočtových prostředků Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad (dále i jako Smlouva o dotaci) ve výši 16 150 881 Kč, ze které měla být část ve výši 13 728 248,85 Kč uhrazena z Evropského fondu regionálního rozvoje a část ve výši 2 422 632,15 Kč z národních veřejných zdrojů České republiky, ve které v článku XX odstavci 5 nepravdivě prohlásila, že společnost Silberstein s.r.o. má zajištěny zdroje pro financování alespoň prvních dvou etap projektu nebo jedné třetiny celkových nákladů podle toho, co bude vyšší, ačkoliv si byla vědoma toho, že společnost v době podpisu smlouvy takové zdroje neměla a zůstatek na bankovním účtu společnosti Silberstein s.r.o. dosahoval pouze částek v řádu tisíců korun, a současně v článku XX odstavci 1 nepravdivě prohlásila, že všechny údaje uvedené ve Smlouvě o dotaci jsou pravdivé a úplné,

následně v přesně nezjištěné době před datem 23. 5. 2011 společnost BAU-STAV a.s. započala s realizací projektu v rozporu s Projektovou dokumentací, podle níž měla být zbourána pouze vertikální polovina stávajícího objektu za částku cca 1 500 000 Kč bez DPH, a uvedenou Smlouvou o dílo, a stavbu včetně bouracích prací měla provádět společnost BAU-STAV a.s. bez využití subdodavatele, neboť [jméno] [příjmení] zajistil u společnosti BAU-UNION s.r.o. zbourání nadzemní části objektu za cenu 232 954 Kč bez DPH,

přičemž [jméno] [příjmení] v rozporu s povinností Žadatele o dotaci jako odpovědná osoba za společnost Silberstein s.r.o. změnu projektu spočívající v provedení bouracích prací ve větším rozsahu, než bylo definováno v Projektové dokumentaci stavby, před Úřadem zatajila, a až poté, co pracovníci Úřadu toto porušení povinnosti Žadatele o dotaci zjistili při místním šetření konaném dne 23. 5. 2011,

dne 18. 7. 2011 jménem společnosti Silberstein s.r.o. uzavřela s Regionální radou regionu soudržnosti Severozápad Dohodu o ukončení Smlouvy č. CZ .1.09 4.2.00 /30.00725 o poskytnutí dotace z rozpočtových prostředků Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad a k vyplacení dotace tudíž nedošlo, a to ani zčásti,

přičemž dne 6. 11. 2017 v důsledku toho, že společnost Silberstein s.r.o. a společnost BAU-STAV a.s. nezjištěného dne ukončili Smlouvu o dílo na realizaci projektu [příjmení] [příjmení], vystavila společnost BAU-STAV a.s. společnosti Silberstein s.r.o. fakturu číslo 300170046 na částku 665 000 Kč s datem uskutečnění zdanitelného plnění dne 6. 11. 2017, představující náklady demolice a náklady trvalého oplocení stavebního pozemku, čemuž předcházelo to, že dne 14. 6. 2011 společnost BAU-STAV a.s. uhradila společnosti BAU-UNION a.s. částku 179 545 Kč po započtení dříve poskytnuté zálohy ve výši 100 000 Kč, tedy částku 279 545 Kč

tedy

[jméno] [příjmení]

jednak se dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby způsobila škodu velkého rozsahu tím, že v žádosti o poskytnutí dotace uvedla nepravdivé údaje, jehož se dopustila v úmyslu zločin spáchat, přičemž k dokonání činu nedošlo,

jednak se dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby způsobila škodu velkého rozsahu tím, že uvedla nepravdivé údaje a zatajila podstatné údaje a tím umožnila neoprávněné použití finančních prostředků pocházejících z rozpočtu Evropské unie, jehož se dopustila v úmyslu zločin spáchat, přičemž k dokonání činu nedošlo,

jednak v souvislosti s veřejnou soutěží v úmyslu opatřit sobě a jinému prospěch zjednala některému soutěžiteli přednost na úkor jiných soutěžitelů a čin spáchala jako člen hodnotící komise,

Ing. [jméno] [příjmení]

jednak se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby způsobil škodu velkého rozsahu tím, že v žádosti o poskytnutí dotace uvedl nepravdivé údaje, jehož se dopustil v úmyslu zločin spáchat, přičemž k dokonání činu nedošlo,

jednak se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby způsobil škodu velkého rozsahu tím, že uvedl nepravdivé údaje a zatajil podstatné údaje a tím umožnil neoprávněné použití finančních prostředků pocházejících z rozpočtu Evropské unie, jehož se dopustil v úmyslu zločin spáchat, přičemž k dokonání činu nedošlo,

čímž spáchali

obžalovaná [jméno] [příjmení]

jednak zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

jednak zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 trestního zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku a

jednak zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku;

obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení]

jednak zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

jednak zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 trestního zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku

a odsuzují se

obžalovaná [jméno] [příjmení]

podle § 43 odst. 1, § 58 odst. 1, odst. 6 a § 212 odst. 6 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání jednoho (1) roku.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu dvou (2) roků.

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalované dále ukládá peněžitý trest ve výměře sto (100) denních sazeb po 2 000 Kč (dva tisíce korun českých), tedy v celkové výši 200 000 Kč.

obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení]

podle § 43 odst. 1, § 58 odst. 1, odst. 6 a § 212 odst. 6 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání jednoho (1) roku.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu dvou (2) roků.

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá peněžitý trest ve výměře padesát (50) denních sazeb po 5 000 Kč (pět tisíc korun českých), tedy v celkové výši 250 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byli obžalovaní uznáni vinnými obžalovaná [jméno] [příjmení] zločinem dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, zločinem poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a zločinem zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a) dílem dokonaným, a podle § odst. 2 písm. b), c) tr. zákoníku (míněno zřejmě § 256 odst. 2 písm. b), c) tr. zákoníku) dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku spáchanými v jednočinném souběhu; obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] zločinem dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, zločinem poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a zločinem zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. b), c) tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku spáchanými v jednočinném souběhu. Za to byli shodně odsouzeni podle § 212 odst. 6 a § 43 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 6 tr. zákoníku k úhrnným trestům odnětí svobody vždy v trvání šesti měsíců, jejichž výkon byl podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu jednoho roku.

2. Označených zločinů se obžalovaní měli dopustit tak, že (zkráceně):

v době nejméně od srpna 2009 do července 2011 v Karlových Varech, Abertamech a dalších místech České republiky společně jako partneři v osobním životě činili postupné kroky k tomu, aby na úkor jiných soutěžitelů vylákali z Regionálního operačního programu NUTS II Severozápad pro období 2007 – 2013 dotaci ve výši 16 150 881 Kč na projekt označovaný názvem Penzion Silberstein, a to primárně ve prospěch společnosti Silberstein s.r.o. (dále i jen, „žadatel o dotaci“) sídlící v budově a sídle společnosti BAU-HOLD a.s., jejímž jediným akcionářem a prokuristou byl [jméno] [příjmení], s vědomím, že společnost Silberstein s.r.o. i [jméno] [příjmení] nemají finanční prostředky na realizaci projektu a ani na provozní náklady společnosti, ačkoliv žadatel o dotaci musel splňovat, že má stabilní a dostatečné finanční zdroje pro zajištění své existence během realizace projektu a účasti na financování, a sekundárně ve prospěch společnosti BAU-STAV a.s., sídlící na stejné adrese, jejímž jediným akcionářem a předsedou představenstva byl [jméno] [příjmení], která měla realizovat výstavbu projektu,

[jméno] [příjmení] jménem společnosti BAU-HOLD a.s. v postavení kupujícího uzavřel 27. 8. 2009 kupní smlouvu, jejímž předmětem byla rozestavěná stavba bez čísla popisného a evidenčního stojící na pozemku parc. č. st. 790 a pozemky parc. č. st. 790 a parc. č. 144/1, vše v obci Abertamy, za kupní cenu 400 000 Kč s předpokladem toho, že na těchto pozemcích bude postaven penzion, sešel se s doc. Ing. [jméno] [příjmení], Ph.D., který v rámci Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad zastával funkci ředitele a poté zástupce ředitele pro strategické řízení, a prokonzultoval s ním možnosti čerpání dotace na stavbu penzionu, a protože pro splnění podmínek poskytnutí dotace bylo nutné mít dvouletou historii firmy a dva roky ukončená účetní období, což obžalovaná [jméno] [příjmení] nesplňovala, dne 5. 2. 2010 [jméno] [příjmení] jménem společnosti SD REAL s.r.o., ve které působila jako jednatelka, uzavřela smlouvu o převodu obchodního podílu společnosti Belet Holding s.r.o., stejného dne se stala jednatelkou této společnosti, dne 12. 2. 2010 byla společnost Belet Holding s.r.o. přejmenovaná na Silberstein s.r.o. a dne 25. 2. 2010 [jméno] [příjmení] jménem společnosti BAU-HOLD a.s. kupní smlouvou

převedel vlastnické právo ke shora označeným nemovitostem na společnost Silberstein s.r.o. zastoupenou [jméno] [příjmení], a to za stejnou částku 400 000 Kč,

následně s vědomím toho, že společnost Silberstein s.r.o. ani [jméno] [příjmení] nejsou schopny projekt z vlastních prostředků financovat a nemají potřebné finanční prostředky ani na náklady spojené s chodem společnosti, tedy že společnost Silberstein s.r.o. nesplňuje podmínky pro poskytnutí dotace, dne 8. 7. 2010 [jméno] [příjmení] založil osobní bankovní účet číslo 43 [bankovní účet] a [jméno] [příjmení] dne 13. 7. 2010 založila osobní bankovní účet číslo [bankovní účet], aniž by tyto účty použili k jinému účelu než k zastření skutečného původu finančních prostředků k prokázání finančního krytí pro účely podání žádosti o dotaci, koordinovaným postupem zajistili, že [jméno] [příjmení] byla na bankovní účet číslo [bankovní účet] dne 16. 7. 2010 připsána z bankovního účtu [jméno] [příjmení] číslo 43 [bankovní účet] peněžní částka ve výši 14 750 000 Kč, kterou dne 20. 7. 2010 [jméno] [příjmení] převedla na bankovní účet společnosti Silberstein s.r.o. číslo [bankovní účet], čímž docílili toho, že zůstatek na bankovním účtu společnosti ke dni 31. 7. 2010 dosahoval částky 14 801 613,02 Kč, která byla dostačující pro prokázání potřebného finančního krytí, a následně, vědoma si účelového a krátkodobého navýšení zůstatku na tomto účtu, si [jméno] [příjmení] od společnosti Raiffeisenbank a.s. nechala vystavit bankovní výpis z tohoto účtu a ihned poté, ještě před podáním žádosti o dotaci, převedla dne 5. 8. 2010 peněžní prostředky zpět na svůj osobní bankovní účet a dne 6. 8. 2010 dále na bankovní účet [jméno] [příjmení], v důsledku čehož vykazoval bankovní účet společnosti Silberstein s.r.o. zůstatek ve výši 21 566 Kč, a společnost Silberstein s.r.o. tak dále nesplňovala podmínky pro přidělení dotace,

následně [jméno] [příjmení] dne 24. 8. 2010 podala na územní pracoviště Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad žádost o dotaci na projekt s názvem Penzion Silberstein, která byla zaevidována pod číslem CZ .1.09 4.2.00 /30.00725, jíž požádala o dotaci ve výši 16 150 881 Kč; k žádosti připojila Čestné prohlášení, jehož přílohou byl výpis z bankovního účtu s účelově navýšeným zůstatkem, ve kterém v rozporu se skutečností nepravdivě prohlásila a svým podpisem stvrdila, že společnost Silberstein s.r.o. ke dni podání žádosti o dotaci má a bude mít dostatečné finanční prostředky pro úspěšnou realizaci projektu, a to na plné krytí 100 % celkových výdajů minimálně prvních dvou etap projektu, nebo jedné třetiny celkových výdajů projektu, podle toho, co je vyšší, jakož i k úhradě všech nezpůsobilých výdajů projektu nutných k jeho úspěšné realizaci a na pokrytí případných provozních ztrát po dobu povinné udržitelnosti projektu, tedy minimálně částku 13 050 055 Kč, a dále prohlásila, že veškeré údaje uvedené v žádosti o dotaci a Čestném prohlášení jsou pravdivé a úplné a že si je vědoma právních následků nepravdivého prohlášení včetně případné trestně právní odpovědnosti; současně, aby navýšila bodové hodnocení projektu Penzion Silberstein a zvýšila tak šanci projektu na získání dotace, předstírala existenci kompletního projektového týmu, v němž jako členku uvedla [jméno] [příjmení], která se mimo jiné měla zasloužit o finanční krytí projektu, ta však o svém členství vůbec nevěděla a na finančním krytí projektu se nepodílela, a ve Studii proveditelnosti nepravdivě uvedla, že žadatel o dotaci má dostatečné finanční prostředky zajištěny, a riziko vyhodnotila jako nepravděpodobné, ačkoliv si byla vědoma, že [jméno] [příjmení] členkou týmu fakticky není a ona sama nemá zkušenosti s projekty dotovanými z evropských fondů, čímž [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] dosáhli toho, že projekt [příjmení] [příjmení] se umístil mezi projekty, které v soutěži uspěly, a byl doporučen [příjmení] [jméno] rady regionu soudržnosti Severozápad (dále i jen, „Výbor“) ke schválení, což Výbor 26. 11. 2010 učinil a rozhodl o poskytnutí dotace pro tento projekt,

poté dne 16. 2. 2011 [jméno] [příjmení] uzavřela jménem společnosti Silberstein s.r.o. s Regionální radou regionu soudržnosti Severozápad smlouvu č. CZ .1.09 4.2.00 /30.00725, o poskytnutí dotace z rozpočtových prostředků Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad ve výši 16 150 881 Kč, kdy částka 13 728 248,85 Kč měla být uhrazena z Evropského fondu regionálního rozvoje a částka 2 422 632,15 Kč z národních veřejných zdrojů České republiky (dále i jen, „Smlouva o dotaci“), v níž ve článku XX. odstavci 5 nepravdivě prohlásila, že společnost Silberstein

s.r.o. má zajištěny zdroje pro financování alespoň prvních dvou etap projektu nebo jedné třetiny celkových nákladů podle toho, co bude vyšší, a současně v článku XX. odstavci 1 nepravdivě prohlásila, že všechny údaje uvedené ve smlouvě o dotaci jsou pravdivé a úplné,

v dalším kroku jí [jméno] [příjmení] doporučil dvě společnosti zabývající se výběrovými řízeními na dodavatele stavby, [jméno] [příjmení] uzavřela smlouvu se společností Sancho Panza s.r.o. a ačkoliv ji pracovnice firmy [jméno] [příjmení] poučila, že kdyby oslovili firmu, se kterou má nějaký vztah, ohrozila by výběrové řízení, [jméno] [příjmení] v součinnosti s [jméno] [příjmení] s cílem, aby stavbu realizovala společnost BAU-STAV a.s., navrhla oslovit vyjma společností ISSO – Inženýrské stavby Sokolov s.r.o. a Stavební výplně a.s. i společnosti BAU-STAV a.s. a IPM Stars s.r.o., ačkoliv oba věděli, že společnost Silberstein s.r.o. je podporovaná [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] má oproti ostatním dodavatelům informace o projektu penzionu a v záležitosti dotace za ni jednal a [jméno] [příjmení] má se společností BAU-STAV a.s. jednající jménem [jméno] [příjmení] uzavřeny dvě smlouvy o poskytování služeb, i to, že společnost Silberstein s.r.o. pro tento projekt uzavřela dohodu o partnerství se společností IPM Stars s.r.o., což vylučovalo, aby tato společnost byla vybrána jako dodavatel stavby, a poté jako členka komise pro kontrolu a hodnocení nabídek dne 19. 11. 2010 podepsala Prohlášení o nestrannosti a důvěrnosti, v němž vědomě nepravdivě prohlásila, že je nezávislá na všech stranách, které by mohly mít užitek z výsledku hodnocení, a dle jejího nejlepšího vědomí a svědomí neexistují žádné skutečnosti ani okolnosti, minulé nebo přítomné, nebo které by se mohly objevit v dohledné budoucnosti, jež by mohly zpochybnit její nezávislost v očích kterékoliv strany, a [jméno] [příjmení] podepsal dne 16. 11. 2010 jménem společnosti BAU-STAV a.s. Čestné prohlášení o splnění kvalifikačních předpokladů k veřejné zakázce s názvem Penzion Silberstein, které bylo součástí podané nabídky, čímž vědomě porušili zásady postupu zadavatele při zadávání veřejných zakázek uvedené v článku 6 části první Přílohy č. 5 Příručky pro žadatele - Pokynu pro zadávání veřejných zakázek, neboť společnost BAU-STAV a.s. a [jméno] [příjmení] měli ekonomický a osobní vztah k zadavateli veřejné zakázky, a zároveň se podíleli na přípravě podání žádosti o dotaci včetně zadání a převzetí projektové dokumentace, záměrně tyto informace zatajili a neuvedli je ani v dokumentaci k projektu, čímž společnosti BAU-STAV a.s. vědomě zajistili zásadní výhodu oproti ostatním osloveným uchazečům, neboť společnost BAU-STAV a.s. jednala o koordinaci prací na demolici a realizaci penzionu v Abertamech již přibližně pět měsíců před zahájením výběrového řízení, ke kterému došlo dne 1. 11. 2010 oslovením uchazečů, kteří se jinak mohli s předmětem a rozsahem veřejné zakázky seznámit až po zahájení výběrového řízení a s projektovou dokumentací až po jejím osobním převzetí u pověřené osoby zadavatele, a disponující takovými znalostmi, které ostatní uchazeči neměli a nemohli mít, podala společnost BAU-STAV a.s. nabídku do výběrového řízení, která byla hodnotící komisí pověřenou zadavatelem posouzena jako způsobilá pro plnění veřejné zakázky a vyhodnocena jako nejvýhodnější z podaných nabídek, s nabídkovou cenou ve výši 32 741 499 Kč bez DPH, [jméno] [příjmení] jako osoba jednající za zadavatele dne 19. 11. 2010 rozhodla o výběru společnosti BAU-STAV a.s. jako dodavatele veřejné zakázky a dne 25. 1. 2011 podepsala se společností BAU-STAV a.s., Smlouvu o dílo č. 1/20970/ 2010 na zhotovení stavby Penzion Silberstein (dále i jen, „Smlouva o dílo“),

následně v přesněji nezjištěné době před datem 23. 5. 2011 [jméno] [příjmení] za společnost BAU-STAV a.s. v rozporu s projektovou dokumentací u společnosti BAU-UNION s.r.o., v níž měl majetkovou účast, zajistil zbourání nadzemní části rozestavěného objektu za cenu 232 954 Kč bez DPH, ačkoliv podle uzavřené Smlouvy o dílo měla stavbu včetně bouracích prací provádět společnost BAU-STAV a.s. bez využití subdodavatele a podle projektové dokumentace měla být zbourána pouze vertikální polovina objektu za částku cca 1 500 000 Kč bez DPH, a [jméno] [příjmení] v rozporu s povinností žadatele o dotaci jako odpovědná osoba za společnost Silberstein s.r.o. změnu projektu spočívající v provedení bouracích prací ve větším rozsahu, než bylo definováno v projektové dokumentaci stavby, před Úřadem Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad (dále i jen, „Úřad“) zatajila,

a když pracovníci Úřadu při místním šetření konaném dne 23. 5. 2011 toto porušení povinností zjistili, dne 18. 7. 2011 jménem společnosti Silberstein s.r.o. uzavřela s Regionální radou regionu soudržnosti Severozápad Dohodu o ukončení Smlouvy č. CZ .1.09 4.2.00 /30.00725, o poskytnutí dotace z rozpočtových prostředků Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad, když ukončení projektu odůvodnila revizí názoru společnosti Silberstein s.r.o. na finanční a stavební náročnost projektu, a k vyplacení dotace tudíž nedošlo,

přičemž dne 6. 11. 2017 v důsledku toho, že společnost Silberstein s.r.o. a společnost BAU-STAV a.s. ukončili Smlouvu o dílo na realizaci projektu Penzion Silberstein, vystavila společnost BAU-STAV a.s. společnosti Silberstein s.r.o. fakturu číslo 300170046 na částku 665 000 Kč s datem uskutečnění zdanitelného plnění stejného dne, čemuž předcházelo, že dne 14. 6. 2011 společnost BAU-STAV a.s. uhradila společnosti BAU-UNION a.s. částku 179 545 Kč po započtení dříve poskytnuté zálohy ve výši 100 000 Kč, tedy částku celkem 279 545 Kč představující náklady na realizaci projektu spočívající v demolici.

3. Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání obžalovaní [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení], a to do všech jich se týkajících výroků napadeného rozsudku, a státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze, který odvolání podal v neprospěch obou obžalovaných, vždy toliko do výroku o trestu.

4. Obžalovaná [jméno] [příjmení] odvoláním napadá shora označený rozsudek v celém jí se týkajícím rozsahu. Spatřuje v něm vady spočívající v nejasnosti skutkových zjištění vedoucí k nepřezkoumatelnosti rozsudku (§ 258 odst. 1 písm. b) tr. ř.), nesprávná skutková zjištění (§ 258 odst. 1 písm. c) tr. ř.) a nesprávné právní posouzení. Soudu I. stupně v první řadě vytýká údajnou absenci byť elementárního odůvodnění změny rozhodnutí ve věci samé. Původním rozhodnutím soud obžalované obžaloby zprostil, přičemž při ústním odůvodnění rozsudku obžalobu naprosto zkritizoval jako nesrozumitelnou ve smyslu toho, že z ní není zjevné, jaká část skutku má vlastně být trestnou. Po kasačním zásahu soudu odvolacího však soud I. stupně nejen uznal obžalované vinnými v plném rozsahu, nýbrž dokonce do výroku rozsudku doslovně převzal skutek tak, jak byl formulován v obžalobě. Pro obžalovanou je nepochopitelné a naprosto šokující, že tentýž soudní senát může jednou obžalobu, „shodit ze stolu“ a podruhé jí v plném rozsahu vyhovět a její obsah převzít do výroku soudního rozhodnutí. Obžalovaná soudu I. stupně nevytýká, že změnil názor; je však přesvědčena, že pakliže jej změnil (a to dle obžalované razantně), bylo jeho povinností důvody změny přesvědčivě, logicky a vyčerpávajícím způsobem vysvětlit. Pokud se tak nestalo, bylo porušeno ústavně zaručené právo obžalované na spravedlivý proces. Důkazní situace se oproti zprošťujícímu rozsudku téměř nezměnila. Během hlavního líčení konaného dne 22. 7. 2024 soud I. stupně dokazování doplnil pouze o výslech odvolatelky a dále v souladu s pokynem soudu odvolacího o výslech svědkyně [příjmení] [jméno] [příjmení], která prováděla kontrolu za ROP Severozápad. Podle mínění obžalované z obou těchto nových důkazů vyplynuly skutečnosti toliko v její prospěch, nikoli v neprospěch. Poukazuje zejména na výpověď svědkyně [příjmení] [jméno] [příjmení], která podle interpretace obžalované konkrétně uvedla, že v projektu mohlo být pokračováno i navzdory zjištěním učiněným při místním šetření, společnost mohla i navzdory provedeným pracím dotaci obdržet a doporučení přesunout provedené práce do nezpůsobilých výdajů projektu uvedené v protokolu z místního šetření mohlo být i důsledkem její chyby (str. 4 protokolu z hlavního líčení). Nad to obžalovaná poukazuje na vyjádření [příjmení] [jméno] ze dne 24. 3. 2021 (č.l. 714), které si obžalovaná vykládá tak, že poskytovatel dotace uvedl, že nelze říci, co by obžalované hrozilo v důsledku provedeného místního šetření. Pokud z doplněného dokazování nevyplývalo nic, co by obžalovanou ze spáchání trestného činu usvědčovalo, bylo očekávatelné, že soud I. stupně své rozhodnutí nezmění a že obžalovanou obžaloby opět zproští. Jestliže soud I. stupně své původní rozhodnutí změnil a tentokrát ji uznal vinnou, podle obžalované muselo k této změně rozhodnutí dojít jedině z důvodu změny hodnocení důkazů již provedených. Ani takový postup soudu I. stupně pochopitelně nelze vytknout; absence odůvodnění takové změny však již naproti tomu závažnou procesní vadu představuje. Podle § 125 odst. 1 tr. ř. platí,

že soud je povinen v odůvodnění rozsudku vyložit, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů. Takové úvahy však podle mínění obžalované v odůvodnění napadeného rozsudku chybí. Nepřípustnost absence odůvodnění změny hodnocení důkazů zdůrazňuje Ústavní soud ve své ustálené judikatuře. Lze odkázat zejména na nálezn. sp. zn. IV. ÚS 1367/18, ve kterém uvedl: „Provedl-li nalézací soud takovou změnu hodnocení důkazů, aniž by vysvětlil, jaké důvody jej k tomu vedly, nejde o postup zachovávající práva stěžovatelů na soudní ochranu.“ V posuzovaném případě je odůvodnění zprošťujícího i odsuzujícího rozsudku téměř totožné. Při prostém porovnání obou rozsudků je zjevné, že část odůvodnění, ve které soud uvádí důkazy, o které svá skutková zjištění opřel (body 4. – 36. odůvodnění napadeného rozsudku), je doslovně přkopírována ze zprošťujícího rozsudku, což je doplněno o úryvky rekapitulující nově provedené důkazy. Přkopírována je rovněž značná část odůvodnění týkající se hodnocení provedených důkazů, kdy konkrétně ve vztahu k obžalované je ze zprošťujícího rozsudku převzata celá pasáž č. 37 (ve zprošťujícím rozsudku šlo o č. 30). Pasáž č. 39 je rovněž zčásti převzata ze zprošťujícího rozsudku (č. 31), v napadeném rozsudku soud I. stupně nově uvádí, že: „Obžalovaná odstoupením od smlouvy současně však i reagovala na skutečnost, že při místním šetření bylo příslušnou komisí, jejíž členkou byla Ing. [příjmení], zjištěno, že došlo ke zbourání větší části objektu, než podle projektu mělo být. Pokud tedy obžalovaná za této situace odstupuje od smlouvy, nečiní tak sama od sebe dobrovolně, ale teprve poté, co je prokázáno, že při provádění stavby, což jsou i bourací a přípravné práce, došlo k nesprávnému postupu, který ve svém důsledku mohl vést, pokud by nebyl odhalen, k vyplacení většího obnosu z dotace, na kterou by jinak neměla nárok.“ Ve stejné části odůvodnění zprošťujícího rozsudku soud I. stupně původně naopak uvedl: „Kontext celé události je pak prokázán lékařskými zprávami obžalované (č. l. 128 – 134), kdy je nepochybné, že ta si v předmětné době procházela závažnou nemocí a díky tomu jistě muselo dojít k přerovnání priorit v jejím životě.“ Dále obžalovaná cituje ze zrušeného rozsudku soudu I. stupně. Skutečnost, že při místním šetření bylo zjištěno, že došlo k bouracím pracím, i jejich rozsah, vyplynuly již z dokazování provedeného před zprošťujícím rozsudkem. V odůvodnění rozsudku však podle odvolatelky není nijak vysvětleno, na základě čeho soud I. stupně tytéž důkazy zhodnotil zcela odlišně. Pro posouzení existence trestní odpovědnosti obžalované je právě otázka, zda k upuštění od dokonání trestného činu došlo či nedošlo dobrovolně, klíčová.

5. Hodnocení, zda lze v jednání obžalované spatřovat, byť pokus o dokonání trestného činu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě, soud I. stupně shrnul v části 40. odůvodnění rozsudku, přičemž i v tomto případě se jedná o téměř doslovné převzetí pasáže č. 32 a 33. zprošťujícího rozsudku. Zatímco v rozsudku zprošťujícím soud I. stupně dále pokračoval: „Ač tato skutečnost nemá vliv na rozhodnutí v této trestní věci, je třeba uvést, že ač obžalovaní formálně nepravdivě stvrdili, že k sobě nemají blízký vztah, materiálně tato skutečnost žádný vliv na výběrové řízení neměla“, v napadeném rozsudku je toto konstatování nahrazeno větou: „Právě nepravdivost čestného prohlášení je stěžejní, neboť z provedeného dokazování vyplynulo, že jediným kritériem na výsledek výběrového řízení byla nabídnutá cena Ani jeden z obžalovaných prokazatelně nebyl předem informován o cenách, kteří nabídli jiní soutěžitelé, nebyla prokázána ani dohoda mezi soutěžiteli v tomto směru a jejich následná participace na subdodávkách (...) nepravdivostí jejich čestného prohlášení došlo ke zjednání výhody při výběrovém řízení právě pro společnost BAU-“ Jelikož ve vztahu k tomuto trestnému činu nebylo dokazování nijak doplňováno, je pro obžalovanou jediným vysvětlením změny to, že soud I. stupně čestné prohlášení nyní zhodnotil zcela odlišně; zdůvodnění této změny však v napadeném rozsudku absentuje. V tomto rozsahu obžalovaná odůvodnění napadeného rozsudku považuje nejen za nepřezkoumatelné, nýbrž i za zmatečné, neboť soud I. stupně na jednu stranu uvádí, že jediným kritériem byla cena, přičemž není sporu o tom, že výši ceny u ostatních nabídek předem nikdo neznal, přesto dochází k poněkud nelogickému závěru, že předložením čestného prohlášení došlo ke zjednání výhody při výběrovém řízení pro společnost BAU-STAV a.s.

6. Soud I. stupně tedy po zrušujícím usnesení odvolacího soudu změnil svůj závěr o dobrovolnosti upuštění od dokonání trestného činu, ačkoliv podle výkladu obžalované svědkyně [příjmení] [jméno] [příjmení] uvedla, že i navzdory provedeným pracím společnost Silberstein s.r.o. mohla dotaci obdržet a v projektu mohlo být pokračováno. Obdobně soud I. stupně změnil po zrušujícím usnesení odvolacího soudu svůj názor o irelevanci čestného prohlášení na trestní odpovědnost obžalované, ačkoliv po zrušujícím usnesení k této věci nebyly prováděny žádné nové důkazy. Jediným logickým vysvětlením těchto změn je pro obžalovanou pouze to, že soud I. stupně změnil své hodnocení již provedených důkazů toliko na základě názoru soudu odvolacího. Pakliže soud I. stupně hodnocení odvolacího soudu převzal bez jakéhokoli odůvodnění, bylo tímto postupem rovněž porušeno ústavně zaručené právo obžalované na spravedlivý proces, které zahrnuje i právo na to, aby její věc posoudil zákonný a nezávislý soudce. Tento závěr vyplývá i z ustálené judikatury Ústavního soudu viz např. nález sp. zn. I. ÚS 2726/14, kde Ústavní soud uvedl: „Vázanost právním názorem znamená povinnost soudu prvního stupně respektovat závěry, které učinil odvolací soud v řešených problémech v otázkách hmotného i procesního práva. Ovšem za závazný právní názor soudu vyšší instance nelze za daných okolností považovat jeho vlastní hodnocení důkazů. Ústavní soud tak nepovažuje za přesvědčivé, že při novém projednání věci před soudem prvního stupně ztratily své opodstatnění důvody, ze kterých vyvstaly pochybnosti o vině stěžovatele, na jejichž základě byl prvním rozsudkem ve věci zproštěn obžaloby v souladu s principem *in dubio pro reo*.“ Obžalovaná je proto názoru, že napadaný rozsudek soudu I. stupně trpí procesními vadami spočívajícími v jeho nepřezkoumatelnosti, zmatečnosti, jakož i v tom, že soud I. stupně důkazy hodnotil v rozporu s § 2 odst. 6 tr. ř., neboť je nehodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, nýbrž tytéž důkazy zhodnotil tentokráte odlišně jen proto, že původní hodnocení důkazů před nadřízenou soudní instancí neobstálo.

7. Obžalovaná je dále názoru, že soud I. stupně nesprávně posoudil otázku příčiny jejího rozhodnutí odstoupit od načerpání dotace, tedy otázku dobrovolnosti odstoupení od dokonání trestného činu. Soud I. stupně svůj nový závěr o nedobrovolnosti upuštění od dokonání trestných činů odůvodnil tím, že při místním šetření bylo zjištěno, že došlo ke zbourání větší části objektu, přičemž kdyby toto nebylo zjištěno, mohlo toto ve svém důsledku údajně vést k vyplacení většího obnosu z dotace. To si obžalovaná vysvětluje tak, že ani soud I. stupně netvrdí, že vyvstala překážka, která by dokonání trestného činu bránila. Podle ní i pokud by platilo, že by v důsledku místního šetření byla vyplacena menší část dotace, neznamená to, že by toto obžalované bránilo trestný čin dokonat. Pakliže se tímto odůvodněním soud I. stupně snaží naznačit, že případné nevyplacení části dotace do výše ceny bouracích prací by pro obžalovanou mělo být nepřekonatelnou překážkou, musel by si tímto soud I. stupně ve svém odůvodnění sám vnitřně odporovat, když na jednu stranu tvrdí, že obžalovaná postupovala ve prospěch společnosti BAU-STAV a.s., že na této společnosti byla zcela finančně závislá atd., na druhou stranu však vyvozuje, že nezískání dotace do výše bouracích prací by pro tyto subjekty bylo nepřekonatelnou překážkou. Cena bouracích prací měla podle soudu I. stupně činit 232 954 Kč bez DPH, zatímco tržby společnosti BAU-STAV a.s. podle její výroční zprávy za rok 2011 činily 548 927 000 Kč, zisk po zdanění činil 6 670 000 Kč. Za rok 2010 činily tržby 1 038 890 000 Kč, zisk po zdanění pak 101 273 000 Kč. Konstrukt soudu I. stupně, podle něhož obžalovaná měla dlouhodobě a cíleně postupovat ve prospěch společnosti BAU-STAV a.s. s cílem získání dotace ve výši 16 150 881 Kč, avšak nepřekonatelnou překážkou pro ni i společnost BAU-STAV a.s. měla být úhrada bouracích prací ve výši 232 954 Kč bez DPH z vlastních zdrojů (tedy částka mající v rámci finančních možností společnosti BAU-STAV a.s. až směšně zanedbatelnou hodnotu), je pro obžalovanou, mírně řečeno, přitažený za vlasy. Podle ní soud I. stupně navíc postupoval v rozporu se závěry Nejvyššího soudu zveřejněnými v rozhodnutí sp. zn. 1 Tz 117/57, kde Nejvyšší soud konstatoval, že: „Skutečnost, že existuje překážka bránící dokonat čin, nevylučuje ještě sama o sobě dobrovolnost ve smyslu § 5 odst. 3 tr. zák., mohl-li pachatel tuto překážku bez větších obtíží

překonat.“ Za překážku obžalovaná nepovažuje riziko nevyplacení části dotace představující cca 0,25 % zisku společnosti BAU-STAV a.s., v jejíž prospěch měla údajně tyto kroky podnikat. Představa, že by plán společnosti s miliardovým obratem účinně znemožňovala, „překážka“ spočívající v riziku nevyplacení části dotace ve výši 250 000 Kč, jí přijde naprosto směšná. I pokud by taková situace mohla být vůbec považována za překážku v pravém slova smyslu, jistě by pro společnost BAU-STAV a.s. případně pro obžalovaného [příjmení] [příjmení] nebyl problém zjištěné práce zaplatit bez použití dotace (tzv. ze svého). O existenci této překážky lze podle obžalované navíc důvodně pochybovat po výsledku Ing. [jméno] [příjmení], o jejíž protokol z místního šetření se obžaloba významným způsobem opírala, když podle interpretace obžalované [příjmení] [jméno] [příjmení] připustila, že (podle obžalované poněkud nelogické) doporučení přesunu do nezpůsobilých výdajů mohla být jednoduše její chyba. Chyba se obžalované jeví jako pravděpodobná. Především poukazuje na žádost o dotaci, ve které podle její interpretace bylo již výslovně počítáno s tím, že demoliční práce budou považovány za nezpůsobilé výdaje, a to dokonce až do výše 1,5 mil. Kč (viz str. 3 protokolu z hl. líčení ze dne 22. 7. 2024, resp. str. 21 žádosti). Pakliže s touto skutečností bylo počítáno, nepředstavovalo by i případné neproplacení bouracích prací žádnou změnu oproti předpokladu, natož překážku. Skutkový závěr soudu I. stupně, podle něhož obžalovaná jednala s vědomím, že jí nebude v důsledku provedeního místního šetření vyplacena část dotace, navíc dle obžalované nemá oporu v dokazování. Pakliže svědkyně [příjmení] [jméno] [příjmení] při výslechu bagatelizovala riziko nevyplacení části dotace s tím, že její doporučení v protokolu mohlo být chybné, a ani poskytovatel dotace ROP Severozápad nebyl schopen jednoznačně konstatovat, zda by v důsledku místního šetření nebyla část dotace vyplacena, jak by mohla k závěru o vzniku, „překážky“ dojít odvolatelka jakožto dotační laik? Odůvodňuje-li soud I. stupně údajné nedobrovolné odstoupení od dokonání trestného činu dále i tím, že bylo zahájeno trestní stíhání vrcholných představitelů ROP Severozápad v souvislosti s projekty ze stejného dotačního programu, kdy tato informace měla mít vliv na rozhodování obžalované, jedná se ze strany soudu I. stupně o čistou a ničím nepodloženou spekulaci, která je v příkrém rozporu s trestněprávní zásadou in dubio pro reo. Zprvu z provedeního dokazování ani nepřímo nevyplývá, že by obžalovaná v rozhodné době tyto informace měla, či že by se o tento typ zpráv vůbec zajímala. Zadruhé, i kdyby tyto informace obžalovaná měla, není zjevné, proč by se měla cítit ohrožená v důsledku vyšetřování vrcholných představitelů ROP Severozápad, ke kterým se nikdy neřadila. A konečně zatřetí je tato spekulace navíc i v rozporu s komentářovou literaturou k ustanovení § 21 odst. 3 tr. zákoníku, z níž se podává, že dobrovolnost upuštění od dalšího jednání směřujícího ke spáchání trestného činu nemusí vylučovat prostá obava pachatele z odhalení jeho jednání ([příjmení], trestní zákoník, komentář, Wolters Kluwer, 2015, § 21, bod 16.). Soud I. stupně netvrdí, že by ke dni odstoupení od dotace existovaly nějaké indicie o možném vyšetřování obžalované, a pakliže se snaží bez jakýchkoli důkazů dovozovat, že se obžalovaná měla dozvědět o stíhání osob z vedení ROP Severozápad a že tato informace v ní mohla vyvolat obavy z jejího vlastního stíhání, pak ve světle citované odborné literatury ani tato skutečnost nevylučuje dobrovolnost upuštění od dokonání trestného činu.

8. Obžalovaná soudu I. stupně konečně vytýká i to, že skutek vymezený v obžalobě právně posoudil i jako zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), c) tr. zákoníku. Podle její interpretace soud jako trestněprávně relevantní posoudil tu část jednání, které spočívalo v předložení prohlášení obžalované, že je nezávislá na všech stranách, čímž měla údajně zjednat výhodu společnosti BAU-STAV a.s. Zároveň soud I. stupně jedním dechem (dle obžalované správně) dodal, že jediným kritériem, které bylo způsobilé výsledek výběrového řízení ovlivnit, byla nabídnutá cena. Soud I. stupně přitom netvrdí (a z dokazování nic takového ani nevyplývá), že by obžalovaná měla před rozpečetím obálek s nabídkami povědomí o tom, jakou cenovou nabídku předloží ostatní zájemci, že by obálky tajně před jejich oficiálním otevřením rozpečetila či se jiným způsobem seznámila s jejich obsahem, stejně tak netvrdí, že by spoluobžalovanému či komukoliv jinému ze

společnosti BAU-STAV a.s. doporučila, jakou cenovou nabídku má společnost BAU-STAV a.s. učinit. Soud I. stupně sám uvedl: „Ani jeden z obžalovaných prokazatelně nebyl předem informován o cenách, kteří nabídli jiní soutěžitelé, nebyla prokázána ani dohoda mezi soutěžiteli v tomto směru a jejich následná participace na dodávkách“. Za této situace obžalované nedává smysl, jak konkrétně mohla zjednat komukoliv výhodu, když jí nabídkové ceny nebyly předem známy.

V tomto ohledu obžalovaná považuje odůvodnění rozsudku za zcela nepřezkoumatelné a vnitřně si odporující, když je na jednu stranu uváděno, že obžalovaná s nabídnutými cenami nebyla prokazatelně předem obeznámena, na druhou stranu se uvádí, že obžalovaná zjedнала výhodu společnosti BAU-STAV a.s. Ovšem jakou konkrétní výhodu měla společnost BAU-STAV a.s. před ostatními zájemci mít, to dle obžalované soud I. stupně již neuvádí. V odůvodnění této části napadeného rozhodnutí dospěl soud I. stupně k závěru, že: „právě nepravdivost čestného prohlášení je stěžejní“, ačkoliv v předchozím zprošťujícím rozsudku uvedl přesný opak, když dospěl k závěru, že: „ač obžalovaní formálně nepravdivě stvrdili, že k sobě nemají blízký vztah, materiálně tato skutečnost žádný vliv na výběrové řízení neměla.“ Pakliže soud I. stupně uznal obžalovanou vinnou tím, že porušila zásady uvedené v příručce pro žadatele (str. 5-6 napadeného rozsudku), obžalovaná je názoru, že trestné může být jen takové jednání, kterým je porušován zákon, popřípadě norma, na kterou zákon přímo odkazuje, přičemž příručka nesplňuje ani jedno. Dovozování trestněprávní odpovědnosti z porušení dokumentu, který není právním předpisem, tj. který podle obžalované nemá vůči subjektu práv a povinností žádné právní účinky a k ničemu jej právně nezavazuje, je pro ni v přímém rozporu se základními zásadami trestního práva hmotného, zejména se zásadou *nullum crimen sine lege*, která je vyjádřena již v § 1 tr. zákoníku, podle něhož je čin trestný jen tehdy, je-li jeho trestnost stanovena zákonem. Obžalovaná je tudíž přesvědčena, že nemohla naplnit skutkovou podstatu trestného činu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě, když nikomu výhodu nezjedнала ani zjednat nemohla, neboť jedinou zvýhodňující informací by byla cena nabídnutá ostatními zájemci, kterou obžalovaná prokazatelně neznala. Porušení jakési příručky je podle ní z hlediska trestněprávního zcela irrelevantní. Obžalovaná je navíc přesvědčena, že deklarace její nezávislosti na zainteresovaných subjektech nebyla nepravdivou informací, když z jejího intimního poměru se spoluobžalovaným ještě nelze dovozovat, že by na spoluobžalovaném či společnosti BAU-STAV a.s. byla závislá. Obžalovaná se přinejmenším závislá na těchto subjektech být necítila a ani v současné době se tak necítí. Nesprávné právní posouzení soudu I. stupně podle obžalované spočívá dále v závěru, že údajný trestný čin podle § 256 tr. zákoníku měl být dokonán až dne 18. 7. 2011. Tento závěr soud I. stupně nijak nezduodňuje. Dne 18. 7. 2011 přitom došlo, jak soud I. stupně naopak správně skutkově zhodnotil, k zániku dotační smlouvy, ale podle obžalované i smlouvy o dílo. Podle § 2 odst. 4 tr. zákoníku platí, že čin je spáchán v době, kdy pachatel nebo účastník konal nebo v případě opomenutí byl povinen konat. Není rozhodující, kdy následek nastane nebo kdy měl nastat. Vycházejíc z teorie, že vyplněním prohlášení měl být spáchán předmětný trestný čin, byl by trestný čin podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku dokonán dne 19. 11. 2010, tedy dnem podepsání tohoto prohlášení. Pokud je obžalovaná viněna i z toho, že měla spáchat trestný čin podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. b), písm. c) tr. zákoníku ve stadiu pokusu, pak by i v takovém případě podle obžalované platilo, že dnem ukončení dotační smlouvy a smlouvy o dílo (tj. 18. 7. 2011) od dokonání pokusu trestného činu dobrovolně odstoupila, čímž by případná trestnost pokusu tohoto trestného činu zanikla.

9. Z důvodů výše uvedených obžalovaná navrhuje, aby Vrchní soud v Praze napadený rozsudek postupem podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. ř. ve spojení s § 259 odst. 1 tr. ř. zrušil a věc vrátil Krajskému soudu v Plzni k novému projednání a rozhodnutí, popřípadě aby napadený rozsudek postupem podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. ř. za použití § 259 odst. 3 tr. ř. zrušil a sám rozhodl tak, že se obžalovaná zprošťuje obžaloby, a to co do skutku kvalifikovaného podle § 256 tr. zákoníku podle § 226 písm. b) tr. ř., neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem, ve zbývajícím rozsahu pak podle § 226 písm. e) tr. ř., neboť trestnost činu zanikla.

10. Obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] je názoru, že se nalézací soud nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, a jsou dány pochybnosti o správnosti jeho skutkových zjištění, z nichž vyplývá nutnost důkazy opakovat, resp. provádět další důkazy. Ze strany nalézacího soudu bylo podle obžalovaného postupováno v rozporu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. ř. a nebyl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Dále je obžalovaný názoru, že nalézací soud učinil nesprávné právní závěry, a to zejména ve vztahu k otázce zániku trestnosti pokusu trestných činů dle § 212 odst. 6 a § 260 odst. 5 tr. zákoníku a k otázce promlčení trestní odpovědnosti.

11. Rovněž obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] je přesvědčen, že po doplnění dokazování výpověďmi obžalované [jméno] [příjmení] a svědkyně [příjmení] [jméno] [příjmení] byla důkazní situace podpořena ve prospěch obhajoby obou obžalovaných. Obžalovaná [jméno] [příjmení] ve své výpovědi uvedla, že smlouva o dílo byla logicky ukončena v bezprostřední návaznosti na ukončení dotační smlouvy, tedy v červenci 2011. Ing. [jméno] [příjmení] ji odkázal na Ing. [příjmení], který s ní za společnost BAU-STAV a.s. uzavřel dohodu o zániku smlouvy o dílo, již však po 13 letech už nemá k dispozici. Návrhu obhajoby na výslech svědka [příjmení] [jméno] [příjmení] ze společnosti BAU-STAV a.s. nebylo nalézacím soudem vyhověno, ačkoliv ten v původním výsledku nebyl na okolnosti ukončení smlouvy o dílo dotazován. I podle obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] z výpovědi svědkyně [příjmení] [jméno] [příjmení] vyplynulo, že v projektu mohlo být pokračováno i navzdory zjištění z místního šetření, společnost Silberstein s.r.o. dotaci obdržet mohla i přes provedení zjištěných bouracích prací a že doporučení přesunout náklady na předmětné bourací práce do nezpůsobilých výdajů projektu mohla být i její chyba. V návaznosti na to obžalovaný připomíná, že k dané otázce byl v přípravném řízení dotazován i [příjmení] [jméno] a jeho vyjádření ze dne 24. 3. 2021 je založeno ve spisu na č. l. 714. Podle mínění obžalovaného z něj vyplývá, že nelze říci, co by hrozilo v důsledku zjištění z místního šetření. Z těchto důkazů nelze podle obžalovaného v duchu zásady in dubio pro reo učinit jiný závěr, než že minimálně nelze vyloučit, že i přes zjištění z místního šetření mohl být projekt nadále zrealizován a že společnost Silberstein s.r.o. mohla předmětnou dotaci v souladu se všemi právními předpisy obdržet. Ohledně úvah odvolacího soudu, zda trestní řízení zahájená ve vztahu k jiným osobám, na něž později byla podána obžaloba Vrchního státního zastupitelství v Praze z 5. 6. 2020, č. j. VZV 1/2019 1016, a obžaloba Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 7. 4. 2022, č.j. VZV 19/2019-754, měla nějakou spojitost s jednáním obžalovaných spočívajícím v upuštění od realizace daného dotačního projektu, žádné doplnění dokazování neproběhlo. Z výsledků provedeného dokazování nelze ani dovodit, že by někdo z obžalovaných v rozhodné době o zmíněných zahájených trestních řízeních měl informace nebo se o ně jakkoliv zajímal. Tyto úvahy odvolacího soudu tak zůstaly v rovině pouhé hypotetické spekulace, kterou při skutkovém a právním závěru ohledně otázky dobrovolnosti upuštění od realizace projektu nelze vůbec připustit. Podle obžalovaného ve vztahu k otázce dobrovolnosti upuštění od realizace dotačního projektu, a tedy dokonání trestného činu, byly po doplnění dokazování ještě podpořeny úvahy nalézacího soudu rozvedené v jeho prvním, zprošťujícím rozsudku a změna závěru ohledně této otázky je zcela nepochopitelná zvláště za situace, kdy odůvodnění odsuzujícího a zprošťujícího rozsudku se ve svých hodnotících úvahách prakticky neliší. Takové odůvodnění odsuzujícího rozsudku obžalovaný ve světle platné právní úpravy, jakož i ustálené judikatury, považuje za nepřezkoumatelné a porušující právo obžalovaných na spravedlivý proces.

12. V této souvislosti připomíná, že soud musí v duchu ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. své vnitřní přesvědčení k jím učiněným skutkovým a právním závěrům řádně odůvodnit. Proto soud musí vyložit v odůvodnění, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporují, jak se vypořádal s obhajobou a proč nevyhověl návrhům na provedení dalších důkazů (viz. Šámal, P. a kol. Trestní řád. Komentář. I. Díl. 6. Vydání. Praha: C.H. Beck 2008 31 s.). Podle

ustanovení § 125 tr. ř. musí soud v rozsudku, obsahuje-li odůvodnění, stručně vyložit, které skutečnosti vzal za prokázané a o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporují. Z odůvodnění musí být patrné, jak se soud vypořádal s obhajobou, proč nevyhověl návrhu na provedení dalších důkazů a jakými právními úvahami se řídil, když posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona v otázce viny a trestu“. Přezkoumatelnost rozsudku a obsah jeho odůvodnění jsou současně významné jak pro obhajobu, tak pro případné rozhodování vyšších soudů o opravných prostředcích., Pro subjekty zúčastněné v trestním řízení je mimořádně důležité dozvědět se nejen, jak soud rozhodl o podané obžalobě, ale i proč právě tak rozhodl. Těžiště přesvědčivosti rozsudku je právě v jeho odůvodnění. Odůvodnění všech výroků musí vždy vycházet ze zhodnocení důkazů, na jejichž základě soud dospěl k závěru vyjádřenému ve výroku rozsudku“ (Šámal, P. a kol. Trestní řád. Komentář. I. díl. 5. vydání. Praha: C. H. Beck 2005, s. 967, poznámka 2). Důraz kladený na pečlivost, obsahovou jasnost a logickou souvztažnost odůvodnění rozsudku je jedním z projevů ústavní zásady vyjádřené v ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř., podle kterého musí být vina obžalovaného prokázána bez důvodných pochybností. Naplnění tohoto požadavku je možné ověřit pouze v odůvodnění rozsudku. Zvýšená míra požadavků kladených na odůvodnění rozsudku vyplývá i z principů hodnocení důkazů v trestním řízení. Pokud je oprávnění hodnotit důkazy svěřeno v řízení před soudem pouze jemu, je třeba, aby bylo osobám dotčeným trestním řízením umožněno seznámit se s tím, jaké úvahy vedly soud k rozhodnutí, které je vtěleno do právní věty. Jedná se tedy o zajištění transparentnosti rozhodnutí za současného vyloučení libovůle v rozhodovacích procesech. Toho je možné dosáhnout zejména skrze kvalitní odůvodnění rozhodnutí. Obdobně se k dané problematice vyjádřil rovněž Ústavní soud v nálezu ze dne 13. 7. 2000, sp.zn. III. ÚS 464/99:., K hlavním zásadám trestního řízení patří zásada volného hodnocení důkazů (§ 2 odst. 6 trestního řádu), dle níž orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Tato zásada však není a být nesmí projevem libovůle, resp. svévole orgánů činných v trestním řízení. Je nezbytné ji strukturovat do konkrétních komponentů a kritérií. Jedním z nich, patřícím ke klíčovým, je transparentnost rozhodování čili nutnost důkazní postup vyčerpávajícím způsobem popsat a logicky i věcně přesvědčivým způsobem odůvodnit. Uvedený požadavek zákonodárce vtělil do soustavy nároků kladených na odůvodnění rozsudku (§ 125 trestního řádu)“

13. Stejnou vadu nepřezkoumatelnosti posouzení trestní odpovědnosti odvolatel spatřuje i ve vztahu k pokusu o dokonání trestného činu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě. Ač k dané otázce nebylo po vrácení věci odvolacím soudem doplňováno žádné dokazování, je stejné čestné prohlášení obou obžalovaných jinak hodnoceno v prvním (zprošťujícím) rozsudku a diametrálně odlišně v odsuzujícím rozsudku, a to aniž by došlo ze strany nalézacího soudu k odůvodnění této zásadní změny. Není tak zřejmé, jak za stejné důkazní situace mohl být učiněn závěr, že jednáním obžalovaných v dané věci došlo k pokusu o zjednání výhody při výběrovém řízení pro společnost BAU-STAV a.s. Pokud byla jediným hodnotícím kritériem pro výběr dodavatele díla nabídnutá cena, pak není zřejmé, jakou roli má v úvaze o zjednání výhody hrát údajné nepravdivé tvrzení v čestném prohlášení. Navíc z intimního poměru obou obžalovaných nelze bez dalšího dovozovat, že by obžalovaná byla na Ing. [jméno] [příjmení] nebo společnosti BAU-STAV a.s. jakkoliv závislá; v tomto ohledu obžalovaný důrazně namítá, že prohlášení nezávislosti na zainteresovaných subjektech v čestném prohlášení nebylo z jeho strany nijak nepravdivou informací. Uvedeným postupem tak nalézací soud zjevně změnil své hodnocení provedených důkazů, aniž by tuto diametrální změnu jakkoliv odůvodnil, což je postup v rozporu s ustálenou judikaturou Ústavního soudu (např. nález Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1367/18). Obžalovaný se domnívá, že nalézací soud k tomuto odlišnému způsobu hodnocení důkazů přistoupil pouze a jen z toho důvodu, že bez dalšího ve vztahu k hodnocení této otázky převzal úvahy odvolacího soudu. Pokud tak ovšem učinil bez řádného zdůvodnění změny v jeho hodnotícím procesu, pak postupoval opět v rozporu s ustálenou judikaturou Ústavního soudu a

porušil tím ústavně zaručené právo obžalovaných na spravedlivý proces, dle kterého má každý právo na to, aby jeho věc posoudil zákonný a nezávislý soudce. K tomu lze poukázat např. na nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2726/14, v němž bylo konstatováno: „Vázanost právním názorem znamená povinnost soudu prvního stupně respektovat závěry, které učinil odvolací soud v řešených problémech v otázkách hmotného i procesního práva. Ovšem za závazný právní názor soudu vyšší instance nelze za daných okolností považovat jeho vlastní hodnocení důkazů. Ústavní soud tak nepovažuje za přesvědčivé, že při novém projednání věci před soudem prvního stupně ztratily své opodstatnění důvody, ze kterých vyvstaly pochybnosti o vině stěžovatele, na jejichž základě byl prvním rozsudkem ve věci zproštěn obžaloby v souladu s principem *in dubio pro reo*.“

14. Ze všech shora uvedených důvodů obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] navrhuje, aby odvolací soud rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 22.7.2024, č.j. 33 T 14/2022-1257, v plném rozsahu zrušil a vrátil věc Krajskému soudu v Plzni k novému projednání a rozhodnutí, případně aby sám rozhodl tak, že se obžalovaný zprošťuje viny.

15. Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze posouzením všech relevantních okolností případu dospěl k závěru, že podmínky pro ukládání trestů tak, jak bylo rozhodnuto soudem I. stupně, nejsou splněny. V případě trestné činnosti popsané ve výroku napadeného rozsudku se dle něj jednalo o poměrně sofistikovanou trestnou činnost, která se v žádném ohledu nijak výrazněji nelišila od další typově odpovídající trestné činnosti, kterou soudy projednávají. Ani délka doby, která od spáchání trestné činnosti uplynula, nemůže být dle státního zástupce v tomto případě důvodem pro aplikaci ustanovení § 58 tr. zákoníku. Považuje za zjevné, že tato byla zapříčiněna především nemalou komplikovaností, a především rozsahem trestné činnosti, která byla v zájmu orgánů činných v trestním řízení (případ ROPu Severozápad projednáváný Krajským soudem v Ústí nad Labem). Spisový materiál neposkytuje žádný podklad pro závěr, že by se orgány činné v trestním řízení na jeho délce podílely jakýmkoliv neodůvodnitelným způsobem. V tomto smyslu lze odkázat na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 7. 6. 2017, sp. zn. 3 Tdo 463/2017, podle kterého samotná délka řízení způsobená složitostí věci, která souvisí s tím, že to byl právě obžalovaný, jenž vymyslel a realizoval takový způsob páchaní trestné činnosti, který kladl ze strany orgánů činných v trestním řízení zvýšené nároky na objasnění věci, neodůvodňuje použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku s odkazem na okolnosti případu, pokud nebudou současně zjištěny neodůvodněné průtahy ze strany orgánů činných v trestním řízení. Naznačený závěr nelze ovšem interpretovat tak, že by délka řízení neměla mít vliv na uložený trest a neměla by být při úvahách o trestu vzata v úvahu. Takový závěr by byl v rozporu s ustanovením § 39 odst. 3 tr. zákoníku, podle kterého soud při úvaze o trestu přihlédne k délce řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouho. Pokud ovšem délka řízení byla ovlivněna složitostí věci a nebyla způsobena průtahy ze strany orgánů činných v trestním řízení a na straně obžalovaných nebyly zjištěny výrazné polehčující okolnosti, tak tato skutečnost se zpravidla promítne do výměry trestu. Stejně tak zjištění, že obžalovaným prospívá dosavadní bezúhonný život, je namíste zhodnotit jako polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. p) tr. zákoníku, která se nevymyká běžně se vyskytujícím případům. Ačkoliv trestní zákoník nehovoří výslovně o výjimečných nebo mimořádných okolnostech, podle dosavadní judikatury se přesto postup podle § 58 tr. zákoníku považuje za mimořádný institut a jeho aplikaci nemohou odůvodnit běžně se vyskytující skutečnosti ani přesvědčení soudu, že trest odnětí svobody uložený v mezích zákonné trestní sazby by byl pro pachatele příliš přísný (srov. přiměřeně R 24/1966). Použití § 58 tr. zákoníku je tedy výjimkou (srov. R I/1965, s. 9 a Šámal, P. a kol. S. Trestní zákoník I. § 1 až 139. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 791 792). Pro jeho aplikaci nepostačuje ani více okolností, které svědčí ve prospěch obžalovaných, je vždy třeba plně respektovat výjimečný charakter tohoto institutu. Nemůže se jednat o souhrn jakýchkoliv polehčujících okolností, nýbrž jen takových, které se v dané kvalitě nebo kvantitě u konkrétního trestného činu běžně nevyskytují a výrazně snižují závažnost trestného činu, neboť jen za splnění těchto předpokladů může nabýt charakteru okolností výjimečných (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 5. 2014, sp. zn. 8 Tdo 550/2014). Jednání obžalovaných podle státního zástupce jednoznačně dosahuje intenzity

společenské škodlivosti, jedná se o nejpřísněji trestnou kvalifikovanou skutkovou podstatu s hroící škodou, která ve svém souhrnu jeden a půl násobně přesahuje současnou zákonnou hranici škody velkého rozsahu; jednání obžalovaných bylo navíc kvalifikováno jako tři trestné činy. Šlo o jednání promyšlené, které sestávalo z celé řady dílčích na sebe navazujících kroků, které měly nejen za cíl dotaci získat, ale současně i zakrýt před Úřadem Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad fakt, že žadatel o dotaci byl zcela závislý na jiném podnikatelském subjektu a že byl žadatelem zcela formálním, čímž současně Úřadu znemožnili řádné vyhodnocení podané žádosti o dotaci. Státní zástupce současně poukazuje na ustanovení § 39 tr. zákoníku, podle jehož odstavce 8., získal-li, nebo snažil-li se získat pachatel trestným činem majetkový prospěch, přihlédne k tomu soud při stanovení druhu trestu a jeho výměry; jestliže to nevyklučují jeho majetkové nebo osobní poměry, uloží mu s přihlédnutím k výši takového majetkového prospěchu některý z trestů, který ho postihne na majetku (§ 66 až 72), a to jako trest samostatný nebo vedle jiného trestu. Soud zejména zváží uložení peněžitého trestu (§ 67 až 69). Státní zástupce je názoru, že pokud soud dospěl k závěru o majetkové stabilitě obžalovaných, pak se jako výchovný trest uložení peněžitého trestu nabízí. Je tak zjevné, že soud prvního stupně při ukládání trestů majetkové poměry, ačkoliv je zmínil, nevzal do úvahy a zabýval se pouze tím, že trestnou činností nedošlo ke způsobení škody. V případě [jméno] [příjmení] nejsou splněny ani důvody pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody podle § 58 odst. 6 tr. zákoníku za pokus trestného činu, když v případě § 256 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku trestnou činnost dokonala. Státní zástupce nemůže akceptovat ani to, že její výpověď soud I. stupně hodnotil jako doznání k trestné činnosti.

16. Proto státní zástupce navrhuje, aby Vrchní soud v Praze napadený rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 7. 2024, č. j. 33 T 14/2022–1257, ve výroku o trestu u obou obžalovaných podle § 258 odst. 1 písm. d), e) tr. ř. zrušil a podle § 259 odst. 3, odst. 4 tr. ř. nově rozhodl tak, že se oběma obžalovaným ukládají přísnější tresty odnětí svobody, peněžité tresty a tresty zákazu činnosti v souladu s tím, jak je navrženo podanou obžalobou.

17. Rozsah přezkumné povinnosti odvolacího soudu je určen osobou odvolatele a tím, proti kterým oddělitelným výrokům rozsudku odvolání podal. V posuzovaném případě Vrchní soud v Praze z podnětu podaných odvolání podle § 254 odst. 1 tr. ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků rozsudku i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nebyly odvoláními vytýkány, přihlížel odvolací soud jen tehdy, pokud měly vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Vzhledem k obsahu odvolání státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze mohl odvolací soud změnit napadený rozsudek v neprospěch obžalovaných jen ve výroku o trestu (§ 259 odst. 4 tr. ř.).

18. Základem přezkumné povinnosti odvolacího soudu je zjišťování, zda v řízení předcházejícím vynesení napadeného rozsudku byly dodrženy předpisy procesního práva, tedy zda v řízení nedošlo k vadám, jež mohly mít vliv na kvalitu skutkových zjištění a následně i na použití předpisů hmotného práva. Současně odvolací soud zkoumá odůvodněnost rozsudku, tedy zda výroky napadeného rozsudku jsou v souladu se zjištěnými skutečnostmi a zda soudem učiněné závěry na tyto skutečnosti logicky navazují. Součástí přezkoumávání je i проверка důkazů, z nichž jsou skutková zjištění vyvozována, tedy zda bylo dokazování provedeno v dostatečné míře, zda souhrn důkazů úplně a všestranně objasňuje projednávanou věc a vylučuje jinou verzi rozhodnutí než tu, k níž dospěl soud I. stupně v napadeném rozsudku. V této souvislosti odvolací soud rovněž přezkoumá, zda napadený rozsudek splňuje kritéria ustanovení § 120 a § 125 tr. ř., tzn. zda výroková část rozsudku obsahuje náležitosti ustanovení § 120 tr. ř. a zda v odůvodnění rozsudku nalézací soud vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel, jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporují, jak se vypořádal s obhajobou obžalovaných, proč nevyhověl návrhům na provedení dalších důkazů a jakými právními úvahami se řídil při posuzování prokázaných skutečností podle příslušných ustanovení zákona. Odůvodněnost uloženého trestu je třeba hodnotit z hlediska, zda soud I. stupně řádně posoudil povahu a závažnost trestného činu z hlediska významu konkrétního chráněného

zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu a jeho následky, okolností, za kterých byl čin spáchán, osobu pachatele, míru jeho zavinění, jeho pohnutky, záměr nebo cíl, jakož i polehčující a přitěžující okolnosti, dobu, která uplynula od spáchání trestného činu, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry pachatele, jeho dosavadní způsob života a jeho chování po činu.

19. V posuzované věci je v prvé řadě třeba zaznamenat, že Vrchní soud v Praze ve věci rozhoduje již opakovaně. V neveřejném zasedání konaném 20. 3. 2024 vrchní soud projednal odvolání státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze podané proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 17. 2. 2023, č. j. 33 T 14/2022-1189, jímž byli oba obžalovaní podle § 226 písm. e) tr. ř. v plném rozsahu zproštěni obžaloby. Poté usnesením z 20. 3. 2024, č. j. 5 To 28/2023–1214, podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. ř. rozsudek v celém rozsahu zrušil a podle § 259 odst. 1 tr. ř. vrátil věc Krajskému soudu v Plzni. V tomto kasačním rozhodnutí uvedl, že krajský soud při hodnocení důkazů a z nich vyplývajících skutečností nepostupoval důsledně v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. ř., některé významné skutečnosti pominul a při hodnocení obhajoby obžalovaných nevěnoval pozornost okolnostem svědčícím v jejich neprospěch. Z odůvodnění zprošťujícího rozsudku se podává, že po zhodnocení provedených důkazů soud dospěl k závěru, že je zcela nepochybné, že obžalovaná [jméno] [příjmení] v žádosti o dotaci na výstavbu penzionu Silberstein deklarovala a údajně doložila, že společnost Silberstein s.r.o. jako žadatel o dotaci má dostatek vlastních finančních prostředků nutných k výstavbě penzionu a další skutečnosti, ač věděla, že dokládané skutečnosti nejsou pravdivé. Podáním žádosti o poskytnutí dotace ze dne 24. 8. 2010, v níž prokazatelně nepravdivě uvedla, že společnost Silberstein s.r.o. má ke dni podání žádosti dostatek finančních prostředků, obžalovaná dokonala trestné činy dle § 212 odst. 1 a 260 odst. 1 tr. zákoníku a vzhledem k výši požadované dotace (16 150 881 Kč) se pokusila naplnit skutkovou podstatu trestných činů podle § 212 odst. 1, odst. 6 a § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku. Obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] obžalované poskytl finanční prostředky ke spáchání trestného činu a jeho jednání by tedy podle mínění krajského soudu vykazovalo spíše znaky pomoci k trestnému činu. Ve vztahu k výběrovému řízení na zhotovitele stavby Penzion Silberstein považoval soud I. stupně za zřejmé, že oba obžalovaní v průběhu řízení nepravdivě uvedli, že k sobě nemají blízký vztah, přestože mezi nimi existoval intimní poměr, a, podpisem smlouvy o dílo uzavřené dne 25. 1. 2011 mezi společnostmi Silberstein s.r.o. a BAU-STAV a.s. byl dokonán zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku. Výběrové řízení probíhalo ode dne 19. 11. 2010 a ukončeno bylo právě podpisem uvedené smlouvy.“ Dále soud I. stupně považoval za prokázané, že dne 23. 5. 2011 došlo k místnímu šetření, při kterém bylo zjištěno pochybení v rozsahu bouracích prací a náklady na ně by tedy, nešly z dotace uhradit.“ Dne 18. 7. 2011 došlo k uzavření dohody o ukončení dotační smlouvy, jejíž uzavření iniciovala obžalovaná přípisem zaslaným Regionální radě regionu soudržnosti Severozápad dne 11. 7. 2011. Z toho krajský soud dovodil, že dnem 18. 7. 2011 obžalovaná ve smyslu § 21 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku odstranila nebezpečí, které jejím jednáním hrozilo, učinila tak dobrovolně, z vlastního rozhodnutí, aniž by k tomu byla donucena na její vůli nezávislými skutečnostmi, čímž došlo k zániku trestnosti pokusu trestných činů podle § 212 odst. 1, odst. 6 a § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku. Trestní stíhání obou obžalovaných bylo zahájeno usnesením policejního orgánu ze dne 4. 6. 2021. Podle Krajského soudu v Plzni se tak stalo až poté, co došlo k promlčení trestní odpovědnosti obou obžalovaných, a proto byli oba obžalovaní podané obžaloby zproštěni dle § 226 písm. e) tr. ř.

20. Vrchní soud v Praze v kasačním rozhodnutí zdůraznil, že pro zánik trestnosti podle § 21 odst. 3 tr. zákoníku je nutné, aby pachatel upustil od dalšího jednání směřujícího k dokonání trestného činu dobrovolně, tedy ačkoliv měl reálnou možnost trestný čin dokonat. Pokud se pachatel rozhodl upustit od dalšího plánovaného jednání proto, že se objektivní podmínky změnilly natolik, že není schopen trestnou činnost, o jejíž spáchání se pokoušel, dále realizovat, nejedná se o dobrovolné upuštění od dokonání trestného činu. Ve zprošťujícím rozsudku soud I. stupně uvedl, že neexistovala objektivní překážka pro dokonání trestných činů, nevysvětlil však, jakým konkrétním

způsobem by mohli oba obžalovaní v trestné činnosti pokračovat, jestliže správce dotace odhalil část jejich podvodného jednání. Teprve poté, co bude objasněna otázka dobrovolnosti upuštění od dalšího jednání obžalovaných, bude možné se zabývat otázkou běhu promlčecích lhůt. Pro posouzení relevantních skutečností vrchní soud uložil nalézacímu soudu, aby doplnil dokazování svědeckým výslechem Ing. [jméno] [příjmení] a konstatováním faktury č. 300170046 vystavené společností BAU-STAV a.s. dne 6. 11. 2017, již účtuje společnosti Silberstein s.r.o. částku 665 500 Kč, pokud tak krajský soud již neučinil v původním řízení, případně důkazy další, jejichž potřeba vyvstane.

21. V novém trestním řízení soud prvního stupně podle pokynu odvolacího soudu v hlavním líčení provedl opomenutý důkaz, umožnil obžalované [jméno] [příjmení] výpověď v jí zvoleném rozsahu a provedl důkaz fakturou č. 300170046 vystavenou společností BAU-STAV a.s. dne 6. 11. 2017, již účtuje společnosti Silberstein s.r.o. částku 665 500 Kč za náklady vynaložené na přípravné práce (č. l. 605). Poté logickým způsobem zhodnotil v souladu s požadavky ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. ve věci shromážděné důkazy, z nichž vyvodil převážně správná, nikoliv však úplná skutková zjištění, jak bude rozvedeno dále.

22. Vrchní soud ve svém kasačním rozhodnutí neuložil soudu prvního stupně obstatat a provést jiný důkaz, než svědecký výslech Ing. [jméno] [příjmení], případně konstatovat k důkazu fakturu č. 300170046 vystavenou společností BAU-STAV a.s. dne 6. 11. 2017, což krajský soud v novém řízení splnil. Na možnost dalšího dokazování vrchní soud toliko upozornil pro případ, že soud I. stupně v novém hlavním líčení neshledá stávající rozsah provedeného dokazování dostačující. Přílohy spisu totiž tvoří mj. obžaloba státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v [obec] z 5. 6. 2020, č. j. VZV 1/2019-1016, a protokol o výpovědi Ing. [jméno] [příjmení] jako spolupracujícího obviněného z 18. 7. 2017, které soud prvního stupně v původním řízení konstatoval k důkazu, nezjišťoval však další skutečnosti o průběhu tohoto řízení. V něm byl jako člen organizované zločinecké skupiny stíhán mj. doc. Ing. [jméno] [příjmení], Ph.D., v době od 1. 9. 2006 do 30. 11. 2009 ředitel Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad, v době od 30. 11. 2009 do 31. 3. 2011 zástupce ředitele Úřadu, a Ing. [jméno] [příjmení], v době od 11. 4. 2008 do 29. 1. 2010 hodnotitel Hodnotící komise Výboru Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad, tedy třetí fáze procesu hodnocení projektů, a v době od 11. 12. 2009 do 22. 3. 2011 ředitel Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad, do které byl podle obžaloby dosazen prostřednictvím pro něj na míru připraveného výběrového řízení. Vzhledem k tomu, že soud I. stupně v tomto směru dokazování nedoplnil, je třeba přisvědčit oběma obžalovaným, že z uvedených listinných důkazů nelze vyvozovat nic dalšího, než že úkony tohoto trestního řízení byly zahájeny v návaznosti na šetření přerozdělování evropské dotace Regionální radou regionu soudržnosti Severozápad v době nejméně od 5. 5. 2008 do 27. 9. 2011, a že spolupracující obviněný [příjmení] [jméno] [příjmení], který byl zadržen 22. 3. 2011, po předložení složky ze zasedání hodnotící komise dne 23. 11. 2010 mj. uvedl, že na zasedání byl s [jméno] [příjmení] a prošly všechny zájmové projekty, tak jak měly, tedy i projekt Penzion Silberstein.

23. Lze tedy shrnout, že řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku, proběhlo v plném souladu s odpovídajícími ustanoveními trestního řádu, přičemž všechna procesní práva obžalovaných, zejména jejich právo na obhajobu a na objasnění věci, byla dodržena. Soud I. stupně provedl v hlavním líčení veškeré podstatné dosažitelné důkazy potřebné pro zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který byl nezbytný pro jeho rozhodnutí o vině i trestu (§ 2 odst. 5 tr. ř.). Ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř. vymezuje rozsah dokazování tak, aby vedl k potřebnému zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, tzn. kdy zde nejsou žádné důvody o dosaženém zjištění pochybovat, resp. kdy případné nabízející se pochyby mohou být spolehlivě odmítnuty jako nedůvodné. Tuto povinnost krajský soud splnil, přičemž objasňoval se stejnou pečlivostí okolnosti svědčící ve prospěch obžalovaných i okolnosti, které svědčí v jejich neprospěch. Rovněž odvolací soud považuje opakování výslechu svědka [příjmení] [jméno] [příjmení] za nadbytečné, neboť ukončením smlouvy o poskytnutí dotace ztratila

stavba Penzionu Silberstein charakter veřejné zakázky. Pro potřeby tohoto trestního řízení proto není zapotřebí zjišťovat datum ukončení smlouvy o dílo uzavřené mezi společnostmi BAU-STAV a.s. a Silberstein s.r.o. dne 25. 1. 2011.

24. V hlavním líčení provedené důkazy tvoří do sebe zapadající řetězec vedoucí k závěru o vině obžalovaných. Vrchní soud v Praze neshledal oprávněné námitky obžalovaného týkající se postupu soudu prvního stupně při hodnocení provedených důkazů ani námitky směřující proti skutkovým zjištěním obsaženým ve výrokové části rozsudku. Důkazy provedené zákonným způsobem soud I. stupně hodnotil na základě své volné úvahy jednotlivě, v jejich souhrnu i ve vzájemných souvislostech a na základě logického myšlenkového postupu učinil převážně správné a úplné skutkové závěry. Nelze přisvědčit názoru obžalovaných, že se soud I. stupně v novém rozhodnutí bezdůvodně a bez vysvětlení přiklonil k variantě pro obžalované nejméně příznivé. Rozhodnutí soudu I. stupně není výrazem libovůle, ale myšlenkovým procesem, kterým soud dospěl k závěrům, o jejichž správnosti nevznikají pochybnosti. Právo na spravedlivý proces není možné vykládat tak, že garantuje úspěch v řízení či zaručuje právo na rozhodnutí, které odpovídá představám obviněného (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 12. 10. 2021, sp. zn. II. ÚS 2457/21, nebo ze dne 9. 2. 2021, sp. zn. II. ÚS 122/21, aj.). Vždy je třeba posuzovat, zda soudní řízení proběhlo spravedlivě při dodržení všech zásad soudního rozhodování podle zákona v souladu s ústavními principy, které však byly v posuzované věci plně respektovány.

25. Soud prvního stupně své závěry oprávněně založil zejména na listinných důkazech včetně výpisů z bankovních účtů, výpovědích svědků [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení] a vysvětlení Ing. [jméno] [příjmení], CSc.

26. V odůvodnění napadeného rozsudku soud ještě dostačujícím způsobem rozvedl, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel, jak se vypořádal s obhajobou obžalovaných a jakými právními úvahami se řídil při posuzování prokazovaných skutečností. Ke steskům obžalovaných, že části odůvodnění napadeného rozsudku jsou shodné s odůvodněním předchozího meritorního rozhodnutí, jímž byli zproštěni obžaloby, je třeba připomenout, že východiska i skutkové závěry soudu I. stupně se v mezidobí zásadně nezměnily, proto je v těchto částech shodné i odůvodnění obou rozhodnutí. (Ze stejného důvodu budou nepochybně z velké části obdobná i odůvodnění obou rozhodnutí odvolacího soudu) Námitka odvolatelů, že odůvodnění napadeného rozsudku je málo podrobné a v některých částech těžko srozumitelné či zavádějící je důvodná, nejde však o rozhodnutí nepřezkoumatelné. Změnu svého postoje k otázce dobrovolnosti upuštění od pokusu trestných činů soud I. stupně vysvětlil v bodu 39. odůvodnění napadeného rozsudku, otázku promlčení trestní odpovědnosti hodnotil v bodu 42. odůvodnění napadeného rozsudku.

27. Aby mohl Vrchní soud v Praze správná skutková zjištění vtělená do výroku napadeného rozsudku podrobněji rozvést, podle § 263 odst. 6 tr. ř. zopakoval část důkazů ve veřejném zasedání o odvolání. Podle § 213 odst. 1 tr. ř. stranám trestního řízení předložil stranu 8 žádosti o poskytnutí dotace na č. l. 71 spisu p.v., zprávu Československé obchodní banky a.s. (dále i jen, „ČSOB“) z 26. 8. 2021 na č. l. 499 spisu, zprávu ČSOB z 26. 4. 2021 na č. l. 553 spisu, zprávu Ing. [jméno] [příjmení] jako jednatele společnosti Silberstein s.r.o. z 21. 11. 2019 na č. l. 557 spisu, zprávu Ing. [jméno] [příjmení] jako jednatele společnosti Silberstein s.r.o. z 19. 4. 2021 na č. l. 563 – 564 spisu, odpověď na otázku č. 4 ve zprávě společnosti BAU-STAV a.s. z 21. 11. 2019 na č. l. 596 spisu, otázky a odpovědi č. 1-3) ve zprávě společnosti BAU-STAV a.s. z 12. 4. 2021 na č. l. 604-605 spisu, zprávu společnosti BAU-STAV a.s. z 26. 5. 2021 s přílohami na č. l. 613 – 620 spisu, usnesení Stavebního úřadu v Perninku o opravě a doplňku z 21. 5. 2011 na č. l. 38 přílohy č. 1 spisu první část, rozhodnutí o vydání stavebního povolení na stavbu Penzion Silberstein na st.p. č. 790 v k.ú. Abertamy z 13. 9. 2010 na č. l. 395 – 402 přílohy č. 1 spisu první část, usnesení Stavebního úřadu v Perninku z 27. 4. 2011 spolu s průvodním dopisem na č. l. 36 – 37 přílohy č. 1 spisu první část, objednávku projekčních prací z 26. 1. 2010 na č. l. 385 spisu a záznamy z konzultací nebo jednání

k projektu „Abertamy penzion na parcele 790“ na č. l. 286 – 390 spisu. Obsah důkazů je rozveden následně nebo i dále v textu.

28. Ze zprávy ČSOB z 26. 4. 2021 na č. l. 553 spisu vyplývá, že obžalovaná [jméno] [příjmení] pracovala od 1. 10. 1995 do 2. 11. 2006 na pozici management retail/SME ČR, poté jako ředitel pobočky. Na sjednání úvěrové smlouvy č. 1526/08/5075 mezi ČSOB a Městem Aš, kterou byl financován projekt „Revitalizace vrchu Háje“, se nijak nepodílela. Úvěr byl poskytnut na základě oficiálního výběrového řízení vyhlášeného Městem Aš, kterého se ČSOB zúčastnila jako jeden z několika zájemců.

29. Zprávou ČSOB z 26. 8. 2021 na č. l. 499 spisu bylo doplněno, že jako ředitelka pobočky ČSOB [obec] obžalovaná [jméno] [příjmení] pracovala do 31. 12. 2009. Nepodílela se na sjednávání úvěrových produktů.

30. Ze zprávy společnosti BAU-STAV a.s. z 26. 5. 2021 podepsané Ing. [jméno] [příjmení] na č. l. 613 spisu vyplývá, že platby na účet obžalované [jméno] [příjmení] ve dnech 21. 4. 2010, 10. 8. 2010, 24. 9. 2010 a 12. 11. 2010 v souhrnné výši 745 001 Kč jsou platby za její realitní služby poskytované na základě Smlouvy o poskytování služeb ze 4. 1. 2010, která tvoří přílohu zprávy. Podle znění této smlouvy (č. l. 614-615 spisu) uzavřené mezi společností BAU-STAV a.s. zastoupené obžalovaným [příjmení] [jméno] [příjmení] a obžalovanou [jméno] [příjmení] dne 4. 1. 2010 měla být sjednaná odměna za činnosti a služby týkající se správy a využití označených nebytových prostor a připravovaných staveb vyúčtována vždy čtvrtletně daňovým dokladem (fakturou). Faktura měla být vystavována do patnáctého dne následujícího čtvrtletí, ve kterém byly fakturované služby poskytnuty a být splatná do patnácti dnů ode dne doručení objednateli. Smlouva byla uzavřena na dobu určitou do 31. 12. 2010. Ve skutečnosti byly faktury vystaveny ve dnech 19. 4. 2010, 9. 8. 2010, 17. 9. 2010 a 2. 11. 2010, vždy se splatností, „ihned“ (č. l. 616-617 spisu). [ulice] pravidelné platby ve výši 6 500 Kč (od 23. 2. 2010 do 29. 6. 2012) byly dle předmětné zprávy platby za služby poskytované obžalovanou [jméno] [příjmení] pro společnost BAU-STAV a.s. na základě Smlouvy o poskytování služeb z 2. 1. 2009 uzavřené mezi společností BAU-STAV a.s. zastoupenou obžalovaným [příjmení] [jméno] [příjmení] a obžalovanou [jméno] [příjmení] (č. l. 618-619 spisu). Smlouva byla uzavřena na dobu neurčitou.

31. Ve zprávě z 21. 11. 2019 na č. l. 557 spisu Ing. [jméno] [příjmení] jako jednatel společnosti Silberstein s.r.o. sdělil, že jednatelem společnosti je od 19. 12. 2017; současně je zaměstnancem firmy BAU-STAV a.s. Nemá a nikdy neměl přístup do elektronické účetní evidence před svým jmenováním, účetní zápisy převzal pouze ve formě zůstatků účetních účtů ke dni předání. Předané účetní doklady v listinné podobě neobsahují žádnou smlouvu týkající se převodů částky 14 750 000 Kč v červenci a srpnu 2010 na účet společnosti Silberstein s.r.o. a zpět. Od 19. 12. 2017 je jediným společníkem společnosti Silberstein s.r.o. společnost BAU-STAV a.s.

32. Ve zprávě z 19. 4. 2021 na č. l. 563 – 564 spisu Ing. [jméno] [příjmení] jako jednatel společnosti Silberstein s.r.o. uvedl, že v rámci převzetí účetnictví Silberstein s.r.o. mu byly předány účetní doklady v listinné podobě, ale v žádném případě není schopen posoudit, zda se jedná o kompletní agendu účetních dokladů. Stavební deník ani zápisy z kontrolních dnů v předaných listinách nebyly. Vede a zodpovídá za účetnictví od 1. 1. 2017. Existuje pouze faktura z roku 2017, a to za přípravné práce od r. 2011 do roku 2017. Přípravné práce spočívaly v oplocení pozemku (pronájem oplocení) a drobných úklidových pracech za účelem odstranění zdraví či životu nebezpečných uvolněných zbytků zdiva po původní demolici. Smlouva o dílo se společností Silberstein s.r.o. z roku 2010 byla již vyřazena z archivu a skartována.

33. Zpráva společnosti BAU-STAV a.s. z 12. 4. 2021 podepsaná Ing. [jméno] [příjmení] na č. l. 604-605 spisu opakuje, že: „Existuje pouze jedna faktura z roku 2017, kterou BAU-STAV a.s. vystavil pro Silberstein za přípravné práce provedené na zamýšleném projektu penzionu od roku 2011 do roku 2017. Přípravné práce spočívaly pouze v oplocení pozemku a k drobným úklidovým pracím.“ Neexistuje stavební deník ani zápisy z kontrolních dnů. „Provedené a vyfakturované práce

směřovaly pouze k zabezpečení pozemku proti přístupu cizím osobám a k zabezpečení uvolněného zdiva.“

34. Ze zprávy společnosti BAU-STAV a.s. z 21. 11. 2019 na č. l. 596 spisu mj. vyplývá, že poskytnutí bezúčelné krátkodobé půjčky obžalovanému [příjmení] [jméno] [příjmení] ve výši 15 000 000 Kč v červenci r. 2010 schválil Ing. [jméno] [příjmení] jako jediný akcionář svým rozhodnutím při působnosti valné hromady dne 6. 7. 2010. V účetnictví byla zanesena na MD účtu 351102 – Pohledávky ovl. osoba. (Viz i zápis o rozhodnutí jediného akcionáře při výkonu působnosti valné hromady obchodní společnosti na č. l. 597 spisu a smlouva o půjčce uzavřená 6. 7. 2010 mezi společnostmi BAU-STAV a.s. zastoupenou obžalovaným [příjmení] [jméno] [příjmení] a obžalovaným [příjmení] [jméno] [příjmení] jako fyzickou osobou připojené ke zprávě.)

35. Z listinných důkazů lze připomenout sled relevantních událostí a skutečností: Společnost BAU-HOLD a.s. vznikla 1. 4. 2009 rozdělením odštěpením společnosti BAU-STAV a.s. se vznikem tří nových společností, a to BAU-HOLD a.s., BS-RESIDENCE s.r.o. a BS-VICTORIA s.r.o. Dne 27. 8. 2009 uzavřela společnost BAU-HOLD a.s. zastoupená prokuristou a jediným akcionářem této společnosti, obžalovaným [příjmení] [jméno] [příjmení], v postavení kupujícího kupní smlouvu s [jméno] [příjmení], na jejímž základu došlo k převodu vlastnického práva k rozestavěné stavbě bez čísla popisného a evidenčního stojící na pozemku st.p.č.. 790 a pozemků st.p. č. 790 a parc. č. 144/1 v obci Abertamy, k.ú. Abertamy na společnost BAU-HOLD a.s. (č. l. 937-940 spisu).

36. Dvěma přípisy z 30. 11. 2009 společnost BPO spol. s r.o. reagovala na poptávku společnosti BAU-HOLD a.s. na vypracování projektů administrativní budovy v Abertamech (budova A) a penzionu v Abertamech (budova B). Ze znění nabídek je zjevné, že projekční kancelář obdržela základní parametry staveb. Dále předpokládá, že: „Objednatel poskytne geodetické zaměření staveniště včetně okolních ploch a tras přípojek. Dále zajistí nebo objedná radonový průzkum a geologický průzkum (rešerši) a posudek poddolování, bude-li požadován.“ K prvotnímu kontaktu společnost BPO spol. s r.o. neeviduje doklad, písemné odpovědi z 30. 11. 2009 byly adresovány Ing. [jméno] [příjmení] jako řediteli společnosti BAU-HOLD a.s. (č. l. 645-646 spisu).

37. Dne 7. 1. 2010 proběhla vstupní konzultace projektů, „Muzeum města Abertamy“ a „Abertamy – penzion na parcele č. 790“ konaná v zasedací místnosti společnosti BAU-HOLD a.s., na němž byli přítomni: starosta města Zdeněk Lakatoš, Ing. [jméno] a p. [příjmení] za společnost BAU-HOLD a.s., Ing. [příjmení] a Ing. [jméno] za společnost BPO spol. s r.o. Zástupci společnosti BAU-HOLD a.s. informovali, že na základě proběhlého výběrového řízení bude projektovou přípravu zajišťovat společnost BPO spol. s r.o., která společnosti BAU-HOLD a.s. předloží návrh smlouvy o dílo na oba projekty. Bylo konstatováno, že pro uvolnění staveniště je nutno odstranit stávající rozestavěný objekt. Příslušná projektová dokumentace bude zahrnuta do smlouvy o dílo. Na tomto jednání byl dále stanoven plán prací a upřesněn obsah stavebního záměru, s tím, že byla dohodnuta společná prohlídka staveniště v pátek 15. 1. 2010 (záznam na č. l. 386-387 nebo č. l. 647 spisu).

38. Písemnou objednávkou z 26. 1. 2010 doručenou společnosti BPO spol. s r.o. dne 29. 1. 2010 (č. l. 385 spisu) objednala společnost BAU-HOLD a.s. zastoupená [jméno] [příjmení], synem obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení], jako vedoucím správy nemovitostí, projektovou dokumentaci na Penzion v Abertamech Smluvní vztah ve věci objednávky bude zajištěn s právnickou osobou žadatele.“

39. Dne 5. 2. 2010 došlo smlouvou se společností B a.s., jediným společníkem společnosti Belet Holding s.r.o., zprostředkovanou JUDr. [jméno] [příjmení] k převodu obchodního podílu této společnosti dílem na obžalovanou [jméno] [příjmení], dílem na společnost SD REAL s.r.o., ve které obžalovaná působila jako jednatelka. Stejného dne se obžalovaná stala jednatelkou společnosti Belet Holding s.r.o. a společnost Belet Holding s.r.o. přejmenována na Silberstein s.r.o. (viz materiál na č. l. 806-853 spisu).

40. Dne 25. 2. 2010 společnost BAU-HOLD a.s. zastoupená obžalovaným [příjmení] [jméno] [příjmení] jako prodávající uzavřela se společností Silberstein s.r.o. zastoupenou obžalovanou [jméno] [příjmení] jako kupující kupní smlouvu (č. l. 930-933 spisu), již bylo převedeno vlastnické právo k rozestavěné stavbě bez čísla popisného i evidenčního stojící na pozemku p.č.st. 790 a k pozemkům p.č.st. 790 a p. č. 144/1, vše v obci Abertamy, k. ú. Abertamy, ze společnosti BAU-HOLD a.s. na společnost Silberstein s.r.o.

41. Dne 17. 3. 2010 se konalo jednání v zasedací místnosti BPO spol. s.r.o., na kterém byli přítomni Ing. [jméno] za společnost BAU-HOLD a.s. a Ing. [příjmení] a Ing. [jméno] za projektovou kancelář, v němž došlo k závěrečnému projednání dokumentace pro stavební povolení. K projektu „Abertamy - penzion na parcele 790“ Ing. [jméno] sdělil, že objednatel nepožaduje imobilní pokoj, v projektu je ale nutno řešit použití recyklátů, resp. výrobků z recyklovatelných materiálů, dále použití výrobků šetrných k životnímu prostředí, což objednatel upřesní, a projekt musí přispět ke zlepšení podmínek pro rodiče s dětmi (proto bude v části místnosti č. 111 navržen dětský koutek). Pokud jde o další postup prací a smlouvu o dílo, v současné době se projektové práce provádějí na základě objednávky společnosti BAU-HOLD a.s., se kterou je odsouhlaseno dispoziční a technické řešení, smlouva o dílo však bude uzavřena se společností Silberstein s.r.o. Ing. [jméno] potvrdil, že dispoziční a technické řešení schválené ke dni 17. 3. 2010 bude závazné i pro firmu Silberstein s.r.o., což bude zakotveno ve smlouvě o dílo. Do smlouvy bude zahrnut projekt demolice stávajícího objektu. Dále Ing. [jméno] informoval o přípravě projektu „Muzeum města Abertamy“ (záznam na č. l. 388-389 nebo 651 spisu).

42. Smlouva mezi společnostmi Silberstein s.r.o. jako objednatelem a BPO spol. s r.o. jako zpracovatelem (č. l. 391-396 nebo 648-650 spisu) byla údajně uzavřena 19. 2. 2010, toto datum však nemůže odpovídat skutečnosti. Předmětem smlouvy je zhotovení projektové dokumentace ve stupni dokumentace pro územní rozhodnutí a dokumentace pro stavební povolení pro stavbu „Penzion Silberstein“ na pozemku parc. č. 790 v katastrálním území Abertamy, obec Abertamy. Doba plnění je určena takto: předání projektové dokumentace pro územní rozhodnutí do 31. 3. 2010, předání projektové dokumentace pro stavební povolení včetně výkazu výměr do 30. 6. 2010. Byť je na smlouvě uvedeno datum 19. 2. 2010, je nepochybné, že byla podepsána později a že jde o chybu v datu (ať již úmyslnou nebo nikoliv). K argumentaci soudu I. stupně je možno poukázat i na znění bodu 4.3. Smlouvy, kde je mj. uvedeno, že smluvní strany sjednávají, že cena za položku „případné nutné dopracování PD“ dle čl. 4 této smlouvy bude započtena vůči nabídkové ceně za projektovou dokumentaci ve stupni realizační dokumentace stavby dle nabídky ze dne 20. 3. 2010 – je tedy zřejmé, že Smlouva mohla být podepsána nejdříve 20. 3. 2010. Podle průvodní zprávy společnosti BPO spol. s r.o. z 12. 4. 2021 je na smlouvě razítko došlé pošty s datem 9. 4. 2010.

43. Územním rozhodnutím veřejnou vyhláškou z 21. 5. 2010 (č. l. 619-622 přílohy č. 1 spisu druhá část) Stavební úřad v Perninku rozhodl o umístění stavby „Penzion Silberstein na st.p. č. 790 v k.ú. Abertamy“. Stavba obsahuje: „kompletní odstranění značně zdevastovaného objektu obchodního střediska na st.p. č. 790 v k.ú. Abertamy a vybudování penzionu Silberstein v jihovýchodní části parcely, včetně napojení na inženýrské sítě...“ Po doručení oprávněným osobám, tedy i společnosti Silberstein s.r.o., nabylo rozhodnutí právní moci 24. 6. 2010.

44. Dne 27. 5. 2010 byla v rámci Regionálního operačního programu Severozápad vyhlášena 16. výzva k předkládání žádostí o dotaci, mimo jiné pro oblast podpory 4.2 – Zlepšování kvality a nabídky ubytovacích a stravovacích zařízení (č. l. 1-8 přílohy spisu č. 2). Příjemci podpory mohla být zájmová sdružení právnických osob s delší než dvouletou účetní historií nebo podnikatelské subjekty s delší než dvouletou účetní historií. Podpora byla poskytována formou nevratné přímé pomoci (dotace). V textu Výzvy k předkládání žádostí o dotaci byly definovány základní podmínky poskytnutí dotace, v dalším byl odkaz na Programový dokument, Prováděcí dokument Regionálního operačního programu regionu NUTS II Severozápad pro období 2007 2013, Příručku pro žadatele, Příručku pro příjemce a Metodické pokyny Řídícího orgánu Regionálního

operačního programu Severozápad. Tato dokumentace byla zveřejněna na internetových stránkách Úřadu. Již v tomto dokumentu je výčet hlavních způsobilých výdajů, mj. výkup budov určených k demolici ve výjimečných a řádně odůvodněných případech, zabezpečení stavby, odstranění stavby a stavební části stavby. Výběr bude založen na principu soutěže mezi předloženými projekty s tím, že budou vybrány ty projekty, které dosáhly nejlepšího hodnocení. Přesný popis hodnotících kritérií byl uveden v příloze číslo 4. Příručky pro žadatele. Žádosti o dotaci byly přijímány od 27. 5. 2010 do 26. 8. 2010.

45. V Příručce pro žadatele (strana 9-106 přílohy č. 2 spisu), kterou obžalovaná [jméno] [příjmení] jako zástupce žadatele o dotaci obdržela, což stvrdila svým podpisem, se na straně 87 Příručky (č. 1. 97 přílohy č. 2 spisu) nachází popis analýzy rizik a kontroly ex-ante, k nimž dochází před podpisem smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad. V kapitole 1.2 a 1.5 byly vymezeny principy partnerství projektu, podle kterých mj. partner projektu nemůže provedené služby žadateli fakturovat, proto nelze za partnera považovat dodavatele projektu. Role partnera projektu a dodavatele projektu jsou neslučitelné, neboť partner projektu se podílí na přípravě projektu, postupuje ve veřejném zájmu a snaží se o splnění cílů projektu a je za projekt spoluodpovědný, zatímco dodavatel vzejde z výběrového řízení, je povinen řídit se pokyny zadavatele a hájí svůj soukromý zájem, neboť realizaci projektu dosahuje podnikatelského zisku. Není odpovědný za samotný projekt, toliko za dodávky a kvalitu dodávky zboží a služeb. V kapitole 1.4 Vymezení žadatelů je uvedeno, že žadatel/příjemce musí splňovat v dalším textu vyjmenované všeobecné podmínky, aby byl způsobilý k přidělení dotace, mj.: „mít stabilní a dostatečné finanční zdroje pro zajištění své existence během realizace projektu a k účasti na jeho financování, a to i po dobu udržitelnosti projektu“ a současně musí splňovat mj. podmínku, že: „všechny informace, které poskytl řídicímu orgánu ROP a které byly podmínkou účasti ve Výzvě nebo tvoří součást Smlouvy, uvedl pravdivě, bez úmyslného zkreslení.“ Závažnými nedostatky, pro které nebude Smlouva uzavřena, jsou skutečnosti, které jsou jinak důvodem, pro který může Řídicí orgán od Smlouvy odstoupit. Je jím mj. nesplnění základních požadavků na finanční a technickou kontrolu projektu nebo uvedení nepravdivých údajů v čestném prohlášení dokládáném k žádosti. Příručka pro žadatele obsahuje upozornění, že za vypracování projektu včetně vyplnění žádosti a jejích příloh a za následnou realizaci aktivit uvedených v projektu je zodpovědný žadatel, ne zpracovatel žádosti o dotaci. V kapitole 3.8 Jaké mám povinnosti při výběru dodavatelů? Je dále uvedeno: „Při výběru dodavatelů pro realizaci vašeho projektu máte povinnost řídit se zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů a přílohou č. 5 této příručky (Pokyny pro zadávání zakázek). Pečlivě si nastudujte, rovněž nastudujte Příručku pro příjemce, v níž jsou stanoveny další povinnosti příjemce při zadávání veřejných zakázek ve vztahu k řídicímu orgánu.“

46. V příloze číslo 1. Příručky pro žadatele (č. 1. 107 –133 přílohy č. 2 spisu) je zakotvena povinnost žadatele předložit daňová přiznání minimálně za 2 poslední účetně uzavřené roky předcházející roku podání žádosti o dotaci, aby mohlo být posouzeno finanční zdraví žadatele. Dále jsou zde vyjmenovány další povinné přílohy k žádosti o dotaci. Je jimi mj. doklad o zajištění finančního krytí projektu (č. 1. 119 přílohy č. 2 spisu), který se vztahuje k celkovým nákladům nejméně dvou etap projektu nebo k jedné třetině celkových nákladů (podle toho, co bude vyšší). U podnikatelských subjektů žadatel dokládá buď výpis z běžného účtu v Kč (ne starší než 30 dnů ode dne předložení žádosti) nebo úvěrovou smlouvu znějící na žadatele, popř. závazný úvěrový příslib, a to od instituce, která má licenci od [obec] národní banky, či úvěrovou smlouvu nebo závazný úvěrový příslib od Evropské investiční banky znějící na žadatele. (Další možnosti přicházejí v úvahu toliko v případě oblasti podpory Rozvoj dopravní obslužnosti regionu.) V případě, že žadatel není schopen doložit úvěrový příslib nebo úvěrovou smlouvu již při podání žádosti o dotaci, doloží čestné prohlášení o tom, že finanční krytí projektu bude doloženo úvěrovou smlouvou před podpisem smlouvy o poskytnutí dotace.

47. Příloha č. 5 Příručky pro žadatele (č. l. 134-148 přílohy č. 2 spisu) dává pokyny pro zadávání zakázek. Ty vycházejí ze zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů. Zadavatel je povinen při zadávání všech druhů veřejných zakázek dodržovat obecné zásady rovného zacházení, zákazu diskriminace a transparentnosti.

48. Koordinační jednání dne 25. 6. 2010 k realizaci staveb, „Penzion Silberstein“ a, „Muzeum Abertamy“ se konalo v kanceláři Městského úřadu Abertamy. Za Město Abertamy byl přítomen p. [příjmení], za společnost Silberstein s.r.o. p. Lidřák a za společnost BPO spol. s r.o. jako projektant Ing. [příjmení]. Bylo projednáno, že obě stavby obsahují také příslušné části demolice stávajícího objektu na stavebním pozemku. Investoři obou staveb potvrdili, že postup bude koordinován a že obě části demolice proběhnou ve stejném čase, i další skutečnosti (záznam na č. l. 390 nebo 651 spisu).

49. Projekt pro stavební povolení vypracovaný společností BPO spol. s r.o. tvoří přílohu č. 1 spisu třetí část. V průvodní zprávě projektu pro stavební povolení z 30. 6. 2010 je uvedeno: „Při výstavbě budou v co nejširší míře použity recykláty (drcený beton 500 tun pro hutněný zásyp pod základy) resp. výrobky z recyklovaných materiálů v souladu se soudobými trendy budou také aplikovány výrobky šetrné k životnímu prostředí.“ V souhrnné technické zprávě je v části Zhodnocení staveniště uvedeno: „Na parcele je v současné době umístěn nedostavený objekt obchodního střediska, jehož odpovídající část je nutno pro uvolnění staveniště odstranit.“ V části Asanace, bourací práce se opakuje: „Součástí stavby je demolice příslušné části stávajícího rozestavěného objektu situovaného na stavebním pozemku. Objekt sestává ze základových betonových konstrukcí, betonových sloupů a průvlaků, stropní desky, ocelových nosníků a zdíva ze škvárobetonových tvárnic.“ V kapitole 1. Vliv stavby na životní prostředí a řešení jeho ochrany je v tabulce Odpady uvedeno, že při výstavbě je předpokládán vznik stavebních a demoličních odpadů mj. cca 175 m² (tj. 500 t) betonu, asfaltové směsi, kabelů, železa a oceli 2 t, zemina a kamení 270 m³, směsné stavební a demoliční odpady další ve výměře cca 170 m³. Nakládání s odpady musí být v souladu se zákonem č. 185/2011 Sb. v platném znění a navazujícími vyhláškami. Odpad bude tříděn. Betonové konstrukce je možné rozdrtit a získaný recyklát použit pro hutněné vrstvy pod základy. Obecně budou odpady dle druhů a kategorií nabízeny k využití nebo bude zajištěno jejich zneškodnění. V technické zprávě v části Zásady organizace výstavby je v bodu 1. Charakteristika staveniště mj. uvedeno, že na parcele je v současné době umístěn nedostavený objekt obchodního střediska, který je nutno pro uvolnění staveniště odstranit. V bodu 5. Zvláštní opatření, bezpečnostní opatření je uvedeno, že před vlastní výstavbou penzionu bude provedeno bourání stávajícího rozestavěného objektu v rozsahu zpracovaného projektu bouracích prací. Při bouracích pracích musí být dodrženy zásady určené v citovaném projektu. K určení technologického postupu bouracích prací, které by mohly mít vliv na stabilitu vlastní konstrukce, je zdůrazněna potřeba obvodové věnce a trámy z monolitického betonu řezat např. diamantovými kotouči a nepoužívat bourací kladiva, v kontaktu se sousedními budovami nepoužívat velké mechanické prostředky a před bouráním monolitické stropní konstrukce podepřít budoucí volný okraj desky. Postup při bouracích pracích je odstranění štítové stěny do úrovně ztužujícího obvodového věnce, sejmutí prefabrikovaných panelů nad prvním nadzemním podlažím, vybourání stropní monolitické desky odstranění vodorovných ocelových nosníků nad střední nosnou stěnou. Tyto vodorovné prvky musí být odbourány vždy až do uložení na stěnách a sloupech, odstranění monolitických věnců a trámů. Použít technologii řezání např. diamantovou pilou. Nesmí zůstat převislé části. Před odbouráním výše uvedených konstrukcí je nutné zajistit stabilitu sloupu na hranici bouracích prací, např. ztužením ocelovými příložkami z válcovaných ocelových profilů kotvených do betonových základů a ocelovým spojovacím nosníkem ze sloupu na stěnu. Odstranění svislých stěn a sloupů, vybourání základů na úroveň základové spáry okolních objektů. Zásady pro provádění podchycovacích prací jsou sloupy na hranici bouracích prací nutno staticky zajistit např. ocelovými příložkami z válcovaných profilů a ztužujícími pásy. Před bouráním monolitické stropní desky

liniově podchytit budoucí volný okraj. Nutnými pomocnými konstrukcemi jsou dřevěné vzpěry pro zajištění stability štíhlých sloupů. Při bourání štítové stěny se předpokládá použití lešení.

50. V plánu Bezpečnosti a ochrany zdraví při práci na staveništi dokončeném 30. 9. 2010 (č. l. 700-729 je v úvodní části uvedeno, že předmětem je částečná demolice stávajícího dvoupodlažního rozestavěného objektu a výstavba nového objektu – vlastního penzionu. Dále je zdůrazněno, že tento plán byl zpracován pouze pro získání povolení odstranění stavby dle § 109 a násl. zák. č. 183/2006 Sb. Obvod staveniště bude totožný jako při demolici Po určení konkrétního zhotovitele stavby musí být Plán BOZP aktualizován. Jako požadavek na zajištění staveniště je mj. uvedeno, že stavby pracoviště a zařízení staveniště musí být ohrazeny nebo jinak zabezpečeny proti vstupu nepovolaných fyzických osob. Bourací práce, při nichž jsou dotčeny nosné prvky stavební konstrukce, se smí provádět pouze podle technologického postupu stanoveného v dokumentaci bouracích prací. Na základě statického posouzení se zajišťuje, aby v průběhu prací nedošlo k nekontrolovanému porušení stability stavby nebo její části. O provedeném průzkumu vyhotoví zhotovitel zápis. Závěrem dokumentu je uveden mj. přehled právních předpisů vztahujících se k demolici objektu. I v technické zprávě F. Dokumentace stavby Architektonické a stavebně technické řešení dokončené 30. 9. 2010 (č. l. 734-742) je uvedeno, že část objektu bude před stavbou odstraněna. V části 4.1. Výkopy, zásypy je mj. uvedeno, že původní zemina nebude k zásypu vhodná (suť z bouracích prací, předpoklad navážek). V technické zprávě F. Dokumentace stavby Stavebně konstrukční část dokončené 30. 9. 2010 (č. l. 755- 1) technologické podmínky postupu prací, které by mohly ovlivnit stabilitu vlastní konstrukce, případně sousední stavby je uvedeno, že zahájení prací pro založení objektu je možné až po provedení demolice stávajícího nedokončeného objektu v navrženém rozsahu a zajištění zbývajících ponechané části. V části Zásady pro provádění bouracích a podchycovacích prací a zpevňovacích konstrukcí či prostupů je uvedeno, že bourat lze vždy jen takovou část konstrukce, jejíž absence nepřivodí ztrátu stability konstrukce ponechané. Kde toto není možné, je nutno každou část konstrukce, které hrozí ztráta stability, náležitě zajistit. V popisu konstrukčního systému stavby prodejny je uvedeno, že objekt je od původních zděných domů oddílován a bourací práce tyto objekty neovlivní. V příložených výkresech Bourací práce (č. l. 766-767) je rozsah demolice na celkovém objektu rozestavěného obchodního střediska vyznačen tečkováním.

51. Dne 8. 7. 2010 byla mezi žadatelem, společností Silbestein s.r.o. zastoupenou obžalovanou [jméno] [příjmení], a společností IPM stars, s.r.o. uzavřena Dohoda o partnerství (č. l. 97-98 spisu, dtto č. l. 375-376 spisu i 636-637 přílohy č. 1 spisu druhá část). V kapitole Partner ve fázi přípravy smlouva předpokládá konzultace při přípravě projektového záměru, spolupráci při tvorbě etapizace projektu a pomoc s vyplněním žádosti a přípravou příloh projektu. Spolupráce během realizace projektu zahrnuje mj. přenos s řízením projektu obdobného charakteru a odborné konzultace v průběhu fyzické realizace stavby. Jedním z cílů spolupráce je společný postup při přípravě a realizaci projektu.

52. Dne 8. 7. 2010 obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] založil v Komerční bance a.s. nový osobní bankovní účet č. 43 [bankovní účet]. Dne 9. 7. 2010 byla na tento účet připsána částka ve výši 15 000 000 Kč odeslaná z bankovního účtu společnosti BAU-STAV a.s. č. 3585331/0300, a to z titulu půjčky (viz zpráva Komerční banky a.s. z 31. 1. 2019 na č. l. 476 spisu a smlouva o půjčce na č. l. 598-599 spisu).

53. Dne 13. 7. 2010 založila obžalovaná [jméno] [příjmení] v Komerční bance a.s. nový osobní bankovní účet č. [bankovní účet] a vložila na něj částku 300 Kč. Dne 16. 7. 2010 byla na tento účet připsána částka 14 750 000 Kč odeslaná ze shora uvedeného bankovního účtu [jméno] [příjmení]. Dne 20. 7. 2010 [jméno] [příjmení] částku 14 750 000 Kč převedla na bankovní účet společnosti Silberstein s.r.o. č. [bankovní účet]. Dne 5. 8. 2010 obžalovaná [jméno] [příjmení] prostřednictvím internetového bankovníctví zadala zpětnou platbu a dne 6. 8. 2010 byly finanční prostředky ve výši 14 750 000 Kč z bankovního účtu společnosti Silberstein s.r.o. č. [bankovní účet] připsány zpět na osobní bankovní účet obžalované [jméno] [příjmení] č. [bankovní účet], která stejného dne převedla

peněžní částku ve výši 14 750 000 Kč i ze svého osobního bankovního účtu zpět na bankovní účet vedený pro obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] č. 43 [bankovní účet] (Viz zpráva Komerční banky a.s. z 26. 9. 2018 a 7. 12. 2020 na č. l. 452-454 a 458 spisu a zpráva Raiffeisenbank a.s. ze 7. 12. 2018 na č. l. 424-426 spisu.)

54. Účet č. 43 [bankovní účet] vedený pro obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] poté do konce roku 2014 nezaznamenal žádné pohyby, vyjma poplatků, hotovostního výběru částky 2 000 000 Kč dne 2. 12. 2010 a bezhotovostního převodu částky 10 000 000 Kč na účet společnosti BAU-STAV a.s. dne 15. 12. 2010 (viz zpráva Komerční banky a.s. z 31. 1. 2019 na č. l. 476 spisu a zpráva Komerční banky a.s. z 12. 4. 2021 na č. l. 478-480 spisu).

55. Účet č. [bankovní účet] vedený pro obžalovanou [jméno] [příjmení] poté do konce roku 2011 nezaznamenal žádné pohyby vyjma poplatků za vedení účtu a vkladu hotovosti 500 Kč dne 25. 1. 2011, když výše příštího poplatku za vedení účtu převýšila výši zůstatku na účtu. V prosinci 2011 byl účet zrušen. (Viz zpráva Komerční banky a.s. z 26. 9. 2018 na č. l. 452-454 spisu.)

56. Žádost o dotaci vložená do operačního programu Benefit 7 dne 23. 8. 2010 a v tištěné formě podepsaná obžalovanou [jméno] [příjmení] dne 24. 8. 2010 (č. l. 68-95 spisu i č. l. 457-511 přílohy spisu č. 1 druhá část) obsahuje mj. tyto údaje: Stručný obsah projektu: „Předmětem projektu je výstavba nového penzionu v centru města Abertamy v Karlovarském kraji. Součástí stavby je demolice příslušné části stávajícího rozestavěného objektu situovaného na stavebním pozemku ve vlastnictví žadatele.“ Pokud jde o harmonogram projektu, realizace předinvestiční fáze probíhá od 1. 1. 2010. Tato fáze zahrnovala rozhodnutí investora o zahájení přípravných prací na projektu, zároveň byly provedeny veškeré nezbytné analytické, technické a technologické průzkumy a práce související s realizací této investiční akce. V předinvestiční fázi byl také kladen důraz na zákonem stanovené projednání projektového záměru s dotčenými subjekty a příslušnými orgány. Byla zpracována Studie proveditelnosti, logický rámec projektu, detailní rozpočet investiční akce a žádost o dotaci včetně povinných příloh. Investiční fáze projektu začne po podpisu smlouvy o poskytnutí dotace a po ukončení výběrového řízení na dodavatele stavebních prací. Stavební práce budou zahájeny 1. 4. 2011. V části Popis projektu je jako jeden z cílů projektu uvedeno, „vytvořit ubytovací kapacity pro specifickou klientelu – tj. tělesně postižené. Toho bude docíleno skrze vybudování apartmánu pro osoby se sníženou možností pohybu, včetně pomocných zařízení.“ Realizační fáze projektu začne bezprostředně po podpisu smlouvy o poskytnutí dotace a skončí dnem ukončení fyzické realizace, tedy kdy bude objekt kolaudován, s předpokládaným termínem listopad 2012. Celý projekt výstavby je dělen do pěti etap s ohledem na obvyklé klimatické podmínky v oblasti. Nejprve bude nutné provést bourací práce v části stávajícího objektu a vystavět inženýrské sítě, další aktivitou v investiční fázi je hrubá stavba, PSV, dokončovací práce a vybavení penzionu. Bezprostředně po podpisu smlouvy o poskytnutí dotace bude v místě realizace umístěn velkoplošný reklamní panel (billboard), který bude splňovat všechny náležitosti požadované Metodickým pokynem pro publicitu.

57. Dále je v žádosti tvrzeno, že v rámci projektu byl vytvořen realizační tým se zkušenostmi, který vytvořil všechny potřebné dokumenty a povinné přílohy pro předložení projektové žádosti do Regionálního operačního programu NUTS II Severozápad. Byly zváženy všechny možné varianty a byla vybrána ta nejehospodárnější, nejefektivnější a nejúčelnější. Vedoucím projektu byla určena [jméno] [příjmení] jejíž zapojení při realizaci bylo popsáno takto: „Zajistí dohled nad celým průběhem projektu, bude zajišťovat součinnost členů realizačního týmu. Bude realizovat/dohlížet na výběrové řízení na dodavatele stavby a bude kontrolovat plnění smluvních podmínek dodavatelem, bude kontrolovat a řídit práci jednotlivých členů týmu. Dále bude zodpovědná za řízení, kontrolu projektu a marketing. Zajistí následnou publicitu projektu ve spolupráci s partnery projektu a bude pověřena kontrolou naplňování publicity.“ Dále bylo deklarováno, že obžalovaná má zkušenosti se zajištěním finančního krytí projektu Revitalizace vrchu Háj z Regionálního operačního programu Severozápad pro příjemce město [obec]. Jako další člen týmu byla uvedena [jméno] [příjmení]. Její funkce v rámci projektového týmu byla ekonom. V přípravné fázi projektu

měla jako ekonomická manažerka konzultovat výši nákladů na projekt s vedením společnosti, měla zajišťovat finanční krytí projektu. Dále měla připravovat ekonomické podklady pro zpracování žádosti, finanční plán, finanční krytí a spolupracovat na přípravě žádosti o dotaci z hlediska ekonomické stránky. Zapojení při realizaci projektu mělo být: zajišťovat ekonomiku, účtování projektu, financování projektu a podklady pro žádosti o platbu, dohlížet na konzultace finančních aspektů realizace projektu, dohlížet nad správným finančním zabezpečením celého projektu, hlídat nepřekročení finančních limitů nákladů, dohlížet na správné dokladování uznatelných nákladů a vést projektové účetnictví dle zákonných norem a pravidel Regionálního operačního programu NUTS II Severozápad.

58. V kapitole 11. žádosti Udržitelný rozvoj je v oddíle Kvantifikovatelná enviromentální kritéria k otázce Zahrnuje projekt využívání recyklátů? uvedeno: „Betonové konstrukce po provedení demolice budou drceny a získaný recyklát použit pro hutnění vrstvy pod základy. Množství určeno dle projektové dokumentace.“ V kapitole 12. Etapy jsou celkové výdaje na první etapu vyčísleny částkou 6 117 238 Kč, z toho způsobilé výdaje etapy 4 774 323 Kč, nezpůsobilé výdaje etapy 1 342 915 Kč. Datum zahájení etapy je 1. 1. 2010, datum ukončení etapy 31. 7. 2011. Stručný popis aktivit etapy je: „Bourací a zemní práce. V rámci této etapy se předpokládají nezpůsobilé a vynucené stavební práce vzniklé demolicí stávajícího objektu sice na pozemku žadatele, avšak přímo nesouvisějící s tímto projektem.“ Druhá etapa, která měla být zahájena 1. 8. 2011, zahrnuje stavební práce dle rozpočtu a harmonogramu projektu. Výdaje jsou pak dále rozvedeny v kapitole 13. Rozpočet projektu, kdy v první etapě jsou celkové způsobilé výdaje rozčleněny na částku 2 232 431 Kč na stavební části stavby a 2 541 892 Kč na odstranění stavby. Nezpůsobilé výdaje etapy jsou rozčleněny na částku nezpůsobilé výdaje investiční 1 342 915 Kč, DPH 1 019 540 Kč a 323 375 Kč jako nezpůsobilé stavební části stavby. V kapitole 14. Přehled financování projektu je vlastní podíl žadatele na způsobilých výdajích uveden, „soukromé prostředky“ v částce 16 150 881 Kč. V řádku úvěry banky je uvedena nula.

59. Součástí žádosti jsou i čestná prohlášení, mj.: „mám a budu mít dostatečné finanční prostředky pro úspěšnou realizaci zmiňovaného projektu ... a to na plné krytí 100% celkových výdajů minimálně dvou prvních etap projektu nebo jedné třetiny celkových výdajů projektu, podle toho, co bude vyšší ... jakož i k úhradě všech nezpůsobilých výdajů projektu nutných k jeho úspěšné realizaci a na pokrytí případných provozních ztrát po dobu povinné udržitelnosti projektu. Tuto skutečnost prokazují prostřednictvím povinné přílohy k žádosti – Doklad o zajištění finančního krytí projektu.“ Dále obžalovaná prohlásila, že veškeré údaje uvedené v Žádosti o dotaci a Čestném prohlášení jsou pravdivé a úplné a že si je vědoma právních následků nepravdivého prohlášení včetně případné trestně právní odpovědnosti.

60. K žádosti o dotaci byla přiložena studie proveditelnosti vypracovaná v srpnu 2010 (č. l. 513-549 přílohy spisu č. 1 druhá část). Kapitola 6. Technické a technologické řešení projektu mj. obsahuje: „Řešení bylo vybráno s ohledem na konečné využití prostor cílovou skupinou, plně zohledňuje požadavky na bezbariérovost prostor a využívá nejefektivnějších postupů pro proměnu výchozího stavu v konečnou podobu. ... Na parcele je v současné době umístěn nedostavěný objekt obchodního střediska, jehož odpovídající část je nutno pro uvolnění staveniště odstranit. Zbylá část bude odstraněna v rámci stavby muzea ... V prvním nadzemním podlaží ve společenské místnosti je navrhován dětský koutek, který bude možné využívat jako neplacenou službu pro rodiče s dětmi. V souladu se soudobými trendy budou také aplikovány výrobky šetrné k životnímu prostředí.“ V kapitole 7. Finanční plán a hodnocení finanční efektivity projektu je projekt rozčleněn na celkem 5 etap. Výdaje první etapy jsou rozděleny na způsobilé a nezpůsobilé shodně jako v žádosti, je však dále rozvedeno: „V rámci této etapy se předpokládají nezpůsobilé a vynucené stavební práce vzniklé demolicí stávajícího objektu sice na pozemku žadatele, avšak přímo nesouvisí s tímto projektem. Vynucené stavební práce jsou ve výši 323 375 Kč. Zbývající část v nezpůsobilých výdajích je DPH.“ V kapitole 8. Analýza a řízení rizik je v tabulce finančních rizik hodnoceno riziko nedostatku finančních prostředků na předfinancování a v průběhu realizace

projektu hodnoceno jako nepravděpodobné s tím, že žadatel má zajištěné dostatečné množství finančních prostředků dle pravidel Regionálního operačního programu Severozápad. Jako nepravděpodobné je hodnoceno i právní riziko nevyřešených vlastnických vztahů s tím, že pozemek, kde má vyrůst objekt, je ve vlastnictví žadatele a na pozemky, přes které provedou inženýrské sítě, jsou uzavřeny nájemní smlouvy.

61. K žádosti byla připojena přiznání k dani z příjmů právnických osob za rok 2008 a 2009 společnosti Belet Holding s.r.o. s přílohami (569-610 přílohy č. 1 spisu druhá část). V přílohách k účetním závěrkám k 31. 12. 2008 a k 31. 12. 2009 je mj. uvedeno, že v roce 2008 došlo k jedinému obchodu, a to nákupu a prodeji čelních motorových vozíků a náhradních dílů dle smlouvy se společností B a.s., a v roce 2009 k jedinému obchodu, a to vyúčtování služeb.

62. Jako doklad o zajištění finančního krytí projektu obžalovaná k žádosti o dotaci připojila výpis z bankovního účtu č. [bankovní účet] vedeného u Raiffeisenbank a.s. pro společnost Silberstein s.r.o. za červenec 2010 (č. l. 96 spisu i č. l. 641 přílohy č. 1 spisu druhá část). Z něj vyplývá, že počáteční stav účtu byl 51 595,16 Kč. Dne 21. 7. 2010 byla na bankovní účet společnosti Silberstein s.r.o. č. [bankovní účet] připsána částka 14 750 000 Kč, kterou obžalovaná [jméno] [příjmení] dne 20. 7. 2010 převedla z účtu č. [bankovní účet] vedeného Komerční bankou a.s. pro ni jako fyzickou osobu. K jiným pohybům na účtu v tomto období nedošlo. Po započtení úroku tak zůstatek na bankovním účtu společnosti Silberstein s.r.o. č. [bankovní účet] ke dni 31. 7. 2010 dosahoval částky 14 801 613,02 Kč.

63. Ke dni podání žádosti však vykazoval bankovní účet společnosti Silberstein s.r.o. č. [bankovní účet] zůstatek ve výši toliko 21 566 Kč a zůstal v řádu desetitisíců až do května 2012, kdy byl zrušen, přičemž jediné příjmy jsou osobní vklady obžalované [jméno] [příjmení] a platby z Finančního úřadu Karlovy Vary (viz zpráva Raiffeisenbank a.s. ze 7. 12. 2018 na č. l. 424-426 spisu, a výpisy z účtu poskytnuté Ing. [jméno] [příjmení] na č. l. 565-577 spisu).

64. Rozhodnutím Stavebního úřadu v Perninku z 13. 9. 2010 (č. l. 395 – 402 i 623-630 přílohy č. 1 spisu druhá část) bylo vydáno stavební povolení na stavbu „Penzion Silberstein na st.p. č. 790 v k.ú. Abertamy“ na pozemku st.p.č 790 v k.ú. Abertamy. Stavba obsahuje: „kompletní odstranění značně zdevastovaného objektu obchodního střediska na st.p. č. 790 v k.ú. Abertamy a vybudování penzionu Silberstein v jihovýchodní části parcely, včetně napojení na inženýrské sítě ...“ Po doručení oprávněným osobám, tedy i společnosti Silberstein s.r.o., nabylo rozhodnutí právní moci 18. 10. 2010.

65. Dne 16. 2. 2011 byla uzavřena Smlouva č. CZ .109 4.2.00 /30.00725, o poskytnutí dotace z rozpočtových prostředků Regionální rady regionu soudružnosti Severozápad (dále i jen, Smlouva“) na č. l. 100-107 spisu nebo 694-701 spisu nebo 42-49 přílohy č. 1 spisu první část. V článku V. Smlouvy je výslovně uvedeno, že poskytovatel dotace poskytne dotaci ve výši 50% celkových způsobilých výdajů, maximálně však 16 150 881 Kč. Příjemce je povinen zajistit úhradu zbylé části způsobilých a nezpůsobilých výdajů projektu. Podpisem Smlouvy příjemce dotace prohlašuje, že bude schopen případně hradit výpadek dotace z národních veřejných zdrojů sám. Příjemce je povinen dodržet harmonogram realizace projektu. Datum zahájení první etapy je 1. 1. 2010, její ukončení 31. 7. 2010. Výše způsobilých výdajů na první etapu je 4 774 323 Kč. Základní povinnosti jsou uvedeny v čl. VIII. Smlouvy. Příjemce dotace je povinen použít dotaci v souladu se Smlouvou, a v případě rozporů mezi žádostí o poskytnutí dotace a Smlouvou, platí informace uvedené ve Smlouvě. Podle § XIV. odst. 2 Smlouvy je příjemce dotace povinen za účelem ověření plnění povinností vyplývajících z této Smlouvy vytvořit podmínky k provedení kontroly vztahující se k realizaci projektu, poskytnout veškeré doklady vážící se k realizaci projektu, umožnit průběžné ověřování souladu údajů o realizaci projektu uváděných ve zprávách a hlášeních o realizaci projektu se skutečným stavem v místě realizace. Musí zajistit i to, aby k plnění těchto povinností byly zavázány i třetí osoby, jejichž prostřednictvím příjemce dotace projekt realizuje (článek XIV. odst. 3 Smlouvy). Podle čl. XVI. odst. 2 je příjemce dotace povinen poskytovateli dotace oznámit veškeré

skutečnosti, které mohou mít vliv na povahu nebo podmínky provádění projektu a na plnění povinností vyplývajících z této Smlouvy, a to postupem uvedeným v Příručce pro příjemce. Podle čl. XIX. odst. 1 Smlouvy musí příjemce jakékoli změny v projektu, ke kterým v průběhu jeho realizace dojde, včetně změn oproti čestným prohlášením uvedeným ve článku XX. Smlouvy, písemně oznámit poskytovateli dotace, a to do 15 pracovních dnů před vznikem požadované změny. Postup příjemce dotace pro oznamování změn v realizaci projektu je stanoven v Příručce pro příjemce. Dle čl. X. odst. 4 Smlouvy je příjemce dotace povinen zajistit úhradu veškerých výdajů projektu, které nejsou kryté dotací, aby byl dodržen účel poskytnutí dotace. V článku XX. odst. 1 Smlouvy příjemce dotace prohlašuje, že všechny údaje uvedené ve Smlouvě, jsou pravdivé a úplné. Příjemce dotace prohlašuje, že při provádění projektu bude postupovat v souladu s platnou legislativou, zejména dodrží pravidla při poskytování veřejné podpory a platnou legislativu v oblasti veřejných zakázek. V čl. XX odst. 5 Smlouvy příjemce dotace prohlašuje, že má zdroje financování pro první dvě etapy, nebo jednu třetinu celkových nákladů (podle toho, co bude vyšší). Následky porušení povinností vyplývajících ze smlouvy jsou uvedeny v čl. XXI. Smlouvy odst. 1. Pakliže orgán oprávněný ke kontrole zjistí, že příjemce dotace nesplnil nebo neplní některou z podmínek Smlouvy, lze pozastavit proplácení prostředků dotace a zahájit potřebné kroky. Podle odst. 5 cit. ust. pokud poskytovatel dotace zjistí porušení podmínek, za kterých byla dotace poskytnuta, ještě před proplacením dotace nebo její části, ke které se porušení váže, je poskytovatel dotace oprávněn provést korekci dotčených výdajů. Čl. XXII Smlouvy upravuje, za jakých podmínek je možné Smlouvu ukončit. Příjemce dotace není oprávněn Smlouvu o dotaci jednostranně ukončit. Podle článku XXII. odst. 1 Smlouvy je možné tuto smlouvu ukončit na základě dohody obou smluvních stran, písemnou výpovědí Smlouvy ze strany poskytovatele dotace nebo písemným odstoupením od Smlouvy ze strany poskytovatele dotace. Poskytovatel dotace byl oprávněn vypovědět Smlouvu před proplacením i po proplacení dotace. V takovém případě nárok na proplacení dotace nevzniká, a pakliže již dotace byla poskytnuta, je příjemce povinen ji vrátit.

66. V Příručce pro příjemce (čl. 149 –209 přílohy č. 2 spisu) je v oddílu 2. Realizace projektu, kapitole 2. Zahájení realizace projektu – způsobilost výdajů výslovně uvedeno, že projekt musí příjemce realizovat v souladu se smlouvou o poskytnutí dotace, příručkou pro příjemce včetně příloh, příručkou pro žadatele včetně příloh, regionálním operačním programem NUTS II Severozápad pro období 2007 2013 a dalšími závaznými předpisy. Poskytnutí dotace bude účelově vázáno na realizaci schváleného projektu, jehož monitorovací indikátory, způsobilé výdaje, rozpočet projektu a podmínky čerpání budou obsahem smlouvy. V kapitole 2. Časové schéma projektu a pojmy je pro víceetapové projekty stanoveno, že datum zahájení první etapy projektu je shodné s datem zahájení projektu. Rozumí se jím den, ke kterému byla zahájena první aktivita projektu (např. datum, ke kterému byl zpracován první dokument týkající se projektu, jako je třeba studie proveditelnosti nebo projektová dokumentace). V kapitole 2. Změny v realizaci projektu je stanoveno, že změny, ke kterým v průběhu realizace projektu dojde, musí příjemce písemně oznámit příslušnému ORKP. Změny oznamuje podle pravidel uvedených v Metodice změn projektů, která tvoří přílohu číslo 11 Příručky pro příjemce. Provedení změn, které příslušný orgán schválil nebo vzal na vědomí, je poté třeba uvést v nejbližším monitorovacím hlášení či v monitorovací zprávě, podle toho, co nastane dříve. Změny podstatné vyžadují souhlas řídicího orgánu a je nutné oznamovat je předem před realizací změny. Realizace změn v projektu, které vyžadují souhlas předem, nesmí být zahájena před vyjádřením příslušného orgánu. Vícenáklady projektu jsou veškeré náklady, které nejsou v souladu se způsobilými výdaji projektu, nebo náklady vzniklé v průběhu realizace projektu, které mají charakter způsobilých, avšak jsou nad rámec rozpočtových nákladů projektu, případně rozpočtových nákladů etap. V oddílu 5. Kontroly projektů je vysvětleno, že kontrola je prováděna především za účelem zjištění odchylek od žádoucího stavu, nápravy nedostatků, odstranění jejich příčin a prevence před jejich vznikem včetně definování rizik. Dělí se do čtyř základních druhů, a to na předběžnou (ex-ante, týká se žadatele), průběžná (interim bez žádosti o platbu, interim se žádostí o platbu), následná (ex-post) a kontrola postupu zadávání veřejných zakázek. Všechny uvedené kontroly mohou probíhat buď

jako plánované, nebo neplánované (namátkové) kontroly. Fyzické kontroly interim jsou prováděny obvykle u vzorku projektů stanoveného na základě interim analýzy rizik. V rámci kontroly se prověřuje především, zda jsou plněny smluvní podmínky příjemcem a zda jsou dodržovány stanovené podmínky a postupy. Termín kontroly může být určen v souvislosti s aktuální potřebou kontroly (např. žádost o dodatek ke smlouvě nebo oznámení o změně projektu).

67. Prováděcí dokument schválený na 41. zasedání Výboru Regionální rady dne 7. 5. 2010 (č. l. 210 -292 přílohy č. 2 spisu) se týká mj. změn, ke kterým v průběhu realizace projektu dojde. Ty musí příjemce písemně oznámit podle pravidel uvedených v Metodice změn projektů, která tvoří přílohu č. 11 Příručky pro příjemce, na formuláři Oznámení příjemce o změnách v projektu ve smlouvě. Podle typu změny rozhodne vedoucí územního odboru realizace programu Úřadu Regionální rady o postupu řešení. Příjemce je povinen předkládat příslušnému územnímu odboru realizace programu zprávy o průběhu realizace projektu v tištěné a elektronické verzi.

68. Dne 13. 12. 2010 došlo v rámci Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad k předání projektu „Penzion Silberstein“ projektovému manažerovi Ing. [jméno] [příjmení]. Tohoto dne převzala originál složky v rozsahu sběrného archu spisu ke dni předání od Ing. [jméno] [příjmení] (předávací protokol č. l. 391 přílohy č.1 druhá část).

69. V době od 1. 11. 2010 do 25. 1. 2011 probíhalo výběrové řízení na dodavatele stavby. Dne 1. 11. 2010 obžalovaná [jméno] [příjmení] podepsala, že výběrové řízení probíhá podle Pokynů pro zadávání zakázek – Příloha 5 Příručky pro žadatele, Výzva č. 16 Regionálního operačního programu regionu soudržnosti Severozápad pro období 2007 2013 (č. l. 95 přílohy spisu č. 1 první část). Zadavatel sestavil výběrovou komisi, jejímž členem byla mj. obžalovaná [jméno] [příjmení], která vybrala vítězného uchazeče. V prohlášení o nestrannosti a důvěrnosti (č. l. 227 přílohy č. 1 spisu první část) podepsaném 19. 11. 2010 obžalovaná [jméno] [příjmení] ve vztahu k výběrovému řízení v předepsaném textu nejdříve prohlašuje, že bude plnit své povinnosti čestně a poctivě. Poté potvrzuje: „Jsem nezávislý na všech stranách, které by mohly mít užitek z výsledku hodnocení. Podle mého nejlepšího vědomí a svědomí neexistují žádné skutečnosti ani okolnosti, minulé nebo přítomné, nebo které by se mohly objevit v budoucnosti, jež by mohly zpochybnit moji nezávislost v očích kterékoli strany.“ Pojmy jsou ve formuláři blíže vysvětleny tak, že nezávislost se posuzuje s ohledem na případný vztah minulý nebo současný, přímý nebo nepřímý, ať již finanční, profesionální nebo jiný. Stranami, které by mohly mít užitek z výsledku hodnocení, jsou především všichni uchazeči, kteří se účastní zadávacího řízení, ať již jednotlivci, členové konsorcia, partneři nebo jimi navržení subdodavatelé.

70. Společnost BAU-STAV a.s. zaslala cenovou nabídku, jejíž součástí byl oceněný výkaz výměr, dne 16. 11. 2010 (č. l. 314-329 přílohy č. 1 první část). Zde je oceněna etapa 01 – bourací práce a zemní práce částkou 4 678 344 Kč + DPH 935 669, tedy částkou včetně DPH 5 614 012 Kč. Položky bouracích prací jsou pak dále rozepsány - bourání zdiva, pilířů, železobetonových stropů, schodišťových ramen, trámů, průvlaků nebo pásů, základů, řezání železobetonových konstrukcí demontáž trapézových plechů v průčelí budovy, nakládání vybouraných hmot na dopravní prostředky pro vodorovnou dopravu, doprava, uložení na skládku (včetně poplatku za skládku), celkem 2 483 123 Kč. Podle harmonogramu na č. l. 331 by bourací práce měly být prováděny do prvního týdne v květnu 2011 včetně. V nabídce uchazeč neuvažuje o subdodavatelském zajištění na zakázce a celé dílo bude realizovat vlastními kapacitami (č. l. 332 přílohy č. 1 první část). Obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] jako předseda představenstva společnosti BAU-STAV a.s., Ing. [jméno] [příjmení] jako místopředseda představenstva a JUDr. [jméno] [příjmení] jako člen představenstva podepsali dne 16. 11. 2010 jménem společnosti BAU-STAV a.s. Čestné prohlášení o splnění kvalifikačních předpokladů k veřejné zakázce s názvem „Penzion Silberstein“, které bylo součástí podané nabídky společnosti BAU-STAV a.s.

71. Dne 19. 11. 2010 byla nabídka společnosti BAU-STAV a.s. s nabídkovou cenou ve výši 32 741 499 Kč, tedy nejnížší z posuzovaných, na zasedání hodnotící komise vyhodnocena jako nejvýhodnější.

72. Dne 4. 1. 2011 byla zahájena kontrola podle § 14 zák. č. 320 z roku 2011 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů, která byla vykonána podle pracovních pravidel stanovených zákonem č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů. V kontrolním listu – průběh fyzické kontroly ex-ante - je mj. uvedeno, že práce na projektu byly zahájeny a stav již realizovaného projektu odpovídá popisu uvedenému v žádosti, práce probíhají v souladu s předloženou dokumentací. Z protokolu o fyzické kontrole ex-ante sepsaného 7. 1. 2011 (č. l. 392-4 přílohy č. 1 spisu druhá část) vyplývá, že kontrolu provedly Ing. [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení], kontrolovanou osobu zastupovala obžalovaná [jméno] [příjmení] – jednatelka společnosti Silberstein s.r.o. Bylo zjištěno, že umístění projektu odpovídá údajům v předložené žádosti projektu, fyzická realizace projektu nebyla zahájena, v současnosti probíhá výběrové řízení na dodavatele stavby a je ve stadiu před podpisem smlouvy o dílo s vítězným dodavatelem. Harmonogram projektu zůstává beze změn, beze změn je i personální zajištění projektu. Doklady o prokázání vlastnických vztahů odpovídají výpisu z katastru nemovitosti. Nebyly shledány známky dvojího financování. Etapy a rozpočet jsou beze změn. Dne 4. 1. 2010 byla pořízena fotodokumentace, která tvoří přílohu protokolu. Přítomné osoby byly seznámeny s obsahem protokolu dne 7. 1. 2011, což stvrdily podpisem.

73. Dne 25. 1. 2011 uzavřela společnost Silberstein s.r.o. zastoupená obžalovanou [jméno] [příjmení] jako objednatel a společnost BAU-STAV a.s. zastoupená Ing. [jméno] [příjmení] jako dodavatel Smlouvu o dílo č. 1/20970/ 2010 na zhotovení stavby Penzion Silberstein (č. l. 80-86 přílohy spisu č. 1 první část). V textu je mj. uvedeno, že při operativním technickém řízení činnosti na stavbě, při potvrzování zjišťovacích protokolů, přípravě podkladů pro odsouhlasení faktur, potvrzování protokolů o předání a převzetí dodávky nebo její části zastupuje objednatel obžalovaná [jméno] [příjmení]. Za adekvátní komunikaci se zhotovitelem odpovídá objednatel. Ke smlouvě jsou připojeny cenová nabídka, zadávací dokumentace a časový harmonogram postupu.

74. Přípisem datovaným 11. 4. 2011 podepsaným [jméno] [příjmení] a převzatým Radou téhož dne obžalovaná jako jednatelka společnosti Silberstein s.r.o. žádá o souhlas s uzavřením nájemní smlouvy na části pozemků parc. č. 144/1 a 790 obec Abertamy, k.ú. Abertamy v souvislosti s plánovaným projektem budovy muzea. K této žádosti správce dotace odpověděl, že na pronájem pozemku, který není majetkem pořízeným z dotace, není třeba souhlasu správce dotace. (Je možno doplnit, že z výpisů z katastru nemovitostí na č. l. 613-616 přílohy spisu č. 1 druhá část vyplývá, že v předmětné době společnost S byla vlastníkem pozemků st.p. č. 790, zastavěná plocha a nádvoří, 144/1 ostatní plocha – kulturní a osvětová plocha, Město Abertamy bylo vlastníkem pozemků 139/1 ostatní plocha – komunikace, 144/2 ostatní plocha - zeleň, 1989 ostatní plocha - komunikace a Karlovarský kraj vlastníkem pozemku 1972 ostatní plocha – silnice).

75. Na č. l. 28 přílohy č. 1 spisu první část je rukou psaný úřední záznam s podpisem Ing. [jméno] [příjmení] z 22. 4. 2011: „ Při řešení dotazu příjemce z 11. 4. 2011 na možnost pronájmu částí pozemku st. p. č. 790 a p. p. č. 144/1, k.ú. Abertamy, bylo zjištěno, že územní rozhodnutí a stavební povolení neobsahují všechny pozemky dotčené stavbou penzionu – resp. přípojek k projektovanému objektu. Příjemce toto řeší, zaslal mailem kopii opravného územního rozhodnutí a stavebního povolení. Po nabytí právní moci doručí na Úřad. Domnívám se, že rozsah stavby – dotčené pozemky i pro přípojky jako součást stavby měly být již řešeny při kontrole na oddělení OAP. Při kontrole ex ante jsme nebyli upozorněni vedoucí OAP, že by se stavba měla týkat i jiných pozemků než pozemku pod objektem.“

76. K žádosti Ing. [příjmení] byla zaslána 26. 4. 2011 odpověď Ing. [jméno] [příjmení] odkazující na předchozí telefonický rozhovor, který není zachycen. Z konceptu odpovědi je zřejmé, že problematika se týká přípojek k objektu Silberstein, které vedou přes pozemky, které nejsou ve

vlastnictví této společnosti. Ing. [jméno] [příjmení] uvádí, že potřebuje, aby byly písemně doplněny informace ohledně všech přípojek k objektu. 1. Povolení – souhlas či jiný úřední dokument, přes které pozemky se budou přípojky realizovat. 2. Jak je nastaven rozpočet na přípojky, tzn. rozklíčovat položky v rozpočtu žádosti (Benefitu), tedy v které položce jsou jednotlivé přípojky zahrnuty, aby bylo patrné, zda se přípojky pořizují ze způsobilých či nezpůsobilých nákladů projektu. 3. Info – vyjádření, proč je ve stavebním povolení uvedeno, „kompletní odstranění zdevastovaného objektu na st. p. č. 790, k.ú. Abertamy“, příp. pokud se bourá jen půlka starého objektu, že společnost Silberstein s.r.o. požádala stavební úřad o změnu či doplnění stavebního povolení apod. Pokud nedojde k vyjasnění situace, správce dotace vyzve příjemce dotace ke schůzce – jednání a bude muset provést místní šetření nebo fyzickou kontrolu na místě. V reakci Ing. [jméno] [příjmení] z 28. 4. 2011 je uvedeno, že body 1. a 3. budou řešeny opravou písarské chyby. Přípojky jsou vyčísleny jak v návrhu rozpočtu, který tvořil přílohu projektové dokumentace žádosti o dotaci, tak nyní nově u smlouvy o dílo s dodavatelem stavby. Přípojky jsou uvedeny v 1. etapě, část 021-023 rozpočtu, v Benefitu jsou přípojky uvedeny pod položkou 02.03 Stavební části stavby. (Viz e-mail korespondence na č. l. 36, část. dtto 39, přílohy č. 1 spisu první část.)

77. Usnesením Stavebního úřadu v Perninku z 27. 4. 2011 došlo k opravám v údajích o umístění stavby a rozsahu demolice tak, že: „Stavba bude umístěna na pozemcích p. č. 790, 144/1, 144/2, 139/1, 1989 a 1972“ a původní formulace, „kompletní odstranění značně zdevastovaného objektu“ se opravuje a doplňuje na formulaci, „kompletní odstranění příslušné části značně zdevastovaného objektu“ (č. l. 708 spisu nebo č. l. 37 přílohy č. 1 spisu první část).

78. Ze záznamu z místního šetření, které za účasti Ing. [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] za správce dotace a obžalované [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] za příjemce dotace proběhlo 23. května 2011, vyplývá, že: „Již proběhla demolice celého stávajícího objektu na st.p. č. 790 – bourací práce stávajícího značně zdevastovaného a zchátralého objektu. Zbourané betonové a škvárobetonové konstrukce – jejich části a suť - byly rozhrnuty v okolí demolice, za původním objektem (přibližně na st.p. č. 790 a p.p. č. 144/1). Součástí projektu měla být demolice jen poloviny stávajícího objektu. Dle sdělení příjemce dotace: „k většímu rozsahu bouracích prací došlo z důvodu statické nestability stávajícího zchátralého objektu během bouracích prací. Vše je prý zadokumentováno ve stavebním deníku. Bylo zbouráno (na celém půdorysu původní stavby) – celé nadzemní patro, tj. stropy, sloupy, štitové zdi, vnitřní zdi, uliční fasáda, ŽB průvlaky v obou průčelích. ... Železné části – např. výztuž z demolovaného objektu byly odvezeny na skládku (dle PD objekt obsahoval i ocelové stropní I profily, trapézové plechy stropní konstrukce). Dle projektové žádosti a smlouvy o dotaci, doložené projektovou dokumentací ke stavebnímu povolení, položkovým rozpočtem stavby a podrobným řešením demoličních prací v projektové dokumentaci stavby včetně statického posudku, měla být v rámci tohoto projektu odstraněna pouze (vertikální) polovina stávajícího objektu. Měly být zbourány všechny konstrukce na půlce půdorysu stávajícího objektu, resp. v půdoryse nově navrhovaného penzionu. Příjemce měl tuto podstatnou změnu projektu nahlásit na ÚRR KV neprodleně, max. do 5ti pracovních dní od provedení.““ Zaznamenaný je i názor Ing. [jméno] [příjmení]: „Z projektové dokumentace řešící nad běžný rámec a standardní stavební postupy demolici jen poloviny objektu, lze dovozovat, že toto bylo navrženo účelově. Ve stavební praxi je běžné objekt takového typu demolovat jednorázově. Demolice objektu po (vertikálních) částech (případně jen nad částí půdorysu) bourací práce prodražuje, statické zajištění je složitější, je potřeba složitější návrh postupu bouracích prací včetně dokumentace. Přesto, že v PD pro demolici jen (vertikální) poloviny objektu, návrh statického zajištění a přesný postup bouracích prací navrženy byly, došlo k (pro realizační firmu jednoduššímu) řešení – zbourání celé nadzemní části objektu.“ Stavební deník nebyl při kontrole předložen. K záznamu je připojena pořízená fotodokumentace a technický výkres z projektové dokumentace připojené k žádosti o dotaci, „BOURACÍ PRÁCE – POHLED, SVISLÝ ŘEZ“ archivní číslo BPO 2-64785, na němž Ing. [jméno] [příjmení] vyznačila skutečný stav k 23. 5. 2011 (viz č. l. 702-707 spisu).

79. Fakturou číslo 11018 dodavatele BAU-UNION s.r.o. pro odběratele BAU-STAV a.s. vystavenou 31. 5. 2011 za fakturační období od 15. 4. do 15. 5. 2011 na č. l. 608 jsou fakturovány,, provedené práce na akci demolice [obec]“. Celkově je fakturováno 232 954 Kč bez DPH, jak bude rozvedeno dále, s tím, že již byla zaplacená záloha 100 000 Kč. Faktura byla odběratelem v plné výši uhrazena (viz č. l. 609 spisu).

80. Dne 11. 7. 2011 obžalovaná [jméno] [příjmení] jako jednatelka společnosti Silberstein s.r.o. písemně oznámila Regionální radě regionu soudržnosti Severozápad, že společnost Silberstein s.r.o. odstupuje od Smlouvy č. CZ .109 4.2.00 /30.00725, o poskytnutí dotace z rozpočtových prostředků Regionální rady regionu soudružnosti Severozápad a žádá o sdělení, za jakých podmínek je možné přistoupit k ukončení této smlouvy (č. l. 28 přílohy č. 1 spisu první část). Přípis převzala téhož dne Ing. [jméno] [příjmení].

81. Dne 18. 7. 2011 společnost Silberstein s.r.o. zastoupená obžalovanou [jméno] [příjmení] uzavřela s Regionální radou regionu soudržnosti Severozápad Dohodu o ukončení Smlouvy č. CZ .1.09 4.2.00 /30.00725 o poskytnutí dotace z rozpočtových prostředků Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad (č. l. 693 spisu).

82. Z výpovědí obžalovaných jsou s listinnými důkazy nebo s dále uvedenými svědeckými výpověďmi souladná tvrzení obžalované [jméno] [příjmení], že v lednu 2010 měla zájem realizovat projekt penzionu v Abertamech na pozemku st.p. č. 790, financování chtěla částečně řešit dotací, přičemž věděla, že k získání dotace potřebuje společnost s dvouletou historií, což jí pomohl vyřešit svědek [příjmení] [jméno] [příjmení]. K úhradě kupní ceny pozemku využila všechny své prostředky a rezervační zálohu klienta z jejího podnikání jako OSVČ složenou na koupi bytu. Společnost Silberstein s.r.o. sama nevydělávala, proto do ní postupně vložila odhadem 1 000 000 Kč z vlastních výdělků, aby postupně uhradila všechny náklady spojené s realizací projektu. Výběrové řízení na zhotovitele stavby společnost Silberstein s.r.o. prováděla prostřednictvím společnosti Sancho Panza s.r.o., kterou jí doporučil obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení]. [jméno] na Karlovarsku neznala jinou stavební firmu než BAU-STAV a.s. Za tím účelem komunikovala se svědkem [příjmení]. Oslovení jednotlivých firem i zveřejnění pak zajišťovala společnost Sancho Panza s.r.o. Ing. [jméno] [příjmení] ve své výpovědi potvrdil, že vstupní konzultace projektů,, Muzeum města Abertamy“ a,, Abertamy – penzion na parcele č. 790“ konané v zasedací místnosti společnosti BAU-HOLD a.s. byl účasten on (zápis neobsahuje křestní jméno přítomné osoby s příjmením [příjmení]).

83. Svědek [příjmení] [jméno] [jméno] ve své výpovědi uvedl, že zpočátku nevěděl, že [jméno] [příjmení] uvažuje o dotaci, ale později ano, neboť o tom jednali v kanceláři JUDr. [jméno] [příjmení] s doc. Ing. [jméno] [příjmení], Ph.D., to si pamatuje, protože musel být na jednání připravený. Věděl o něm, že byl ředitelem ROP Severozápad nebo na vyšší pozici, vnímal to tak, že [příjmení] dává zpětnou vazbu, co je dotované a jakými procenty. Ve společnosti BAU-HOLD a.s. činil strategická rozhodnutí Ing. [jméno] [příjmení]. Penzion Silberstein vnímá jako jeden z projektů Ing. [jméno] [příjmení], který dostal ve společnosti BAU-HOLD a.s. na starost. (Svědék označil doc. Ing. [jméno] [příjmení], Ph.D., na fotografii, ve svém mobilním telefonu měl uložen kontakt na Ing. [jméno] [příjmení], která v posuzované věci vypracovala žádost o dotaci.)

84. Z vysvětlení poskytnutého Ing. [jméno] [příjmení], CSc., vyplývá, že společnost BPO spol. s r.o. byla oslovena na konci roku 2009 společností BAU-HOLD a.s. k podání nabídky na projektové práce na dvě budovy na stavebním pozemku č. 790 v k.ú. Abertamy. Jejich nabídka zvítězila, v lednu 2010 dostali objednávku firmy BAU-HOLD a.s. a zahájili práce na projektové dokumentaci. Ještě před dokončením bylo oznámeno, pravděpodobně Ing. [jméno], že stavebníkem a investorem bude společnost Silberstein s.r.o. Tato společnost měla stejné sídlo jako BAU-STAV a.s., takže paní [příjmení] občas radili technici z té firmy BAU-STAV a.s. Důvod přechodu neznal a ani jej nezajímal, neboť byla krize a byli rádi, že mají nějakou zakázku. Pamatuje si, že na stavební parcele byl nějaký objekt, který se měl demolovat, část demolice mělo zajistit

Město Abertamy a část Silberstein s.r.o. Rozdělení demolice mělo být proto, že na stejné parcele se měly stavět dvě budovy, tedy penzion a muzeum. Na začátku se současně pracovalo na dokumentaci obou staveb, později převzala společnost Silberstein s.r.o. jen penzion a projektová dokumentace byla vypracována jenom na něj. Později bylo vyhlášeno výběrové řízení i na budovu muzea, které společnost BPO spol. s r.o. vyhrála, práce však už nešly společně. Původní předpoklad byl takový, že se Město Abertamy a společnost Silberstein s.r.o. domluví a stavba se zbourá současně. V koordinační situaci projektu je zakreslena demolice pouze příslušné části budovy na parcele 790. Nepamatuje si, jestli se jednalo o požadavek investora. Zbourání toliko poloviny by asi technicky možné bylo, ale bylo by to složitější. Společnost BPO spol. s r.o. zpracovala i dokumentaci ke stavebnímu řízení. Na otázku policejního orgánu, s kým konkrétně ohledně těchto zakázek jednal, Ing. [jméno] [příjmení] uvedl, že několik týdnů v lednu 2010 jednali s panem [jméno] ze společnosti BAU-HOLD a.s., potom s paní [příjmení] jako jednatelkou společnosti Silberstein s.r.o., na jednom jednání s ní byl pan [příjmení] ze společnosti BAU-STAV a.s. V dokumentaci našel tři zápisy z jednání, které pravdivě sepsal on sám podle faktického stavu. Jde o záznam ze vstupní konzultace projektů, „Muzeum města Abertamy“ a, „Abertamy – penzion na parcele č. 790“ konané 7. 1. 2010 v zasedací místnosti společnosti BAU-HOLD a.s., na němž byli přítomni starosta města Zdeněk Lakatoš, Ing. [jméno] a p. [příjmení] za společnost BAU-HOLD a.s., Ing. [příjmení] a Ing. [jméno] za společnost BPO spol. s r.o. Na tomto jednání byl stanoven plán prací a upřesněn obsah stavebního záměru, s tím, že byla dohodnuta společná prohlídka staveniště v pátek 15. 1. 2010. Druhý zápis je z jednání konaného 17. 3. 2010 v zasedací místnosti BPO spol. s r.o., na které byli přítomni Ing. [jméno] za společnost BAU-HOLD a.s. a Ing. [příjmení] a Ing. [jméno] za projektovou kancelář. Ing. [jméno] sdělil, že objednatel nepožaduje imobilní pokoj, v projektu je ale nutno řešit použití recyklátů, resp. výrobků z recyklovatelných materiálů, dále použití výrobků šetrných k životnímu prostředí, což objednatel upřesní, a projekt musí přispět ke zlepšení podmínek pro rodiče s dětmi (proto bude v části místnosti č. 111 navržen dětský koutek). Pokud jde o další postup prací a smlouvu o dílo, v současné době se projektové práce provádějí na základě objednávky společnosti BAU-HOLD a.s., se kterou je odsouhlaseno i dispoziční a technické řešení, smlouva o dílo však bude uzavřena se společností Silberstein s.r.o. Ing. [jméno] potvrdil, že dispoziční a technické řešení schválené ke dni 17. 3. 2010 bude závazné i pro firmu Silberstein s.r.o. Dále Ing. [jméno] informoval o přípravě projektu Muzeum města Abertamy. Koordinační jednání dne 25. 6. 2010 se konalo v kanceláři Městského úřadu Abertamy. Za Město Abertamy byl přítomen p. [příjmení], za společnost Silberstein s.r.o. p. Liďák a za společnost BPO spol. s r.o. jako projektant penzionu Ing. [příjmení]. Bylo projednáno, že obě stavby obsahují také příslušné části demolice stávajícího objektu na stavebním pozemku. Investoři obou staveb (tedy pan [příjmení] a pan [jméno] [příjmení]) potvrdili, že postup bude koordinován a že obě části demolice proběhnou ve stejném čase.

85. Svědek [jméno] [příjmení], tehdejší starosta Města Abertamy, nezpochybnil svoji účast na jednání ve dnech 7. 1. 2010 a 25. 6. 2010 a nerozporoval jejich obsah. Potvrdil, že projekt vypracovala společnost BPO spol. s r.o., konkrétně komunikoval se svědkem [příjmení] [jméno] [příjmení]. Bourací práce byly plánovány až po základovou desku. Pamatoval si z prvního jednání svědka [jméno] a z druhého svědka [příjmení], který měl být stavbyvedoucí a měl provést zmíněné bourací práce. Svědek [jméno] [příjmení] v době výslechu (tedy 30. 9. 2021) uvedl, že je technický náměstek společnosti BAU-STAV a.s., podle výpisu z obchodního rejstříku byl v té době i člen představenstva společnosti BAU-STAV a.s. Uvedl, že si pamatuje, že se stavba penzionu [příjmení] nakonec nerealizovala, poznámky k akci však již nemá a vzhledem k časovému odstupu, nemá sílu to nosit v hlavě. Pamatuje si, že v Abertamech mělo něco stát, že tam byl BAU-STAV a.s., ale pak už se ztrácí v mlze, protože se to nerealizovalo. Neví, jestli proto, že to nevyhráli, nebo z jiných důvodů. Po předložení zápisu z koordinačního jednání dne 25. 6. 2010 uvedl, že si své účasti u takového jednání není vědom, vzhledem k délce uplynulé doby ji nemůže vyloučit.

86. Svědkyně [jméno] [příjmení] zpracovávala účetnictví pro společnosti Silberstein s.r.o. a SD REAL s.r.o. Vyloučila jakoukoli svou spolupráci pro potřeby podání žádosti o dotaci. Nebyla členkou projektového týmu. Nevěděla žádné informace týkající se financování tohoto projektu. Zpracovávala pouze účetnictví, nehodnotila finanční situaci společnosti ani finanční krytí projektů, tento termín jí ani nic neříkal. Byla pouze účetní a ne ekonom.

87. Svědek [příjmení] [jméno] [příjmení], jednatel a ředitel společnosti Sancho Panza s.r.o., vypověděl, že se na osobním setkání s obžalovanou [jméno] [příjmení] dohodl na podmínkách výběrového řízení, následně předal činnost Ing. [jméno] [příjmení]. Nebyl si vědom žádné vazby obžalované na společnost BAU-STAV a.s. Účastníci výběrového řízení podepisují prohlášení o nestrannosti, z něhož vyplývá, že mají případnou závislost posoudit a nahlásit. Svědkyně [jméno] [příjmení] uvedla, že seznam oslovených firem je většinou výsledkem diskuse se zadavatelem zakázky, který může přijít s tím, že chce oslovit konkrétní firmy. Konečné rozhodnutí činí zadavatel zakázky.

88. Ing. [jméno] [příjmení] poznal podpis obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] na čestném prohlášení o splnění kvalifikačních předpokladů k veřejné zakázce s názvem, „Penzion Silberstein.“ Svědek [jméno] [příjmení] vypověděl, že společnost BAU-STAV a.s. bourací práce nerealizovala, z pokynu vedení společnosti BAU-STAV a.s. jako stavbyvedoucí pouze kontroloval firmu, která je prováděla, její název neuvedl. Stavební deník k projektu Penzion Silberstein založen nebyl, ani nebyl evidován žádný záznam.

89. Pokud jde o výpověď svědkyně [příjmení] [jméno] [příjmení], je nutno soudu I. stupně vytknout, že svědkyni v předvolání k hlavnímu líčení neinformoval, čeho se bude její výslech týkat. Svědkyně, jež v předmětném období pracovala na pozici projektového manažera, měla vypovídat k jednomu z mnoha jí přidělených projektů, který byl v době jejího výsledku již třináct let ukončen, a proto by bylo nepochybně žádoucí, aby se na svoji výpověď mohla připravit nahlédnutím do, „šanonu projektu“, jak sama při výslechu uvedla. Vzhledem k výraznému časovému odstupu je logické, že si na obžalovanou [jméno] [příjmení] jen, „lehce vzpomíná“, na průběh a výsledek kontroly si již, „přesně nevzpomene“ a ve své spontánní výpovědi odkazuje na zápis o místním šetření. V této fázi svědkyně ve výslechu uvedla:, „Já si pamatuji, že jsme tam byli na staveništi, kdybych viděla fotky, mohla bych říci více. Takhle si více nepamatuji, jen že jsme tam byli, bylo tam staveniště, proluka mezi stávajícími objekty. Zjistili jsme tam nějaké nesrovnalosti, už si nevzpomenu jaké.“ Po předložení zápisu o místním šetření včetně fotodokumentace svědkyně uvedla:, „V zápise je napsáno, že to není v souladu, že se mělo požádat o změnu. Já tomu pořádně nerozumím. Já si to přečtu, ale je to složité, jak je tam popisován celý objekt, půlka objektu, tak tohle nemůžu říct, to nevím ... Domnívám se, že tam byla nějaká položka, koukám jenom tady do toho zápisu, asi bych se musela podívat do nějaké částky nebo něco, že tam byla ve způsobilých výdajích, že byla položka na demolici a bourací práce. A protože to bylo udělaný jinak, než bylo uvedeno v tom projektu, tak jsme navrhovali, aby to bylo přesunutý do nezpůsobilých výdajů. To znamená, že by to nebylo vyplaceno z toho dotačního programu.“ Po tomto vyjádření svědkyně, které odpovídá obsahu listinného důkazu, předseda senátu v souladu s obsahem předmětné žádosti o dotaci uvedl:, „Pokud mám před sebou žádost o dotaci podepsanou paní [příjmení], kde v etapě nebo bodě 12a etapy výstavby mimo jiné uvádí nezpůsobilé výdaje etapy 1 342 915 Kč“ Dále však pokračuje:, „což popisuje tím, že se jedná o bourací a zemní práce; v rámci této etapy se předpokládají nezpůsobilé a vynucené stavební práce vzniklé demolicí stávajícího objektu sice na pozemku žadatele, avšak přímo nesouvisející s tímto projektem“, což obsahu žádosti o dotaci neodpovídá, neboť z tohoto titulu byly předpokládány toliko nezpůsobilé výdaje ve výši 323 375 Kč, částka 1 019 540 Kč představuje daň z přidané hodnoty. Pokud předseda senátu ve výslechu dále pokračuje slovy:, „Z jakého důvodu tedy potom ten váš závěr byl přesunut, když už v té žádosti o dotaci s tím bylo počítáno, že ty demoliční práce nebudou vůbec způsobilé nebo nemusí být způsobilé, a to dokonce v částce skoro 1,5 milionu korun,“ jde o otázku naprosto zavádějící, a to i proto, že vyjma nezpůsobilých výdajů ve výši 323 375 Kč žádost o dotaci

předpokládá dalších cca 1 500 000 Kč způsobilých výdajů na demoliční práce. Svědkyně odpověděla: „To nevím,“ pod vlivem této nepravdivé informace však znejistěla, že „to mohla klidně přehlédnout“ nebo „udělat chybu.“ Obdobně odpověděla na opakovanou otázku obhájce obžalované, citace věty z protokolu o výsledku svědkyně uvedená v odvoláních však není úplná, neboť svědkyně za slovy „Tohle, proč já jsem jako konkrétně napsala, že doporučuji přesunout do nezpůsobilých výdajů, to mohla být chyba“ ještě uvedla: „no, já nevím“ (viz výpověď svědkyně č. l. 1249 spisu).

90. Ke skutkovým zjištěním soudu I. stupně vtěleným do výrokové části napadeného rozsudku lze předeslat, že ze zprávy Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad z 25. 8. 2021 (č. l. 718-719 spisu), vyplývá, že první informace o Výzvě č. 16 k předkládání žádostí o dotaci pro oblast podpory 4.2 – Zlepšování kvality a nabídky ubytovacích a stravovacích zařízení byla uvedena v dokumentu „Plán výzev – rok 2010 – aktualizace k 29. 1. 2010“, který je přílohou usnesení VRR č. 24/38/ 2010. Z připojeného dokumentu (č. l. 721 spisu) je zřejmé, že jde toliko o informaci o oblasti podpory, termínu a výši alokovaných částek, bližší údaje zjistitelné nejsou. Až při vyhlášení výzvy 27. 5. 2010 mohli žadatelé o dotaci zjistit hodnotící kritéria, mj. horizontální kritéria 2.1 Jaký má projekt vliv na udržitelný rozvoj? (míra vlivu akce na zlepšení životního prostředí) a 2.2 Jaký je dopad na rovné příležitosti? Pro maximální bodové hodnocení vždy sedmi body bylo zapotřebí projektem naplnit alespoň dvě položky pro zlepšení životního prostředí a dvě položky pro zlepšení života handicapovaných lidí a rodin s dětmi a vytvoření podmínek pro zaměstnání žen s malými dětmi.

91. Pokud tedy již 17. 3. 2010 Ing. [jméno] [jméno] vznesl projekční kanceláři BPO spol. s r.o. požadavek na změny nebo doplnění projektu spočívající v požadavku na široké použití recyklovaných materiálů a materiálů šetrných k životnímu prostředí a dále na apartmán pro užívání osobami se sníženou schopností pohybu a orientace a vytvoření dětského koutku v části místnosti 111, je zřejmé, že obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] aktivně získal informace o požadavcích budoucí Výzvy a způsobu budoucího bodového hodnocení žádostí o dotaci od doc. Ing. [jméno] [příjmení], Ph.D., daleko dříve, než byly vyhlášeny, jak ve své výpovědi uvedl Ing. [jméno] [příjmení] [jméno] tom svědčí i to, že obžalovaná [jméno] [příjmení] již před datem 5. 2. 2010 věděla, že budoucí žadatel o dotaci bude muset splňovat mj. minimálně dvouletou účetní historii firmy. Projekční kancelář těmto požadavkům vyhověla, a žádost o dotaci vložená do operačního programu Benefit 7 dne 23. 8. 2010 a v tištěné formě podepsaná obžalovanou [jméno] [příjmení] následujícího dne proto uvedená kritéria splňovala. Jak vyplývá z výpovědi obžalované [jméno] [příjmení], obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] rovněž vytypoval společnost IPM Stars s.r.o. jako vhodného partnera projektu a seznámil ji s [jméno] [příjmení], jednatelem této společnosti.

92. Pokud jde o další hodnotící kritéria, ze zprávy Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad z 1. 4. 2021 vypracované ředitelkou Úřadu, Bc. [jméno] [příjmení], [příjmení] vyplývá, že minimální počet členů projektového týmu nebyl stanoven. Bylo však v zájmu žadatelů, aby měli zajištěn tým co nejlepší s jasně popsány zkušenostmi a kompetencemi, neboť organizační zajištění projektu bylo bodováno v rámci hodnocení projektu. Rovněž minimální počet partnerů projektu nebyl stanoven. Bylo možné, aby projekt neměl žádného partnera, důsledkem by však bylo nepřidělení bodů při hodnocení otázky: „Jakým způsobem je při přípravě a realizaci projektu respektován princip partnerství?“ Důsledkem snížení počtu partnerů by bylo nesplnění hodnoty indikátoru projektu a tím by došlo k porušení podmínek Smlouvy o poskytnutí dotace.

93. Soud I. stupně správně uzavřel, že obžalovaná [jméno] [příjmení] v žádosti o dotaci nepravdivě uvedla jako členku projektového týmu [jméno] [příjmení], která se měla zasloužit i o finanční krytí projektu, ačkoliv se jmenovaná na projektu nepodílela, se zařazením do projektového týmu nedala souhlas, dokonce o něm vůbec nevěděla, a ani nemohla být činná jako ekonom.

94. V kapitole „Analýza a řízení rizik“ obžalovaná [jméno] [příjmení] dále nepravdivě uvedla, že projektový tým má zkušenost s řízením projektů, jež jsou spolufinancovány z EU, a odkázala na

projekt Revitalizace vrchu Háj. Nejen ze shora citovaných zpráv Československé obchodní banky a.s. z 26. 4. 2021 (č. 1 553 spisu) a z 26. 8. 2021 (č.l. 499 spisu), ale i ze zprávy Městského úřadu Aš z 24. 3. 2021 (č. 1. 675 spisu) vyplývá, že se obžalovaná na projektu „Revitalizace vrchu Háj“ nepodílela finančně ani organizačně. Neměla uzavřenu žádnou pracovní smlouvu nebo dohodu, není vedena v evidenci a nebyla ani členem výběrové komise. V roce 2008 bylo vypsáno výběrové řízení na rámcový úvěr na akci „Zajištění financování projektů podporovaných z fondů Evropské unie a spolufinancovaných z rozpočtu Města Aše“. Na základě zprávy výběrové komise rozhodlo Zastupitelstvo města Aše usnesením z 27. 8. 2008 o uzavření Smlouvy o úvěru s Československou obchodní bankou a.s. Smlouva byla uzavřena 15. 10. 2008. Tímto úvěrem byl financován i projekt „Revitalizace vrchu Háj.“ Za banku se sídlem Radlická 333/150, Praha 5, úvěrovou smlouvu č. 1526/08/5075 podepsali Bc. [jméno] [příjmení], ředitel clusteru (skupiny poboček ČSOB), a Ing. [jméno] [příjmení], manažer firemních bankéřů (č.l. 679-681 spisu). Jak vyplývá ze Závěrečné zprávy investiční akce na č. 1. 677-678 spisu, realizaci akce provedla společnost BAU- STAV a.s. Obžalovaná [jméno] [příjmení] ve své výpovědi uvedla, že údaj o jejím podílu na financování uvedeného projektu nepovažuje za nepravdivý. Povědomí o této úvěrové smlouvě totiž měla, neboť se probírala na poradách a mohla tedy přispět svou zkušeností, do podatelny Města Aš osobně doručila nabídku ČSOB a zúčastnila se otevírání obálek s nabídkami. Skutečnost, že obžalovaná „měla povědomí“ o existenci případně i obsahu nabídky ČSOB do výběrového řízení, případně doručila nabídku a tlumočila zprávu o výsledku výběrového řízení, nelze vykládat tak, že se „podílela na zajištění finančního krytí projektu“, jak nepravdivě tvrdila v podané žádosti.

95. Nepravdivé byly též údaje o tom, že společnost Silberstein s.r.o. splňuje podmínku pro žadatele „mít stabilní a dostatečné finanční zdroje pro zajištění své existence během realizace projektu a k účasti na jeho financování, a to i po dobu udržitelnosti projektu“, neboť jak vyplývá i z výpovědi samotné obžalované, společnost Silberstein s.r.o. neměla v předmětné době žádné příjmy a ani nevyvíjela žádnou činnost, která by k zajištění stabilních příjmů vedla. Rovněž nepravdivé bylo v žádosti o dotaci uvedeno, že žadatel o dotaci má a bude mít dostatečné finanční prostředky pro úspěšnou realizaci zmiňovaného projektu, a to na plné krytí 100 % celkových výdajů minimálně dvou prvních etap projektu nebo jedné třetiny celkových výdajů projektu, podle toho, co bude vyšší, dále k úhradě všech nezpůsobilých výdajů projektu nutných k jeho úspěšné realizaci a na pokrytí případných provozních ztrát po dobu povinné udržitelnosti projektu. V době podání žádosti společnost Silberstein s.r.o. vyjma předmětných nemovitostí neměla žádný majetek, zůstatek na firemním účtu činil 21 566 Kč. Společnost nedisponovala úvěrovou smlouvou znějící na žadatele, případně závazným úvěrovým příslibem od instituce, která má licenci od České národní banky, nebo od Evropské investiční banky, ani nedoložila čestné prohlášení o tom, že finanční krytí projektu bude doloženo úvěrovou smlouvou před podpisem smlouvy o poskytnutí dotace - nenaplnila tedy žádnou z možností financování projektu daných pravidly pro žadatele. Náklady na nezpůsobilé výdaje projektu (např. nákup stavby a pozemků, mzdové náklady účetní [jméno] [příjmení], proplacení faktur vystavených společností BPO spol. s r.o. dne 6. 4. 2010 splatné 21. 4. 2010 na částku 126 000 Kč, dne 24. 5. 2010 splatné 8. 6. 2010 na částku 43 200 Kč, dne 9. 7. 2010 splatné 26. 7. 2010 na částku 25 080 Kč a dne 11. 10. 2010 splatné 26. 10. 2010 na částku 26 400 Kč, zaplacení zálohy za zpracování žádosti o dotaci s názvem Penzion Silberstein do Regionálního operačního programu NUTS II Severozápad včetně studie proveditelnosti Bc. [jméno] [příjmení] na základě faktury č. 4/ 2010 vystavené 23. 8. 2010 se splatností 7. 9. 2010 či úhrada částky 48 000 Kč za organizaci výběrového řízení společnosti Sancho Panza s.r.o. dne 16. 12. 2010) obžalovaná [jméno] [příjmení] hradila z vlastních úspor, výdělků u společnosti BAU-STAV a.s. vkládaných jako vklad společníka do společnosti Silberstein s.r.o., případně z de facto zpronevěřených finančních prostředků ze složené rezervační zálohy na byt.

96. [příjmení] obžalovaní [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] předstírali, že i tento požadavek je společností Silberstein s.r.o. splněn, došlo k účelovému převodu finančních prostředků ze společnosti BAU-STAV a.s. na společnost Silberstein s.r.o. a zpět prostřednictvím

postupných převodů sloužících k zakrytí původu částky, jak je popsáno ve výroku napadeného rozsudku, v jeho odůvodnění v bodech 37. první část a 38. a v bodech 52. až 55. odůvodnění tohoto rozsudku. Účelem těchto převodů bylo toliko obstarat výpis z bankovního účtu společnosti Silberstein s.r.o. s přechodně dostatečným objemem finančních prostředků, který byl poté připojen k žádosti o dotaci.

97. K obhajobě obžalované [jméno] [příjmení], že finanční krytí projektu chtěla dosáhnout bankovním úvěrem, je třeba zopakovat, že takový postup byl možný, musel však být v žádosti o dotaci uveden. Přicházelo v úvahu i to, aby obžalovaná úvěrovou smlouvu předložila až při podpisu smlouvy o dotaci (tedy až po získání stavebního povolení), v takovém případě však muselo být k žádosti o dotaci připojeno čestné prohlášení. V obou případech pak muselo být splácení úvěru zahrnuto do studie proveditelnosti, tedy projevit se minimálně v Rozvaze. Nic z uvedeného však obžalovaná nesplnila. Její obhajoba je tedy v rozporu s údaji uvedenými v žádosti o dotaci a jejích přílohách. Dále je třeba konstatovat, že nepřicházelo v úvahu financování projektu prostřednictvím půjčky od fyzické osoby nebo od společnosti BAU-STAV a.s., neboť dotační podmínky požadovaly úvěr od subjektu s licencí od České národní banky.

98. Pro úplnost je zapotřebí upozornit, že závěr bodu 37. odůvodnění napadeného rozsudku neodpovídá skutečnosti. Nebylo „dostačující“, aby obžalovaná [jméno] [příjmení] zapůjčené finanční prostředky ponechala na účtu společnosti Silberstein s.r.o. po delší dobu, neboť smyslem požadavku na prokázání finančního krytí projektu ze strany žadatele bylo posouzení reálné situace na základě pravdivých informací poskytnutých žadatelem. Pokud by tedy obžalovaná zamýšlela finanční krytí bankovním úvěrem, byla o této skutečnosti povinna informovat v žádosti o dotaci. O takové snaze však shromážděné důkazy nesvědčí, neboť obžalovaná o poskytnutí úvěru nepožádala, ačkoli společnost Silberstein s.r.o. disponovala pravomocným stavebním povolením, které obžalovaná označila jako nutné pro jednání o smlouvě o úvěru, již od 18. 10. 2010, ani ve studii proveditelnosti nepočítala s tím, že společnost Silberstein s.r.o. by v době udržitelnosti projektu nebo její části hradila splátky úvěru.

99. Ze shora uvedeného vyplývá i úzké propojení společnosti BAU-STAV a.s. s projektem Penzion Silberstein. Lze poukázat i na nedatovanou objednávku provedení kopaných sond v objektu Silberstein, Abertamy, podepsanou obžalovanou [jméno] [příjmení], již společnost Silberstein s.r.o. objednává provedení kopaných sond pro budoucí penzion Silberstein v Abertamech u společnosti Kancelář stavebního inženýrství s.r.o. v termínu a místě dodání 16. 6. 2010 na st.p. č. 790 v k.ú. Abertamy, v níž jako kontaktní osobu uvádí Ing. [jméno] [příjmení] (nyní [příjmení]), pracovníci společnosti BAU-STAV a.s. (č. l. 673 spisu).

100. Tato skutečnost vedla i k nesprávnostem při výběru zhotovitele stavby. Zadavatel sestavil výběrovou komisi, která vybrala vítězného uchazeče, jejímž členem byla i obžalovaná [jméno] [příjmení]. Ta v prohlášení o nestrannosti a důvěrnosti (č. l. 227 přílohy č. 1 spisu první část) podepsaném 19. 11. 2010 prohlásila, že je nezávislá na všech stranách, které by mohly mít užitek z výsledku hodnocení, ač se společností BAU-STAV a.s. měla uzavřeny smlouvy o poskytování služeb z 2. 1. 2009 a ze 4. 1. 2010 a z vyplácených odměn financovala nezpůsobitelné výdaje projektu Penzion Silberstein s.r.o., a s jediným akcionářem a tehdy předsedou představenstva společnosti udržovala intimní vztah.

101. Při posouzení nabídek z hlediska formální správnosti a úplnosti dle údajů a pokynů uvedených v zadávací dokumentaci, bylo rozhodnuto, že nabídka společnosti Stavební výplně a.s. nesplňuje podmínky přijatelnosti, neboť uchazeč nepředložil zakázku s investičními náklady minimálně 30 milionů Kč a výkaz výměr nebyl podepsán oprávněnou osobou. Nabídka společnosti BAU-STAV a.s., na níž byla obžalovaná závislá, ani společnosti IPM Stars s.r.o., partnera projektu, však vyřazeny nebyly. To, že partner projektu nemůže být dodavatel nebo subdodavatel, lze vyvodit nejen z Přílohy č. 5 Příručky pro žadatele, ale i ze zprávy Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad z 1. 4. 2021, v níž ředitelka Úřadu na otázku policejního orgánu, zda je přípustné, aby

člen projektového týmu prováděl na projektu, v němž je členem, práce jako placený dodavatel nebo subdodavatel, odpověděla: „V dokumentaci ROP Severozápad není zakázáno, aby se člen projektového týmu podílel jako placený dodavatel nebo subdodavatel na realizaci projektu (na rozdíl od partnera projektu).“

102. Tvrzení obžalovaných, že jediným kritériem výběru byla nabídková cena, neodpovídá skutečnosti, neboť hodnotícím kritériem byla ekonomická výhodnost nabídek spočítaná na základě dílčích kritérií nabídková cena 60 %, termín dokončení 20%, délka záruky 20 %. Soud I. stupně v bodu 29. odůvodnění napadeného rozsudku správně uvádí, že to bylo kritérium nejdůležitější a současně jediné, v němž se podané nabídky lišily (u všech nabídek je termín dokončení do 30. 11. 2012, záruka 60 měsíců).

103. Lze přisvědčit obžalovaným, že z žádného důkazu nevyplývá, že by obžalovaná [jméno] [příjmení] byla předem informována o výši jednotlivých cenových nabídek. Relevantní však v posuzované věci je, že se společnost BAU-STAV a.s. angažovala již při přípravě projektu Penzion Silberstein s.r.o. Přednostně tak získala informace o projektu ještě před vyhlášením výběrového řízení a prostřednictvím obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] aktivně zasahovala do přípravy projektu a mohla jej upravit tak, aby vyhovoval jejím potřebám. Vzhledem k ekonomickým i osobním vazbám na jednatelku společnosti Silberstein s.r.o. mohla též spoléhat na koordinaci dalšího postupu se zadavatelem.

104. Obžalovaná sice vypověděla, že ze zdravotních důvodů odkládala zahájení stavby, neboť byla unavená a tlumila své aktivity, to však neodpovídá tomu, že 8. 2. 2011 uzavřela mandátní smlouvu se společností BS-RESIDENCE s.r.o. a činila konkrétní kroky v posuzovaném projektu. Jeho pokračování vyplývá i z toho, že fakturou č. 8/ 2011 vystavenou 7. 9. 2011 splatnou 22. 9. 2011 fakturovala Bc. [jméno] [příjmení] za administraci realizační fáze projektu Penzion Silberstein částku 3 000 Kč.

105. Místní šetření dne 23. 5. 2011 reagovalo na neúplnost stavebního povolení ohledně přípojek k projektovanému objektu a ve vztahu k tomu na nedorozumění vztahy mezi společností Silberstein s.r.o. a Městem Abertamy, nejednalo se o kontrolu plánovanou. Při ní byl zjištěn nejen odchýlný rozsah demolice rozestavěného zdevastovaného objektu stojícího na pozemku oproti projektu, ale i jiný způsob realizace včetně nakládání s odpadem.

106. Vysvětlení podané obžalovanou [jméno] [příjmení] při místním šetření, že ke zbourání celého objektu došlo z důvodu statické nestability stávajícího zchátralého objektu během bouracích prací a vše je zachyceno ve stavebním deníku, nemůže obstát, neboť projekt předpokládal nutnost podchycovacích a zpevňovacích konstrukcí či prostupů, přičemž bourat bylo možné vždy jen takovou část konstrukce, jejíž absence nepřivodí ztrátu stability konstrukce ponechané. Kde toto nebylo možné, bylo nutno každou část konstrukce, které hrozí ztráta stability, náležitě zajistit. Stavební deník na předmětnou stavbu neexistoval. Tvrzení obžalované [jméno] [příjmení] v její výpovědi z přípravného řízení, že: „zjistila, že bez mého vědomí je zbouraná horní část projektu, horní část stavby, která byla na tom pozemku ... Baustav to udělal bez mého vědomí, oplotil pozemek a zboural, co bylo nad betonovými základy“ je samo o sobě nevěrohodné; navíc je v rozporu s obsahem žádosti o poskytnutí dotace, že obžalovaná, „zajistí dohled nad celým průběhem projektu, bude zajišťovat součinnost členů realizačního týmu ... bude kontrolovat plnění smluvních podmínek dodavatelem“ i s obsahem Smlouvy o dílo, že obžalovaná bude zastupovat společnost S mj., „při operativně technickém řízení činnosti na stavbě.“ Skutečnost, že demolice byla na objednávku společnosti BAU-STAV a.s. provedena společností BAU-UNION s.r.o., v níž je obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] činný jako prokurista, je jednoznačná z faktury číslo 11018 dodavatele BAU-UNION s.r.o. vystavené 31. 5. 2011, již jsou odběrateli, společností BAU-STAV a.s., fakturovány, „provedené práce na akci demolice Abertamy“ s tím, že se jedná o fakturační období od 15. 4. do 15. 5. 2011, číslo stavby 70900 Demolice Abertamy. Položky jsou na rubové straně faktury rozepsány tak, že za ruční bourání ve výměře 452 hodin za

jednotkovou sazbu 140 Kč činí odbytová cena celkem 63 280 Kč; za skládku asfaltu činí odbytová cena 2 200 Kč, dem. mechan. 89 600 Kč, ruční mechan. 2 697 Kč, oplocení stavebního pozemku 1 610 Kč, stav. rozvaděč 9 960 Kč, dopravu BAU-UNION ve výměře 876 km, celkem 23 652 Kč, el. měr. záloha 1 000 Kč, doprava BAU-STAV 12 500 Kč, zal. el. 1 000 Kč, řezání konstrukcí 7 200 Kč, odpojení elektroměru 1 000 Kč, vedlejší rozpočtové náklady celkem 17 255 Kč. Celkově je fakturováno 232 954 Kč bez DPH, s tím, že již byla uhrazena záloha 100 000 Kč. Svědek [jméno] [příjmení], zaměstnaný ve společnosti BAU-STAV a.s. jako stavbyvedoucí, ve své výpovědi potvrdil, že na soupisu provedených prací je jeho podpis, nepochybně tedy zkontroloval, že účtované práce byly skutečně provedeny. Co se týče odvozu materiálu, je vyfakturována jenom skládka asfaltu, je tedy možné, že byl odvezen jen asfalt. Cena je za uskladnění asfaltu na skládce. Nepamatuje si, co všechno se odváželo. Položka,, ruční bourání“ představuje zřejmě práci bouracími kladivy, zkratka,, dem. mechan.“ znamená práci bagru, zkratka,, stav. rozvaděč“ je stavební rozvaděč, aby se na stavbě mohla používat elektřina. Z uvedeného rozsahu a charakteru prací je zřejmé, že se nemohlo jednat toliko o vyčištění prostoru od nepořádku, jak uvádí obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení].

107. Odvolací soud proto považuje obhajobu obžalovaných [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] za nevěrohodnou a vyvrácenou provedenými důkazy.

108. Vrchní soud v Praze nepochybně, že by ve finančních možnostech společnosti BAU-STAV a.s. i samotného obžalovaného Ing. [jméno] [příjmení] jako fyzické osoby bylo vystavět budovu penzionu i bez dotační podpory. To však nelze ztotožnit s možností trestný čin dokonat. Tím se rozumí možnost postupovat podle původního plánu za nezměněných zásadních podmínek. V posuzovaném případě však obžalovaní již nemohli uplatnit k proplacení údajné způsobilé náklady projektu spočívající v bouracích pracích předpokládané smlouvou o dílo v etapě 01, neboť správce dotace zjistil, že nebylo postupováno podle projektu a tyto náklady ve skutečnosti nebyly vynaloženy. To nepochybně v úmyslu měli, neboť jinak by jim nic nebránilo v tom, postupovat podle dotačních pravidel a správce dotace na změnu upozornit. Vzhledem k datu provedení demoličních prací totiž nebyla změna ohlášena ani po její realizaci. Závěrům soudu I. stupně lze proto přisvědčit i v tom, že pokud po zjištění závažné odchylky od projektu obžalovaná [jméno] [příjmení] iniciovala ukončení smlouvy o poskytnutí dotace, nejednalo se o dobrovolné upuštění od dokonání trestné činnosti, ale o postup vynucený důslednou kontrolou správce dotace.

109. Pokud obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] uvádí, že k otázce hrozící škody se nebyl schopen vyjádřit ani Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad, chybně interpretuje odpověď Úřadu z 1. 4. 2021 založenou na č. l. 715. K dotazu policejního orgánu, jak by Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad postupoval po zjištění skutečností popsanych v Záznamu o místním šetření (tedy zjištění, že došlo ke zbourání celého objektu na místo jeho poloviny) ředitelka Úřadu, Bc. [jméno] [příjmení], [příjmení], odpověděla, že Úřad nemůže v této situaci podat jasné stanovisko, neboť k tomu chybějí potřebné dokumenty. Ze strany příjemce nebylo doručeno potřebné oznámení o změně včetně příslušných příloh (např. nový statický posudek, stavební deník, změnové listy). Teprve na základě těchto dokumentů by bylo možné určit další postup úřadu. Nicméně lze souhlasit s doporučením uvedeným v Záznamu – tedy příjemci nezaplatit výdaje na demolici a bourací práce. Správný postup příjemce dotace v případě, kdy během realizace projektu dojde k nutnosti změny projektu nebo řešení víceprací a méněprací jsou uvedeny v Metodice změn projektů (příloha č. 11 Příručky pro příjemce). Pokud by v posuzovaném případě příjemce dotace kontaktoval Úřad ihned, když zjistil, že nebude moci projekt realizovat v souladu se schválenou projektovou dokumentací, byl by mu po konzultaci s projektovým manažerem doporučen správný postup na základě předložených dokladů.

110. Vrchní soud úvahy, jimiž se soud I. stupně řídil, když posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona v otázce viny, shledává v zásadě správné (vyjma dále uvedeného) včetně hodnocení subjektivní stránky jednání obžalovaných a odkazuje na příslušné pasáže písemného odůvodnění napadeného rozsudku. Trestný čin je spáchán úmyslně, jestliže pachatel

chtěl způsobem v trestním zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem (úmysl přímý), i tehdy, jestliže věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, a pro případ, že se tak stane, byl s tím srozuměn (úmysl nepřímý). Závěr o zavinění pachatele musí být vždy podložen výsledky dokazování a musí z nich logicky vyplynout. Okolnosti subjektivního charakteru lze zpravidla dovést toliko nepřímo z okolností objektivní povahy, z nichž je možno dle zásad logického myšlení usuzovat na vnitřní vztah pachatele k porušení nebo ohrožení zájmů chráněných trestním zákonem. Jak z výrokové části, tak z příslušných pasáží odůvodnění napadeného rozsudku je opodstatněný závěr, že oba obžalovaní bezpochyby věděli, že svým jednáním mohou porušit zákon, a takové porušení zamýšleli. S tímto hodnocením se odvolací soud zcela ztotožňuje. Obhajoba obžalovaných byla v tomto rozsahu provedeným dokazováním i v tomto směru jednoznačně vyvrácena.

111. K odůvodnění této části napadeného rozsudku v obecné rovině doplňuje, že dotačního podvodu podle § 212 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí ten, kdo v žádosti o poskytnutí dotace, subvence nebo návratné finanční výpomoci nebo příspěvku uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje nebo podstatné údaje zamlčí. Obdobně se přečinu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1 tr. zákoníku dopustí ten, kdo vyhotoví, použije nebo předloží nepravdivé, nesprávné nebo neúplné doklady nebo uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje anebo zatají doklady nebo podstatné údaje, a tím umožní neoprávněné použití nebo zadržování finančních prostředků pocházejících z rozpočtu Evropské unie nebo rozpočtů spravovaných Evropskou unií nebo jejím jménem anebo zmenšení zdrojů některého takového rozpočtu nebo umožní neoprávněné použití nebo zadržování majetku pořízeného z rozpočtu Evropské unie nebo rozpočtů spravovaných Evropskou unií nebo jejím jménem. Za nepravdivé se považují údaje, jejichž obsah vůbec neodpovídá skutečnému stavu, o němž je podávána informace, a to, byť jen o některé důležité skutečnosti pro poskytnutí dotace, subvence nebo návratné finanční výpomoci nebo příspěvku. Za hrubě zkreslené údaje se považují takové, které mylně nebo neúplně informují o podstatných a důležitých okolnostech v žádosti pro poskytnutí dotace (a dalších), což může vést k zásadně nesprávným závěrům o skutečnostech rozhodných pro rozhodnutí o jejich poskytnutí. O zamlčení podstatných údajů jde tehdy, pokud žadatel neuvede v žádosti o jejich poskytnutí jakékoli údaje, které jsou rozhodující nebo zásadní (tj. podstatné) pro její uzavření. Jedná se o takové údaje, které by vedly, pokud by byly druhé straně známy, k tomu, že by dotace (a další plnění) nebyla poskytnuta, anebo by sice byla poskytnuta, ale za podstatně méně výhodných podmínek pro žadatele. U nepravdivých nebo hrubě zkreslených údajů zákon nevyžaduje, aby šlo o údaje podstatné, neboť v tomto směru jakýkoli nepravdivý nebo hrubě zkreslený údaj, který je sdělován, může podstatně ovlivnit rozhodování poskytovatele konkrétního dotačního titulu. Za uvedení nepravdivých nebo hrubě zkreslených údajů nelze zúženě považovat pouze fyzické sepsání nebo vyplnění žádosti o dotaci, ale i jednání bezprostředně související s touto činností, které fakticky určí nepravdivý nebo zkreslený obsah žádosti o dotaci, není tedy nutné, aby pachatel takové údaje v žádosti fyzicky zapsal (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 7 Tdo 1463/2012). Musí jít o údaje, které jsou nějak relevantní pro poskytnutí dotace, subvence nebo návratné finanční výpomoci nebo příspěvku a mohou ovlivnit rozhodnutí jejich poskytovatele. Pokud jde o trestný čin dotačního podvodu podle § 212 tr. zákoníku, jeho skutková podstata chrání mimo jiné též férovost, „soutěžního“ systému poskytování dotací. Jak vyslovil Ústavní soud ve svém usnesení ze dne 10. 9. 2024, sp. zn. II. ÚS 2742/23, tento systém je zpravidla v šíři poskytovaných prostředků omezený, a tudíž obdržení dotace na základě podvodného jednání má nejen za důsledek, „oklamání“ poskytovatele dotace, nýbrž rovněž protiprávně sníženou možnost zisku dotace pro ostatní subjekty. Jinak řečeno, dotace, kterou pachatel tohoto trestného činu podvodně získal, mohl v souladu s právem využít někdo jiný. Objektem trestného činu podle § 260 tr. zákoníku je zájem na ochraně majetku a finančních zájmů Evropské unie, zejména zájem na řádném zacházení s tokem finančních prostředků spravovaných Evropskou unií a na řádném využívání majetku pořízeného z finančních zdrojů Evropské unie. Chrání se tak mimo jiné (a především) zájem na tom, aby prostředky z evropských rozpočtů byly účelně vynaloženy v předem

schválených oblastech na projekty, které Evropská unie hodlá podporovat, a to v souladu s předem stanovenými pravidly.

112. Pokud jde o výši škody jakožto znak uvedených kvalifikovaných skutkových podstat § 212 tr. zákoníku, bylo nutné uvažovat o částce, která představovala celou požadovanou a rozhodnutím o poskytnutí dotace schválenou částku (srov. též rozhodnutí č. 23/2024 Sb. rozh. tr.). Za způsobenou škodu je nutné považovat celou výši dotační podpory. Vznik škody není vyžadován k naplnění objektivní stránky ani u jedné z obou základních skutkových podstat trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1 a 2 tr. zákoníku. Škoda však představuje jednu z okolností podmiňujících použití přísnějších trestních sazeb. Podle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu zásadně odpovídá celé výši dotace, pokud by nebyla vůbec vyplacena, jestliže by poskytovatel dotace v době jejího vyplacení věděl, že došlo k jednání majícímu povahu trestného činu podle § 260 tr. zákoníku (srov. dále též usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 1. 2020, sp. zn. 5 Tdo 1010/2019, ze dne 2. 3. 2021, sp. zn. 6 Tdo 360/2020, nebo ze dne 26. 2. 2025, sp. zn. 5 Tdo 990/2024).

113. Stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu z 26. dubna 2018, sp. zn. Tpjn 300 2017, se zabývá případy, kdy konkrétní dotace je financována částečně ze zdrojů Evropské unie a částečně z jiných zdrojů a jednání pachatele spočívající mj. v uvedení nepravdivých, nesprávných nebo neúplných údajů naplňuje znaky skutkových podstat dotačního podvodu podle § 212 odst. 1 tr. zákoníku i poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1 tr. zákoníku. Vztah obou trestných činů není ani vztahem speciality, ani vztahem subsidiarity. Zatímco trestný čin dotačního podvodu chrání pouze dotace, trestný čin poškození finančních zájmů Evropské unie chrání kromě dotací i ostatní finanční zájmy Evropské unie (i příjmovou stránku, i některá aktiva a také jiné výdaje, než jen dotace). Trestný čin poškození finančních zájmů Evropské unie je tedy svým rozsahem širší v tom smyslu, že postihuje nejen dotační podvod na úkor Evropské unie, ale i jiné typy jednání ohrožující její finanční zájmy. Zároveň je ale trestný čin poškození finančních zájmů Evropské unie užší v tom směru, že chrání pouze finanční zájmy Evropské unie a nikoli jiných subjektů. Na základě těchto úvah dospělo trestní kolegium Nejvyššího soudu ve svém stanovisku k závěru, že jednočinný souběh těchto trestných činů je možný. Je-li při jednočinném souběhu trestných činů dotačního podvodu a poškození finančních zájmů Evropské unie skutek spáchán zčásti ke škodě Evropské unie a zčásti ke škodě jiného subjektu (zpravidla České republiky nebo územního samosprávného celku), je třeba pachateli klást za vinu v rámci § 212 tr. zákoníku celou způsobenou škodu (tj. součet obou dílčích částek), zatímco v rámci § 260 tr. zákoníku jen její dílčí část způsobenou ve vztahu k finančním prostředkům Evropské unie.

114. Ke vzniku škody v důsledku jednání naplňujícího znaky skutkové podstaty podle § 212 odst. 1 i § 260 odst. 1 tr. zákoníku dojde v okamžiku, kdy dotační orgán ztrácí oprávnění nakládat s dotačními prostředky, a to ve výši odpovídající celé poskytnuté, resp. přijaté, dotace.

115. Přechin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1 tr. zákoníku spočívá ve zjednání přednosti nebo výhodnějších podmínek některému dodavateli, soutěžiteli nebo účastníkovi dražby na úkor jiných soutěžitelů, tedy v zajištění nebo obstarání takových výhodnějších podmínek některé z uvedených osob, aniž by bylo nutné o tom uzavřít, byť konkludentní, dohodu. Předností je tu jakékoli zvýhodnění některého dodavatele, soutěžitele nebo některého z účastníků veřejné dražby, pokud jde o časový předstih. Může se jednat o časový předstih v tom smyslu, že některým dodavatelům, soutěžitelům nebo účastníkům je termín zahájení zadávacího řízení, veřejné soutěže či veřejné dražby oznámen dříve, ještě předtím, než jsou veřejně vyhlášeny, což jim umožní se na ně lépe připravit (např. u zadávacího řízení se lépe připraví k jednání v jednacím řízení, u veřejné soutěže mají lepší možnost zpracovat svůj projekt navrhovaný ve veřejné soutěži). Časový předstih však může být i při vlastním průběhu zadávacího řízení, dražby nebo soutěže. Výhodnějšími podmínkami jsou jakékoli jiné podmínky, které zvýhodňují některého či některé dodavatele, soutěžitele nebo účastníky před ostatními. Může to být např. u zadávacího řízení stanovení výhodnějšího způsobu podání nabídky pro některého

dodavatele (uchazeče), sdělení mu určitých bližších podmínek nebo realizačních či cenových nabídek jiných dodavatelů. Dále u veřejné soutěže to pak může být stanovení výhodnějšího způsobu podávání návrhu, sdělení bližších podrobností o předpokládaném investičním celku nebo o přírodních podmínkách, ve kterých bude stavba realizována apod. jen některým účastníkům soutěže, ale i sdělení údajů o návrzích smluv (zejména nabízené ceny) jiných uchazečů atd. (k tomu viz blíže Šámal, P. a kol. Trestní zákoník, 2. vydání, Praha C. H. Beck, 2012, s. 2291, 2622 a 2623).

116. Objektem tohoto trestného činu z hlediska veřejných zakázek je zájem na řádném a zákonném provedení zadání veřejné zakázky, zejména zájem na dodržování stanoveného postupu při zachování zásad transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Skutková podstata trestného činu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1 tr. zákoníku nemá tzv. blanketní nebo odkazovací dispozici, neboť se nedovolává ani obecně, ani konkrétně mimotrestního předpisu, který by bylo třeba užít nebo jehož porušením je podmíněna trestní odpovědnost, a dopadá na jakoukoli veřejnou zakázku, resp. na souvislost s jejím zadáním. U této skutkové podstaty je ve smyslu § 13 odst. 2 tr. zákoníku požadován úmysl, který musí zahrnovat všechny uvedené znaky. Navíc však zde musí být úmysl způsobit jinému škodu nebo opatřit sobě nebo jinému prospěch (tzv. druhý úmysl), přičemž však ke způsobení škody ani k opatření prospěchu v majetkovém smyslu nemusí dojít. Tímto prospěchem může být samotné zadání zakázky.

117. Základní skutkovou podstatu podle § 256 odst. 1 tr. zákoníku může naplnit kdokoliv, pachatelem tedy může být jakákoliv trestně odpovědná osoba. Zákon nepožaduje, aby měla nějakou zvláštní vlastnost, způsobilost nebo postavení, tedy aby měla rysy konkrétního nebo speciálního subjektu ve smyslu § 114 tr. zákoníku. Nemusí tedy jít o osobu, která se určitým způsobem podílí na organizování, administraci nebo rozhodování v rámci veřejné soutěže, veřejné dražby nebo zadávacího řízení na veřejnou zakázku, a není vyloučeno, aby to byl také soutěžitel ve veřejné soutěži, účastník veřejné dražby nebo dodavatel veřejné zakázky.

118. Ustanovení § 256 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku obsahuje alternativně více znaků vyjadřujících zvláštní postavení pachatele, které podmiňují použití vyšší trestní sazby a spočívají v tom, že pachatel spáchá čin uvedený v § 256 odst. 1 tr. zákoníku jako člen hodnotící komise, vyhlášovatel nebo pořadatel veřejné soutěže nebo veřejné dražby, licitátor nebo jako člen organizované skupiny. Přísnější trestní postih podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se uplatní jen u toho ze spolupachatelů, který byl např. zadavatelem veřejné zakázky nebo členem hodnotící komise.

119. Jednání, které bezprostředně směřuje k dokonání trestného činu a jehož se pachatel dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, je pokusem trestného činu, jestliže k dokonání trestného činu nedošlo (§ 21 odst. 1 tr. zákoníku).

120. Vzhledem k dále uvedenému vrchní soud připomíná i to, že spolupachatelé trestného činu vykonávají činnost, která ve svém spojení a ve svém souhrnu tvoří objektivní stránku skutkové podstaty trestného činu, přičemž úmysl spolupachatelů směřuje k tomu, aby společným jednáním způsobili výsledek uvedený v zákoně. Skládá-li se činnost z několika složek, mohou tyto složky být rozděleny na jednotlivé spolupachatele tak, že jednotlivá jednání mohou provádět jednotliví pachatelé, a až tato jednotlivá jednání ve svém souhrnu naplňují skutkovou podstatu trestného činu. Spolupachatelé nemusí jednat stejně a jejich činnost nemusí být stejně významná, postačí i částečné přispění v podřízené roli. Musí však být vedeno stejným úmyslem jako činnost ostatních pachatelů. Každý ze spolupachatelů odpovídá, jako by trestný čin spáchal sám. Úmyslnou formou účasti na trestném činu, která je namířena proti těmto konkrétnímu zájmu chráněnému trestním zákonem jako pachatelství (§ 22 tr. zákoníku) nebo spolupachatelství (§ 23 tr. zákoníku), je i účastenství na trestném činu hlavního pachatele. Trestná činnost účastníka bezprostředně přispívá k tomu, aby došlo k naplnění znaků konkrétní skutkové podstaty trestného činu, i když účastník sám tyto znaky přímo nenaplňuje. Úcastenství je v trestním zákoníku vybudováno na zásadě akcesority účastenství, což je v obecné rovině závislost trestní odpovědnosti účastníka na trestní

odpovědnosti hlavního pachatele. Organizátorství, návod a pomoc se posuzují jako účastenství podle § 24 tr. zákoníku, jen jestliže se pachatel hlavního trestného činu o něj alespoň pokusil (účastenství na dokonaném trestném činu nebo jeho pokusu). Čin, na němž se účastník podílí, musí splňovat všechny pojmové náležitosti úmyslného trestného činu nebo jeho pokusu, včetně trestně odpovědného pachatele. Mezi jednáním účastníka a spáchaným trestným činem hlavního pachatele musí být příčinný vztah. Účastenství předpokládá úmysl směřující k účasti ve formě organizátorství, návodu nebo pomoci na konkrétním úmyslném trestném činu (čin musí být konkretizován individuálními rysy, nikoli jen znaky skutkové podstaty). Může jít také o úmysl nepřímý, zejména v podobě úmyslu alternativního. Pomocník úmyslně umožňuje nebo usnadňuje jinému (hlavnímu pachateli) spáchání trestného činu, čímž mu pomáhá nebo ho podporuje, a to ještě před spácháním činu nebo v době činu, jestliže došlo alespoň k pokusu trestného činu. K pomoci se přitom nevyžaduje, aby pachatel, jemuž je pomoc poskytována, si byl této pomoci vědom. Trestní odpovědnost a trestnost účastníka se posuzuje podle § 24 odst. 2 tr. zákoníku stejně jako trestní odpovědnost a trestnost pachatele, pokud trestní zákoník nestanoví z této zásady výjimky (srov. Šámal, P. a kol. Trestní zákoník, 2. vydání, Praha: C. H. Beck, 2012, s. 343 – 352).

121. Oba obžalovaní jednali se záměrem vylákat z veřejných prostředků dotaci, a to zčásti z fondů Evropské unie, zčásti z vnitrostátních rozpočtů, proto v žádosti o poskytnutí dotace vědomě a se záměrem zastříti skutečný stav věci uvedli nepravdivé údaje, jak je podrobně rozvedeno shora. Není podstatné, že žádost o poskytnutí dotace zpracovala Bc. [jméno] [příjmení], rozhodné je, že proces administrace včetně vytváření falešné reality byl konstruován společným aktivním postupem obou obžalovaných. Obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] sám aktivně činil kroky, které vedly k uvedení nepravdivých údajů, nešlo toliko o poskytnutí pomoci obžalované [jméno] [příjmení]. Jedním z nich bylo i tvrzení, že zhotovitel stavby vzejde z rovné veřejné soutěže, ač jeden z budoucích soutěžitelů, společnost BAU-STAV a.s., již od počátku měla na tvorbu projektu vliv a měla k dispozici všechny informace týkající se veřejné zakázky včetně předpokládaných nákladů, které neměli k dispozici žádní jiní (potenciální) dodavatelé, ještě před vyhlášením soutěže, čímž jí zjednali přednost na úkor jiných soutěžitelů. Osoby jednající v zájmu společnosti BAU-STAV a.s. sami svým aktivním jednáním přispívali k naplnění objektivní stránky skutkové podstaty § 256 tr. zákoníku, neboť napomáhali k tomu, aby jim v zadávacím řízení byla zjednána přednost. Obžalovaná [jméno] [příjmení] se tohoto jednání dopustila jako člen hodnotící komise. Realizace řádného zadávacího řízení ještě před uzavřením dotační smlouvy byla přitom jedním z předpokladů poskytnutí dotace. Pokud by následně v rámci procesu čerpání dotace byly jejímu poskytovateli předloženy doklady, které zastíraly manipulace v rámci zadávacího řízení i nižší náklady realizace projektu, a došlo by k profinancování projektu z finančních prostředků částečně s původem z evropských rozpočtů, tj. při dokonání zamýšleného jednání, nastal by zákonem předvídaný důsledek v podobě porušení zájmu na ochraně finančních zájmů Evropské unie (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 11. 2023, sp. zn. 5 Tdo 995/2023).

122. S ohledem na konkrétní skutková zjištění učiněná soudem I. stupně mělo být protiprávní jednání obžalovaných posouzeno především jako zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) tr. zákoníku dílem dokonaný (neboť již došlo k uvedení nepravdivých údajů v žádosti o poskytnutí dotace), dílem nedokonaný ve stadiu pokusu (neboť ke vzniku škody nedošlo, úmysl obžalovaných však ke vzniku škody ve kvalifikované výši směřoval) a pokus zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku. Nálezací soud zvolil kvalifikaci mírnější a vzhledem k tomu, že nebylo podáno odvolání v neprospěch obžalovaných do výroku o vině, není odvolací soud oprávněn činit změny v neprospěch obžalovaných.

123. Současně část společného jednání obžalovaných naplnila i skutkovou podstatu přečinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1 tr. zákoníku. Jako veřejnou soutěž je třeba chápat jakoukoliv soutěž, která se týká veřejné zakázky a která umožní účast širšího okruhu subjektů, což bylo v posuzovaném případě splněno, není

rozhodné, zda bylo nutné aplikovat zákon o veřejných zakázkách. Obžalovaná [jméno] [příjmení] se uvedeného jednání dopustila v postavení člena hodnotící komise, jak správně konstatoval soud I. stupně; skutečnost, že byla i v postavení zadavatele veřejné zakázky již v současném stadiu řízení není možné aplikovat. Lze souhlasit i se zjištěním soudu I. stupně, že oba obžalovaní postupovali v úmyslu získat majetkový prospěch pro společnost BAU-STAV a.s. potažmo pro další subjekty a způsobit škodu uchazečům, kteří ve veřejné soutěži neuspěli, nelze však vyslovit souhlas se zjištěním, že jednoznačně hrozila značná škoda (a tomu odpovídající majetkový prospěch), neboť vyčíslením výše prospěchu se soud I. stupně vůbec nezabýval.

124. Podle názoru Vrchního soudu v Praze není reálné s časovým odstupem téměř patnácti let i vzhledem k nekonkrétním výpovědím svědků tuto otázku objasnit, neboť nabídka společnosti BAU-STAV a.s. výši předpokládaného zisku neobsahuje. Proto považuje závěr soudu I. stupně, že jednání obžalovaných směřovalo ke způsobení značné škody nejen za důkazně nepodložený, ale i v současné fázi řízení již neobjasnitelný. Proto podle § 258 odst. 1 písm. b), d) tr. ř. napadený rozsudek zrušil ve výroku o vině a sám jednání obžalovaných ze shora uvedených důvodů kvalifikoval jako jednočinný souběh zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) tr. zákoníku a zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku, vždy ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku. U obžalované [jméno] [příjmení] vrchní soud ze shora uvedených důvodů použil i kvalifikaci podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť z faktury č. 300170046 vystavené společností BAU-STAV a.s. vyplývá, že k majetkovému prospěchu z veřejné zakázky docházelo až do 18. 7. 2011. Právní kvalifikaci podle § 256 odst. 1 tr. zákoníku u obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] však vypustil vzhledem k ukončení běhu lhůty promlčení trestní odpovědnosti, aniž by se obžalovaný dopustil další trestné činnosti. Při právní kvalifikaci aplikoval zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění účinném od 1. 10. 2020, neboť zákonem č. 333/2020 Sb. došlo ke zvýšení hranice škody nutné pro naplnění jednotlivých skutkových podstat trestných činů. Za značnou škodu se podle § 138 odst. 1 trestního zákoníku považuje škoda dosahující nejméně 1 000 000 Kč (původně 500 000 Kč), za škodu velkého rozsahu částka nejméně 10 000 000 Kč (původně 5 000 000 Kč), neboť nové znění trestního zákona přineslo pro obžalované právní kvalifikaci příznivější.

125. Vzhledem k tomu, že byl zrušen celý výrok o vině napadeného rozsudku, musel být zrušen i celý výrok o trestu (§ 258 odst. 2 tr. ř.). Povaha a vysoká typová závažnost zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) tr. zákoníku, v jehož sazbě je trest ukládán oběma obžalovaným, je vyjádřena již stanovením trestní sazby odnětí svobody od pěti do deseti roků. Při individualizaci trestu nalézací soud, který oběma obžalovaným uložil tresty pod spodní hranici zákonné trestní sazby, důvodně přihlédl v neprospěch obou obžalovaných ke způsobu provedení činu, který byl spáchán s rozmyslem a po náležité přípravě, a k tomu, že se obžalovaní dopustili více trestných činů. Ziskuchtivost, tedy snaha pachatele získat trestnou činností majetkový prospěch, se z titulu zákazu dvojího přičítání téhož jako přítěžující okolnost neuplatní u většiny majetkových trestných činů nebo trestných činů, kde snaha po získání majetkového prospěchu je znakem skutkové podstaty. V posuzovaném případě odvolací soud nezjistil nic, co by svědčilo o vyšším naplnění tohoto znaku.

126. Naopak významnou polehčující okolnost shledal soud I. stupně v předchozím řádném životě obou obžalovaných, k němuž se oba po ukončení předmětné dotační smlouvy vrátili. Krajský soud poukázal i na skutečnost, že posuzovanou trestnou činností nevznikla škoda. Tento poukaz je zcela důvodný, odvolací soud však absenci škody i obohacení pachatelů považuje za skutečnost, k níž je třeba ve prospěch obžalovaných přihlédnout při určení výše trestu, nikoliv jako záruku jejich nápravy, jak ji hodnotil soud I. stupně. Vrchní soud v Praze se ztotožňuje se závěrem, že významnou okolností, k níž je třeba v předmětném trestním řízení přihlédnout, je délka doby, která od spáchání trestné činnosti uběhla, včetně skutečnosti, že trestní stíhání obou obžalovaných bylo zahájeno až na samém konci desetileté lhůty promlčení trestní odpovědnosti, v níž obžalovaní

nebyli odsouzeni v jiném trestním řízení, ani proti nim nebylo vedeno přestupkové řízení. Samotné trestní stíhání včetně mediálního zájmu významným způsobem zasáhlo do života obžalovaných a i tato okolnost přinesla obžalovaným nejen významnou zátěž, ale také prostor pro uvědomění si nutnosti respektovat stanovená pravidla nejen v rámci podnikání, ale též v dalších situacích, které ve společnosti běžně nastanou. Ztotožňuje se proto s názorem soudu I. stupně, že souhrn uvedených okolností odůvodňuje v posuzovaném případě uložení trestu odnětí svobody pod spodní hranici zákonné trestní sazby.

127. Z rozhodnutí Nejvyššího soudu, v nichž bylo uložení trestu odnětí svobody pod spodní hranici trestní sazby shledáno důvodné, posuzované věci nejvíce odpovídá usnesení Nejvyššího soudu z 28. 11. 2018, sp. zn. 5 Tdo 1356/2018, v němž je vyjádřeno: „Ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku je prostředkem soudcovské individualizace trestu a projevem depenalizace v trestním zákoníku. Jeho použití je třeba zvažovat nikoliv mechanicky, ale přísně individuálně ve vztahu ke konkrétnímu činu a konkrétnímu pachateli. Postup podle citovaného ustanovení je namístě především tehdy, jestliže určitá okolnost, která může být i znakem příslušné skutkové podstaty trestného činu, natolik vybočuje při porovnání s ostatními případy, že již sama o sobě nebo ve spojitosti s jinými okolnostmi (např. se značným časovým odstupem od spáchání trestného činu) odůvodňuje shovívavější přístup k potrestání pachatele, anebo pokud teprve souhrn více okolností daného případu vede k úvaze, že použití zákonné trestní sazby by bylo nepřiměřeně přísné a postačí i mírnější postih pachatele k jeho nápravě. Může jít především o ty situace, kdy polehčující okolnosti (§ 41 tr. zákoníku) a nízká intenzita naplnění zákonných znaků ve svém souhrnu a kvalitě přesvědčivým způsobem snižují závažnost trestného činu, případně některá z nich je nezvykle intenzivní povahy, takže je namístě hodnotit ji jako okolnost významně polehčující (např. zvlášť tíživé osobní nebo rodinné poměry, za kterých pachatel spáchal trestný čin, aniž by si je byl způsobil). Je tomu tak i tehdy, jestliže některý ze znaků skutkové podstaty trestného činu – bez ohledu na to, zda jde o znak základní nebo kvalifikované skutkové podstaty – byl naplněn neobvykle nízkou intenzitou a tato skutečnost výrazně ovlivnila společenskou škodlivost daného případu a snížila ji pod obvyklou mez natolik, že je namístě mírnější trestní postih, než jaký zákon obecně předpokládá. Podobný význam může mít i delší doba, která uplynula od spáchání trestného činu (§ 39 odst. 3 tr. zákoníku), aniž její délku zavinil pachatel. V uvedených případech může být mimořádné snížení trestu odnětí svobody odůvodněno též tím, že pachateli byl uložen vedle trestu odnětí svobody další druh trestu, např. trest zákazu činnosti nebo peněžitý trest, který vhodně doplní působení zmírněného trestu odnětí svobody.“

128. Z usnesení Nejvyššího soudu ze 13. 6. 2012, sp. zn. 7 Tdo 302/2012, lze v předmětné souvislosti citovat: „Délka trestního stíhání dosahující sedmnácti let je sama o sobě extrémním případem. Trestní stíhání se týkalo složité materie a bylo vedeno proti pěti obviněným, avšak okruh dokazovaných skutečností a rozsah prováděných důkazů v podstatě nijak nevybočily z obvyklého rámce případů závažné majetkové kriminality v hospodářské činnosti obchodních společností. Komplikovaností věci ani rozsahem dokazování nelze délku řízení přesvědčivě vysvětlit či zdůvodnit. V této spojitosti je třeba poznamenat, že nebylo dotčeno jen základní právo obviněných na projednání věci bez zbytečných průtahů, resp. právo na projednání věci v přiměřené lhůtě, ale také základní právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života (čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod), neboť obvinění byli po extrémně dlouhou a tudíž nepřipustnou dobu vystaveni traumatizujícímu vlivu probíhajícího trestního stíhání a nejistotě, která z toho vyplývala pro jejich soukromý a rodinný život. Za tohoto stavu, kdy byla základní ústavně garantovaná práva obviněných dotčena extrémně nepřiměřenou délkou řízení, se Nejvyšší soud ztotožnil s Vrchním soudem v Praze v tom, že míru tohoto porušení základních práv není způsobilý efektivně kompenzovat trest na dolní hranici sazby stanovené v § 209 odst. 5 tr. zákoníku. Jde o trest odnětí svobody ve výměře pěti let, který je ze zákona nepodmíněný. Takový trest není žádnou skutečnou kompenzací. Uvedený trest, byť za velmi závažnou trestnou činnost, pokud je uložen s odstupem sedmnácti let, je jen holou represí uplatněnou v situaci, v níž je vztah

trestného činu a trestu zeslaben tak, že nepodmíněný trest odnětí svobody sotva může mít nějaký rozumný účel. Nic na tom nemění ani namítaná závažnost trestného činu včetně okolnosti, že nebyla reparována vysoká škoda způsobená trestným činem. Kompenzace nepřiměřené délky řízení je především ústavním postulátem, což vyplývá z toho, že jde o kompenzaci za zásah do ústavně garantovaných základních práv. Tomu musí být podřízen také výklad ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku, jehož prostřednictvím lze naznačené kompenzace dosáhnout. Proto pokud toto ustanovení váže mimořádné snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici sazby na "okolnosti případu", lze mezi tyto okolnosti zařadit i mimořádně nepřiměřenou délku řízení. Pojem "okolnosti případu" podle § 58 odst. 1 tr. zákoníku není totožný s pojmem "okolnosti, za kterých byl čin spáchán" podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku. Pojem "čin" je třeba chápat jako skutek v tom smyslu, že jím byl spáchán trestný čin. Pojem "případ" je třeba chápat jako trestný čin, který je zároveň předmětem trestního řízení, tedy jako kauzu, mezi jejíž okolnosti patří i délka doby, po kterou se řízení vede. Vystává-li nutnost kompenzovat extrémně nepřiměřenou délku řízení, Nejvyšší soud považuje za plně přijatelné opřít mimořádné snížení trestu odnětí svobody o zákonné hledisko vymezené v § 58 odst. 1 tr. zákoníku jako "okolnosti případu". Ostatně ustanovení § 39 odst. 3 tr. zákoníku výslovně ukládá soudu přihlídnout při stanovení druhu a výměry trestu mimo jiné k době, která uplynula od spáchání trestného činu a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu. Není tedy důvodu vylučovat výrazný časový odstup od spáchání činu a nepřiměřenou délku řízení z okruhu skutečností, které spadají pod zákonný znak "okolnosti případu" ve smyslu § 58 odst. 1 tr. zákoníku. Pokud Vrchní soud v Praze zmínil také řádný život obviněných v době po spáchání činu, jde rovněž o jedno z dílčích hledisek pro ukládání trestu podle § 39 odst. 1 tr. zákoníku ("chování pachatele po činu"). Proto lze způsob života obviněných v době po činu hodnotit v rámci okolností případu tak, že v dané věci nic nebrání mimořádnému snížení trestu pod dolní hranici sazby. Vrchní soud v Praze rozhodl o mimořádném snížení trestů odnětí svobody pod dolní hranici sazby z důvodů, které odpovídaly "okolnostem případu" ve smyslu § 58 odst. 1 tr. zákoníku. Námitkám, které proti tomu uplatnil nejvyšší státní zástupce, nemohl Nejvyšší soud přisvědčit.“

129. Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 11. 2018, sp. zn. 5 Tdo 1356/2018, konstatuje, že mimořádné snížení trestu odnětí svobody může být odůvodněno též tím, že pachateli byl uložen vedle trestu odnětí svobody další druh trestu, např. trest zákazu činnosti nebo peněžitý trest, který vhodně doplní působení zmírněného trestu odnětí svobody. Z tohoto rozhodnutí vychází a na něj odkazuje usnesení Nejvyššího soudu z 13. 10. 2021, sp. zn. 5 Tdo 23/2021, z jehož odůvodnění lze zdůraznit: „Rovněž bude nutné zohlednit skutečnost, že délka trvání trestního řízení v posuzované věci, a tím i doba od spáchání skutku se prodlouží opakovaním odvolacího řízení, k čemuž obvinění žádnou měrou nepřispěli. Jde o přímo zákonem vyjmenovanou okolnost významnou pro ukládání trestu v § 39 odst. 3 tr. zákoníku, kterou bude třeba zvažovat při ukládání druhu i výše trestu v případě potvrzení či nového vyslovení viny obviněných.“

130. Ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku obsahuje tři kumulativní podmínky nezbytné k mimořádnému snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby: a) existence určitých okolností případu nebo poměrů pachatele, pro které b) použití normální (nesnížené) sazby trestu odnětí svobody (s ohledem na její dolní hranici) by bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné, a c) je zde možnost dosáhnout nápravy pachatele i trestem odnětí svobody kratšího trvání. U obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] byla splněna i jedna ze základních formálních podmínek pro aplikaci § 58 odst. 6 tr. zákoníku, spočívající v tom, že se pachatel odsuzuje za pokus trestných činů. Podle ustanovení § 58 odst. 6 tr. zákoníku platí, že soud může snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby též tehdy, jestliže odsuzuje pachatele za přípravu k trestnému činu nebo za pokus trestného činu nebo za pomoc k trestnému činu a má vzhledem k povaze a závažnosti přípravy nebo pokusu nebo pomoci za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody tímto zákonem stanovené bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné a že lze dosáhnout nápravy pachatele i trestem kratšího trvání. V obecné rovině totiž platí, že určitá vzdálenost

přípravy k trestnému činu a pokusu trestného činu od dokonaného trestného činu a nedostatek následku znamenají zpravidla nižší závažnost a společenskou škodlivost, než jakou vykazuje dokonaný trestný čin. Mimořádné snížení trestu odnětí svobody se v takových případech uplatní tehdy, jestliže příprava, pokus nebo pomoc nedosahují v konkrétním případě takové závažnosti, jaké odpovídají trestní sazby trestu odnětí svobody stanovené na dokonaný trestný čin, resp. za trestný čin spáchaný pachatelem, rovněž se vyžaduje, aby příprava trestného činu, jeho pokus a pomoc k jeho spáchání nedosahovaly závažnosti jiných, obvyklých případů. I v tomto případě musejí být kumulativně splněny tři podmínky: a) pachatel je odsuzován za přípravu k trestnému činu nebo za pokus trestného činu nebo za pomoc k trestnému činu, b) soud má vzhledem k povaze a závažnosti přípravy nebo pokusu nebo pomoci k trestnému činu za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody tímto zákonem stanovené bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné, a c) nápravy pachatele lze dosáhnout i trestem kratšího trvání.

131. Protože uložení trestu odnětí svobody pod spodní hranici zákonné sazby je opatření mimořádné, je třeba posuzovat splnění podmínek § 58 tr. zákoníku přísně individuálně ve vztahu ke konkrétnímu činu a pachateli. Byť podmínky užití nejsou vázány na „výjimečné“ okolnosti případu či „mimořádné“ poměry pachatele, již ze samotného názvu tohoto institutu je zřejmé, že nebude možné jej užívat pravidelně, ale za situace něčím zvláštní, neobvyklé, odlišující se od běžně se vyskytujících případů. Proto je obtížné tyto situace vzájemně porovnávat a paušalizovat a záleží na individuálním posouzení konkrétního případu. Předpokladem použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku je to, že uvedené okolnosti případu nebo poměry pachatele vedou k odůvodněnému závěru, podle něhož by použití normální (nesnížené) sazby trestu odnětí svobody (s ohledem na její dolní hranici) bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné, přičemž je zde možnost dosáhnout nápravy pachatele i trestem odnětí svobody kratšího trvání. Odvolací soud se ztotožňuje se závěry soudu I. stupně, že u obžalovaných byly splněny všechny předpoklady k mimořádnému snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici sazby tohoto trestu vymezené v rozpětí od 5 let do 10 let. Lze opětovně zdůraznit, že ke spáchání skutku, za který jsou obžalovaným ukládány tresty, došlo téměř před čtrnácti lety, přičemž od spáchání tohoto skutku nebyl žádný z nich soudně trestán a vedli řádný život. Z hlediska významu zmíněného časového odstupu je nerozhodné, proč nedošlo k dřívějšímu odhalení spáchaného trestného činu a ke včasnému zahájení trestního stíhání. Obžalovaní na délce trestního řízení neměli vinu, zejména ne v podobě nějakého obstrukčního jednání či jiného svévolného ztěžování či dokonce maření průběhu řízení. Zároveň lze nepochybně dosáhnout nápravy obžalovaných i trestem kratšího trvání, neboť po spáchání žalovaného skutku vedli řádný život po dobu téměř čtrnácti let.

132. Za zcela důvodný však vrchní soud považuje požadavek státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze, aby vedle trestu odnětí svobody byly oběma obžalovaným uloženy též peněžité tresty. Soud prvního stupně vyslovil v odůvodnění napadeného rozsudku názor, že pro jejich uložení nebyl důvod, neboť ani jeden z obžalovaných se majetkově neobohatil, to však neodpovídá zákonné úpravě. Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku peněžitý trest může soud uložit, jestliže pachatel pro sebe nebo pro jiného úmyslným trestným činem získal nebo se snažil získat majetkový prospěch. Peněžitý trest je významnou sankcí u trestných činů spáchaných s úmyslem pachatele obohatit sebe nebo jiného a samo o sobě není rozhodující, zda tohoto cíle bylo dosaženo nebo nikoliv. V daném případě peněžitý trest vhodně doplní zkrácenou výměru trestu odnětí svobody a přispěje k naplnění účelu trestu včetně represivní složky trestní sankce. Současně tak byla obžalovaným poskytnuta možnost zaplatit peněžité tresty z výdělků z podnikání. Počet denních sazeb soud určil s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, přičemž obžalované víc vzhledem k tomu, že měla být primárním obohaceným subjektem. Při určení výše jedné denní sazby peněžitého trestu vrchní soud vycházel jednak z listinných důkazů, které měl k dispozici, jednak z logického posouzení příjmů obžalovaných a jejich majetku v závislosti zejména na jejich vzdělání, osobní poměry a způsob života. Majetková situace obou obžalovaných

je způsobilá k úhradě peněžitého trestu u obou z nich a není obava, že by peněžitý trest byl nedobytný (viz § 68 odst. 6 tr. zákoníku).

133. Na návrh státního zástupce Vrchní soud v Praze uvažoval i o možnosti uložení trestu zákazu činnosti. Podstatou tohoto druhu trestu je zabránit pachateli v dalším páchání trestné činnosti spojené s činností zakazovanou. Jedná se o dočasné vyřazení pachatele z možnosti vykonávat zaměstnání, povolání, funkci nebo činnost, k níž je zapotřebí zvláštního povolení nebo jejíž výkon upravují zvláštní předpisy. V posuzovaném případě, kdy od páchání žalovaného skutku uběhla doba cca patnácti let, však považuje uložení tohoto druhu trestu již za nadbytečné, neboť oba obžalovaní souvisle podnikají, aniž by došlo k recidivě trestné činnosti.

134. Ze shora rozvedených důvodů Vrchní soud v Praze napadený rozsudek částečně zrušil a nově rozhodl tak, jak je shora uvedeno.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoli výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost toho výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR. Nutný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr.ř.

Praha 1. dubna 2025

JUDr. Hana Navrátilová
předsedkyně senátu